

Προκλήσεις και προοπτικές στην ανάπτυξη του ερασιτεχνικού αθλητισμού: Η περίπτωση του Ολυμπιακού Συνδέσμου Πειραιώς

Τσιλιγκίρη Χριστίνα

**Μεταπτυχιακή Διπλωματική Εργασία που υποβάλλεται
στο καθηγητικό σώμα για την μερική εκπλήρωση των υποχρεώσεων
απόκτησης του μεταπτυχιακού τίτλου του Μεταπτυχιακού Προγράμματος
«Οργάνωση και Διοίκηση Αθλητικών Οργανισμών και Επιχειρήσεων» του Τμήματος
Οργάνωσης και Διαχείρισης Αθλητισμού του Παν/μίου Πελοποννήσου στην
κατεύθυνση «Οργάνωση & Διοίκηση Αθλητικών Οργανισμών & Επιχειρήσεων»**

Σπάρτη 2015

Εγκεκριμένο από το Καθηγητικό Σώμα:

1^{ος} Επιβλέπων: Βρόντου Ουρανία, Επικ. Καθηγήτρια

2^{ος} Μέλος: Κριεμάδης Αθανάσιος, Καθηγητής

3^{ος} Μέλος: Δουβής Ιωάννης, Καθηγητής

Copyright © Τσιλιγκίρη Χριστίνα, 2015

Με επιφύλαξη κάθε δικαιώματος. All rights reserved.

Απαγορεύεται η αντιγραφή, αποθήκευση και διανομή της παρούσας εργασίας, εξ ολοκλήρου ή τμήματος αυτής, για εμπορικό σκοπό. Επιτρέπεται η ανατύπωση, αποθήκευση και διανομή για σκοπό μη κερδοσκοπικό, εκπαιδευτικής ή ερευνητικής φύσης, υπό την προϋπόθεση να αναφέρεται η πηγή προέλευσης και να διατηρείται το παρόν μήνυμα. Ερωτήματα που αφορούν τη χρήση της εργασίας για κερδοσκοπικό σκοπό πρέπει να απευθύνονται προς τον συγγραφέα.

Οι απόψεις και τα συμπεράσματα που περιέχονται σε αυτό το έγγραφο εκφράζουν τον συγγραφέα και δεν πρέπει να ερμηνευθεί ότι αντιπροσωπεύουν τις επίσημες θέσεις του Πανεπιστημίου Πελοποννήσου Τμήματος Οργάνωσης και Διαχείρισης Αθλητισμού.

Περίληψη

Τσιλιγκίρη Χριστίνα: Προκλήσεις και προοπτικές στην ανάπτυξη του ερασιτεχνικού αθλητισμού: Η περίπτωση του Ολυμπιακού.

(Με την επίβλεψη της κας Ουρανίας Βρόντου, Επικ. Καθηγήτρια)

Η παρούσα διπλωματική εργασία διερευνά το πεδίο του ερασιτεχνικού αθλητισμού στην Ελλάδα καθώς έχουν επισημανθεί αρκετά κρούσματα ολιγορίας τόσο από μέρους της κεντρικής πολιτικής διοίκησης όσο και από μέρους της συντριπτικής πλειοψηφίας των συλλόγων αθλητικού χαρακτήρα της επικράτειας. Ιδιαίτερα στην τρέχουσα χρονική συγκυρία καθίσταται επιβεβλημένη η ανάγκη λήψης στρατηγικών αποφάσεων ενίσχυσης του ερασιτεχνικού αθλητισμού. Είναι απαραίτητο δηλαδή η αναβάθμιση του ερασιτεχνικού αθλητισμού να βασίζεται στη δόμηση συγκεκριμένης πολιτικής η οποία θα στοχεύει στη διασφάλιση αειφόρου ανάπτυξης μέσω της ποιοτικής διαφοροποίησης του προσφερόμενου προϊόντος. Μέσα από την παρούσα διπλωματική εργασία και την συνδρομή των ευρημάτων της ποιοτικής της έρευνας επιχειρείται προσπάθεια παρουσίασης των προκλήσεων και των προοπτικών ανάπτυξης του ερασιτεχνικού αθλητισμού στην Ελλάδα ενώ κεντρικό σημείο αναφοράς της έρευνας αποτελεί η ανάπτυξη των ερασιτεχνικών τμημάτων του Ολυμπιακού Συνδέσμου Φιλάθλων Πειραιά (Ο.Σ.Φ.Π.).

Λέξεις κλειδιά: *Ερασιτεχνικός αθλητισμός, κεντρική πολιτική διοίκηση, ενίσχυση του ερασιτεχνικού αθλητισμού, Ολυμπιακός.*

Abstract

Tsiligiri Christina: Challenges and prospects for the development of amateur sport:

The case of Olympiacos.

(With the supervision of Ourania Vrodou, Assistant Professor)

This thesis explores the field of non-professional sport in Greece on the grounds that they were highlighted several cases of negligence as regards the field of central administration policy. Negligence is also remarked as regards the overwhelming majority of sporting clubs of the Greek territory. Particularly in the current juncture it is imperative need strategic decision to be taken in respect to the field of non-professional sport in Greece. It is necessary the upgrading of non-professional sport to be based on a policy structure which aims to ensure sustainable development through qualitative differentiation of the offered product. Through this thesis and via the assistance of the findings of qualitative research the challenges and prospects in relation to the development of non-professional sport in Greece are explored while central research reference point constitutes the subject matter of the development of non-professional sport sections of Olympiacos.

Key words: *non-professional sport, central administration policy, upgrading of non-professional sport, Olympiacos*

Ευχαριστίες

Θα ήθελα να ευχαριστήσω την κυρία Βρόντου Ουρανία, ως επιβλέπουσα καθηγήτρια της παρούσας ερευνητικής εργασίας, για την καθοδήγηση και την πολύτιμη βοήθεια της. Τον κύριο Κριεμάδη Αθανάσιο και τον κύριο Δουβή Ιωάννη ως μέλη της Τριμελούς Συμβουλευτικής Επιτροπής όπως επίσης και το σύνολο του καθηγητικού σώματος του Μεταπτυχιακού Προγράμματος του Τμήματος «Οργάνωσης & Διοίκησης Αθλητικών Οργανισμών & Επιχειρήσεων», για την παρεχόμενη γνώση και κατάρτιση στον τομέα.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Περίληψη.....	3
Abstract	4
Ευχαριστίες	5
ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ	6
Εισαγωγή.....	8
Σημασία της έρευνας.....	10
Ερευνητικά ερωτήματα	11
Ερευνητικά πεδία	13
Περιορισμοί και Οριοθετήσεις	13
Κεφάλαιο 2: Στρατηγικές και πολιτικές εκφάνσεις του αθλητισμού	15
2.1 Εισαγωγικές Επισημάνσεις.....	15
2.2 Εννοιολογική προσέγγιση του αθλητικού management	17
2.3 Εννοιολογική προσέγγιση της ερασιτεχνικής αθλητικής διοίκησης.....	18
2.4 Ζητήματα στρατηγικών και πολιτικών προσεγγίσεων στο πεδίο του αθλητισμού.....	22
2.4.1 Ζητήματα στρατηγικών στο πεδίο του αθλητισμού	22
2.4.2 Ζητήματα πολιτικών στο πεδίο του αθλητισμού	25
Κεφάλαιο 3: Μεθοδολογία	29
3.1 Εισαγωγή.....	29
3.2 Ποιοτική Έρευνα.....	30
3.3 Συνέντευξη (Ημι-δομημένη).....	31
3.4 Μεθοδολογικός Σχεδιασμός	33
3.5 Δείγμα.....	33
3.6 Ερευνητικά Εργαλεία	35
3.7 Διαδικασία Συλλογής Δεδομένων	37
3.8 Ανάλυση Δεδομένων	38
3.9 Δεοντολογικά Ζητήματα	38
Κεφάλαιο 4: Παρουσίαση και ανάλυση των αποτελεσμάτων της ποιοτικής έρευνας.....	40
4.1 Παράθεση και ανάλυση των αποτελεσμάτων των απόψεων του δείγματος των προπονητών.....	40
Α. Πολιτική Ανάπτυξης.....	40
Β. Αξιοποίηση & ανάπτυξη των αθλητικών υποδομών	42
Γ. Αξιοποίηση & ανάπτυξη του ερασιτεχνικού αθλητισμού & η συμβολή του στην κοινωνία	43
4.2 Παράθεση και ανάλυση των αποτελεσμάτων των απόψεων του δείγματος των εκπροσώπων της ΠΑΕ Ολυμπιακού	46
Α. Πολιτική Ανάπτυξης.....	46
Β. Αξιοποίηση & ανάπτυξη των αθλητικών υποδομών	49
Γ. Αξιοποίηση & ανάπτυξη του ερασιτεχνικού αθλητισμού & η συμβολή του στην κοινωνία	51

4.3	Παράθεση και ανάλυση των αποτελεσμάτων των απόψεων των θεσμικών εκπροσώπων της κεντρικής διοίκησης	53
	A. Πολιτική Ανάπτυξης.....	53
	B. Αξιοποίηση & ανάπτυξη των αθλητικών υποδομών	56
	Γ. Αξιοποίηση & ανάπτυξη του ερασιτεχνικού αθλητισμού & η συμβολή του στην κοινωνία	57
4.4	Παράθεση και ανάλυση των αποτελεσμάτων των απόψεων του προέδρου του Ολυμπιακού Ερασιτέχνη	59
	A. Πολιτική Ανάπτυξης.....	59
	B. Αξιοποίηση & ανάπτυξη των αθλητικών υποδομών	61
	Γ. Αξιοποίηση & ανάπτυξη του ερασιτεχνικού αθλητισμού & η συμβολή του στην κοινωνία	62
	Κεφάλαιο 5: Συζήτηση-Συμπεράσματα	65
	5.1 Συζήτηση	65
	5.2 Συμπεράσματα.....	68
	5.3 Προτάσεις για Μελλοντική έρευνα	73
	Βιβλιογραφία.....	74
	Διαδικτυακές Αναφορές	78
	Παράρτημα 1: Παράθεση των ερωτήσεων της ποιοτικής έρευνας.....	79
	Παράρτημα 2: Παράθεση των απαντήσεων του δείγματος της έρευνας	82

Κεφάλαιο 1: Προκλήσεις και προοπτικές στην ανάπτυξη του ερασιτεχνικού αθλητισμού: Η περίπτωση του Ολυμπιακού Συνδέσμου Φιλιάθλων Πειραιά (Ο.Σ.Φ.Π.).

Εισαγωγή

Κοινωνία και αθλητισμός συνιστούν δυο λέξεις, άρρηκτα συνδεδεμένες μεταξύ τους δεδομένου του ότι η έννοια του αθλητισμού συνιστά ένα είδος προέκτασης του κοινωνικού γίνεσθαι. Το εναρκτήριο λάκτισμα καθιέρωσης του αθλητισμού στην Ελληνική επικράτεια δόθηκε με την καθιέρωση των Ολυμπιακών αγώνων κατά την περίοδο της αρχαιότητας.

Στη τρέχουσα χρονική συγκυρία σημαίνουσες κατηγορίες του αθλητισμού συνιστούν ο επαγγελματικός αλλά και ο ερασιτεχνικός αθλητισμός. Ο επαγγελματικός αθλητισμός είναι απότοκο του αθλητισμού όπου στοχεύει στο ζητούμενο των υψηλών επιδόσεων τουτέστιν στο ζητούμενο της μεγιστοποίησης της επίδοσης (Ψυχάρης, 2005).

Επιπλέον υφίστανται περαιτέρω διαχωρισμοί του ερασιτεχνικού αθλητισμού. Αφενός διαχωρίζεται σε μαζικό αθλητισμό ο οποίος συνιστά το είδος του αθλητισμού ο οποίος απευθύνεται σε όλους. Στο πεδίο του μαζικού αθλητισμού συνακολούθως εντάσσεται το φάσμα των αθλητικών δραστηριοτήτων οι οποίες δεν εμπίπτουν στα πλαίσια του ανταγωνιστικού αθλητισμού και ως εκ τούτου δεν υπάγονται στα κελεύσματα διεθνών κανονισμών, μέτρων και σταθμών. Αφετέρου ο ερασιτεχνικός αθλητισμός διαχωρίζεται στο πεδίο του σχολικού αθλητισμού ο οποίος και εμπεριέχει το μάθημα της Φυσικής Αγωγής στο πεδίο της Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης. Επιπλέον υφίσταται άλλη μια περαιτέρω διάκριση του ερασιτεχνικού αθλητισμού στο πεδίο του οργανωμένου ερασιτεχνικού αθλητισμού των σωματείων (Παπαδάκης, 2007).

Περαιτέρω σημειώνεται ότι τα σωματεία έχουν τη δυνατότητα παροχής αθλητικών προγραμμάτων για ένα φάσμα 1-13 διαφορετικών αθλημάτων (Κριεμάδης, 1997), σε αναλογία με το ζήτημα της παράδοσης των αθλημάτων, το ζήτημα των αναγκών και των ικανοτήτων των μελών, των ενδιαφερόντων των

ηγετικών στελεχών τους, της διαθεσιμότητας των εγκαταστάσεων και του εξοπλιστικού τους μηχανισμού αλλά και των οικονομικών τους πόρων σύμφωνα με τα όσα επισημαίνει ο Παπαδημητρίου (2005).

Διατύπωση του προβλήματος

Αδιαφιλονίκητα το γεγονός της διαρκούς αθλητικής ανάπτυξης συγκερασμένο με το ζήτημα της διαφοροποίησης των αναγκών των μελών των αθλητικών οργανισμών μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα σε συνδυασμό με την επίδραση του ιδιαζόντως αυξανόμενου ανταγωνισμού αναμένεται ότι θα καταστήσει πιο χαλεπές το ζήτημα της επιβίωσης των σωματείων ερασιτεχνικής υφής. Συνεπεία τούτου πλείστα όσα μέλη προβαίνουν σε εγκατάλειψη των αθλητικών συλλόγων προκειμένου να ασχοληθούν με πλείστες άλλες δραστηριότητες. Δραστηριότητες δηλαδή οι οποίες παρέχονται σε ανταγωνιστικές τιμές. Ταυτόχρονα επισημαίνεται ότι η στρατηγική των ιδιωτικοποιήσεων οδηγεί τον κρατικό μηχανισμό στο ζήτημα της μείωσης των επιχορηγήσεων σε ότι άπτεται της ενίσχυσης αθλητικών συλλόγων και εγκαταστάσεων.

Από όλα τα προαναφερθέντα καθίσταται προφανές ότι η επιβίωση των αθλητικών συλλόγων προϋποθέτει σημαίνουσες αλλαγές σε ότι άπτεται του πεδίου του τρόπου λειτουργίας τους. Τουτέστιν προβλέπεται ένα φάσμα αλλαγών το οποίο είναι άρρηκτα συνδεδεμένο με ζητήματα συνεχούς βελτίωσης των παρεχομένων αθλητικών υπηρεσιών, αναζήτησης εναλλακτικών πηγών τροφοδοσίας, αλλά και λυσιτελούς βελτίωσης της λειτουργίας των εκάστοτε διοικητικών συμβουλίων. Ταυτόχρονα η διασφάλιση της επιβίωσης των αθλητικών συλλόγων απαιτεί αλλαγές σε ότι άπτεται της δόμησης ενός πλαισίου εναργούς πολιτικής και στρατηγικής περί αθλητικής ανάπτυξης, εισαγωγής εξειδικευμένου ανθρώπινου δυναμικού καθώς και αλλαγές συναφείς με το φλέγον ζήτημα της συγκρότησης συμμαχιών στρατηγικού χαρακτήρα σε ότι άπτεται ζητημάτων εγκαταστάσεων και προγραμμάτων σύμφωνα με τα όσα αναφέρει ο Παπαδημητρίου (2005, σελ. 92).

Συνεπώς στην τρέχουσα χρονική συγκυρία, καθίσταται αδήριτη η ανάγκη δημιουργίας μιας καινοφανούς αναβάθμισης του πεδίου του ερασιτεχνικού αθλητισμού. Επιβάλλεται με άλλα λόγια η αναβάθμιση του ερασιτεχνικού

αθλητισμού να εδράζεται στη δόμηση συγκεκριμένης πολιτικής η οποία θα στοχεύει στη διασφάλιση αιφόρου ανάπτυξης μέσω της ποιοτικής διαφοροποίησης του προσφερόμενου προϊόντος.

Μέσα από την παρούσα διπλωματική εργασία και την συνδρομή των ευρημάτων της ποιοτικής της έρευνας επιχειρείται προσπάθεια παρουσίασης των προκλήσεων και των προοπτικών ανάπτυξης των ερασιτεχνικών τμημάτων του Ολυμπιακού Συνδέσμου Φιλιάθλων Πειραιά (Ο.Σ.Φ.Π.).

Σκοπός της έρευνας

Ο σκοπός της παρούσας μελέτης εδράζεται στο ζήτημα της εξέτασης όλων των παραμέτρων οι οποίες δύνανται να επηρεάσουν το ζήτημα της χάραξης κεντρικής στρατηγικής. Παράμετροι δηλαδή οι οποίες συνδέονται με το ζητούμενο της ανάπτυξης ερασιτεχνικών τμημάτων του Ολυμπιακού Συνδέσμου Φιλιάθλων Πειραιά και το ζήτημα της περιπλοκότητας υλοποίησης αυτών, σε συνάρτηση με την επίδραση του διηλεκώς μεταβαλλόμενου κοινωνικού και οικονομικού περιβάλλοντος.

Σημασία της έρευνας

Κατά τα όσα έχει επισημάνει ο Παπαδημητρίου (2005) καθίσταται προφανές ότι στην Ελληνική επικράτεια στο διάστημα των τελευταίων δεκαετιών δεν έχει δοθεί σημαίνουσα και εξειδικευμένη βαρύτητα σε ζητήματα που άπτονται του στρατηγικού σχεδιασμού ανάπτυξης του ερασιτεχνικού αθλητισμού. Επισημαίνεται ολιγωρία τόσο από μέρους της κεντρικής πολιτικής διοίκησης όσο και από μέρους της συντριπτικής πλειοψηφίας των συλλόγων αθλητικού χαρακτήρα της επικράτειας.

Απότοκο της προαναφερθείσας απουσίας συντονιστικής πολιτικής είναι το γεγονός της έκπτωσης κρίσιμων και νευραλγικής σημασίας συντονιστικών προσπαθειών αναβάθμισης του ερασιτεχνικού αθλητισμού. Ομοίως για αρκετά παρατεταμένο χρονικό διάστημα δεν συνυπολογίστηκε το πεδίο του επιχειρηματικού τομέα σε ότι άπτεται της λήψης αποφάσεων. Επιπλέον δεν δόθηκε η προσήκουσα

έμφαση στο ζήτημα της δυναμικής των συλλόγων όπως αυτή αναπτύσσεται μέσω της δράσης συλλόγων και αθλημάτων. Αποκύημα της παραπάνω ολιγορίας ήταν η δημιουργία συγκρουσιακών καταστάσεων ιδιωτικού και δημόσιου τομέα σε επίπεδο φορέων, η απουσία καθιέρωσης συνεργατικού πνεύματος και συνεκδοχικά η επικράτηση διαφορετικών επιλογών, οι οποίες εν τέλει οδήγησαν και οδηγούν στον σταδιακό μαρασμό του ερασιτεχνικού αθλητισμού.

Κατά συνέπεια η συνδρομή και η σημασία της παρούσας μελέτης έγκειται στην παρουσίαση των προσδιοριστικών εκείνων παραγόντων οι οποίοι δύνανται να επηρεάσουν το ζήτημα του σχεδιασμού κεντρικής πολιτικής μέσω της δόμησης στόχων τιθέμενων με σαφήνεια και στοχευμένο νομικό πλαίσιο. Η παρούσα μελέτη στοχεύει στο να καταδείξει πως η χάραξη κεντρικής πολιτικής περί ερασιτεχνικού αθλητισμού θα συνδράμει ώστε αυτός να συνιστά μια παραγωγική μορφή με προκύπτοντα οφέλη τόσο σε σωματειακό όσο και σε κοινωνικό επίπεδο.

Περαιτέρω η παρούσα μελέτη δύναται να συνδράμει στο νευραλγικής σημασίας ζήτημα της εξέλιξης του ερασιτεχνικού αθλητισμού σε ότι σχετίζεται με τα σωματεία τα οποία δραστηριοποιούνται στο χώρο μέσα από την αποτελεσματική αξιοποίηση των ευρημάτων της ποιοτικής της μελέτης. Επιπλέον η ερευνήτρια στοχεύει στην επισήμανση και ανάλυση των παραγόντων οι οποίοι δύνανται να επηρεάσουν το ζήτημα σχεδιασμού συγκεκριμένης πολιτικής από μέρους του Ο.Σ.Φ.Π.

Ακόμα η παρούσα έρευνα θα δώσει έμφαση στο ζήτημα των πλεονεκτημάτων αλλά και των μειονεκτημάτων του συλλόγου, ούτως ώστε αυτά να αποτελέσουν σημαίνοντα σημεία αναφοράς στο ζήτημα της ανάπτυξης και άλλων συλλόγων ανεξαρτήτως της δυναμικής τους. Επιπροσθέτως η παρούσα μελέτη στοχεύει στη διασταύρωση των απόψεων φορέων θεσμικού χαρακτήρα αλλά και στην ανάδειξη του βαθμού προθυμίας τους και του βαθμού συνεργασίας τους.

Ερευνητικά ερωτήματα

Κύριο **ερευνητικό ερώτημα** της παρούσας μελέτης συνιστά η διερεύνηση του ρολού όπου διαδραματίζουν οι εμπλεκόμενοι φορείς στον αθλητισμό σε συνδυασμό

με τη διερεύνηση των παραγόντων οι οποίοι επιδρούν στο ζήτημα της χάραξης πολιτικής προκειμένου να αναπτυχθεί εύρυθμα ο ερασιτεχνικός αθλητισμός.

Περαιτέρω **ερευνητικά πεδία** της παρούσας μελέτης συνιστούν τα ακόλουθα:

Η διερεύνηση της σχέσης των εκάστοτε κυβερνητικών σχημάτων με τον ερασιτεχνικό αθλητισμό καθώς και ο τρόπος επίδρασης τους στο ζήτημα της λειτουργίας του ερασιτεχνικού σωματείου.

Επιπλέον πρόκειται να διερευνηθεί το ζήτημα της αλληλεπίδρασης της τοπικής κοινωνίας με το πεδίο του ερασιτεχνικού αθλητισμού καθώς και το ζήτημα της σχέσης επαγγελματικής δομής του αθλητισμού με την ερασιτεχνική.

Ακόμα πρόκειται να μελετηθεί ο ρόλος όπου διαδραματίζουν οι οργανωμένοι φίλαθλοι στο πεδίο του ερασιτεχνικού αθλητισμού όπως και η ευρύτερη επίδραση τους στο θέμα της εξελικτικής πορείας του αθλητισμού.

Επιπρόσθετα ερευνητικό ερώτημα της παρούσας μελέτης συνιστά το ζήτημα μελέτης της στρατηγικής ανάπτυξης η οποία ακολουθείται από μέρους του ερασιτεχνικού σωματείου καθώς και το ζήτημα της άντλησης των κύριων πηγών εσόδων ενός ερασιτεχνικού σωματείου.

Ταυτόχρονα πρόκειται να μελετηθεί η επίδραση των μη κρατικών επιχορηγήσεων σε ένα ερασιτεχνικό σωματείο καθώς και το ζήτημα της σχέσης και του ρόλου όπου παίζουν οι ομοσπονδίες στον προσδιορισμό της εξέλιξης του ερασιτεχνικού αθλητισμού. Παράλληλα επιμέρους ερευνητικό ερώτημα της παρούσας μελέτης συνιστά ο τρόπος συνεργασίας των ομοσπονδιών με την πολιτεία ώστε να αναπτυχθεί αποτελεσματικά το κάθε είδος αθλήματος το οποίο εκπροσωπούν.

Σε αλληλουχία με τα παραπάνω η παρούσα μελέτη πρόκειται να διερευνήσει τον τρόπο με τον οποίο ο αθλητικός νόμος είναι σε θέση να δημιουργήσει τρόπους ανάδειξης και ανάπτυξης του ερασιτεχνικού αθλητισμού ενώ ταυτόχρονα μελετάται η σχέση των διαφόρων χορηγών σε συνάρτηση με τον ερασιτεχνικό αθλητισμό.

Ένα ακόμα ερευνητικό ζητούμενο της παρούσας μελέτης συνιστά ο συσχετισμός νίκης και ήττας της επαγγελματικής ομάδας με το εκάστοτε ερασιτεχνικό σωματείο. Ταυτόχρονα πρόκειται να μελετηθεί ο τρόπος κατά τον οποίο οι αθλητικές υποδομές τουτέστιν η δημιουργία νέων αθλητικών εγκαταστάσεων

καθώς και η λυσιτελής αξιοποίηση των υπαρχουσών υποδομών συνδράμουν στο ζήτημα της εξέλιξης του ερασιτεχνικού αθλητισμού.

Τέλος μέσω της παρούσας μελέτης πρόκειται να μελετηθεί ο τρόπος κατά τον οποίο δύναται να κατασταθεί εφικτή η ανάπτυξη του εκάστοτε αθλήματος μέσω της διοργάνωσης σημαινόντων αθλητικών γεγονότων όπως επί παραδείγματι συνιστά το γεγονός της διοργάνωσης ενός τελικού ευρωπαϊκού πρωταθλήματος.

Ερευνητικά πεδία

Συγκεντρωτικά αποτυπωμένα τα ερευνητικά πεδία της παρούσας μελέτης είναι τα εξής:

Πεδίο 1: Διερεύνηση του πεδίου πολιτικής ανάπτυξης του ερασιτεχνικού αθλητισμού.

Πεδίο 2: Διερεύνηση του πεδίου αξιοποίησης & ανάπτυξης των αθλητικών υποδομών.

Πεδίο 3: Διερεύνηση του πεδίου αξιοποίησης & ανάπτυξης του ερασιτεχνικού αθλητισμού και της συμβολής του στην κοινωνία.

Περιορισμοί και Οριοθετήσεις

Μέσω της συνδρομής της ποιοτικής έρευνας στην παρούσα μελέτη θα επιχειρηθεί η καταγραφή των στάσεων του δείγματος των εννέα αρμοδίων στελεχών επί του θέματος της χάραξης πολιτικής στο πεδίο του ερασιτεχνικού αθλητισμού. Ταυτόχρονα θα επιχειρηθεί η καταγραφή των παραγόντων εκείνων οι οποίοι δύναται να επηρεάσουν την προσπάθεια αυτή στον τρόπο λειτουργίας του Ο.Σ.Φ.Π.

Δεδομένου του ότι τα συμμετέχοντα στελέχη της παρούσας ποιοτικής έρευνας είναι ιδιαίτερα απασχολημένα με την εργασία τους, η ερευνήτρια διεξήγαγε τις εις βάθος συνεντεύξεις στο χώρο εργασίας των ερωτώμενων. Ειδικότερα οι συμμετέχοντες της μελέτης δραστηριοποιούνται στο χώρο του αθλητισμού και κατέχουν υψηλόβαθμες θέσεις διαδραματίζοντας πρωταγωνιστικούς ρόλους σε θεσμικά αρμόδια όργανα αλλά και σε αθλητικούς συλλόγους.

Ταυτόχρονα σημειώνεται ότι η παρούσα μελέτη καθοδηγείται από το θέμα της και δομείται με γνώμονα τις ερευνητικές της υποθέσεις. Η οριοθέτηση της μελέτης τοποθετείται γύρω από το ζήτημα της διοικητικής οργάνωσης και του στρατηγικού σχεδιασμού της πολιτικής της ενώ περιορίζεται σε ζητήματα που άπτονται της μορφής την οποία πρέπει να λάβει το οικοδόμημα του συλλόγου ώστε να προσεγγιστεί επιτυχώς το ζητούμενο της ανάπτυξης του.

Ταυτόχρονα η παρούσα μελέτη δομείται γύρω από το ζήτημα της διερεύνησης και ανάλυσης του εσωτερικού περιβάλλοντος του συλλόγου επιχειρώντας να ανακαλύψει το πλαίσιο των δυνατών και αδύνατων χαρακτηριστικών του. Ταυτόχρονα η μελέτη προσδιορίζει τους παράγοντες εκείνους οι οποίοι συνδράμουν στο ζήτημα του σχεδιασμού της πολιτικής αλλά και των τρόπων μέσω των οποίων θα επέλθει το ζητούμενο της ουσιαστικής ανάπτυξης του ερασιτεχνικού αθλητισμού.

Κεφάλαιο 2: Στρατηγικές και πολιτικές εκφάνσεις του αθλητισμού

2.1 Εισαγωγικές Επισημάνσεις

Κατά την πεποίθηση των αρχαίων Ελλήνων «νους υγιής εν σώματι υγιή». Με άλλα λόγια οι αρχαίοι Έλληνες φρονούσαν ότι εύρυθμα πρέπει να ασκείται το σώμα και το πνεύμα των πολιτών. Η προαναφερθείσα λοιπόν φράση συνιστά την έκφραση των απόψεων των αρχαίων Ελλήνων περί αθλητισμού και συνεκδοχικά την αντίληψη τους για τον τρόπο όπου πρέπει να ασκείται η διοίκηση του. Ο αθλητισμός λοιπόν συνιστά το είδος της συστηματικής σωματικής καλλιέργειας και δράσης κατά τρόπο συγκεκριμένο και μέσω ειδικής μυθολογικής και παιδαγωγικής προσέγγισης ώστε να δύναται να επιτευχθεί ο στόχος της ύψιστης σωματικής απόδοσης μέσω της έκφρασης των επιδόσεων των αθλητών στο πεδίο των εκάστοτε αθλητικών αγώνων όπως αυτοί λαμβάνουν χώρα και διαμορφώνουν τα αθλητικά και κοινωνικά τεκταινόμενα. Ακόμα ο αθλητισμός δύναται να προσεγγιστεί εννοιολογικά ως το είδος του κοινωνικού θεσμού ο οποίος σε μεγάλο βαθμό συνιστά τον αντικατοπτρισμό της κοινωνίας και του πολιτισμού της εντός της οποίας διαδραματίζεται η αθλητική δράση.

Επί παραδείγματι στην Αρχαία Ελλάδα και δη στην Αθήνα ο αθλητισμός εκλαμβάνονταν ως ένα είδος κοινωνικού και πολιτισμικού αγαθού φέρον παιδαγωγικό χαρακτήρα. Τουναντίον στην Σπάρτη η έννοια του αθλητισμού συναρτάται με το πεδίο της στρατιωτικής εκπαίδευσης. Χρήζει επισημάνσης όμως το γεγονός του ότι η κοινωνική διαστρωμάτωση διαδραματίζει σημαίνοντα ρόλο στο αθλητικό πεδίο στο διηνεκές του χρόνου. Ειδικά κατά την περίοδο του 18^{ου} και 19^{ου} αιώνα η επικρατέστερη τάση ήταν ότι συνήθως αθλήματα τα οποία θεωρούνται λαϊκά όπως λόγου χάρη το ποδόσφαιρο έβρισκαν ανταπόκριση σε κατώτερα κοινωνικά στρώματα, ενώ τα ανώτερα κοινωνικά στρώματα ασχολούνταν με αθλήματα τα οποία εκλαμβάνονταν ως ευγενή, εκφάνσεις των οποίων δηλαδή συνιστούσαν η ενασχόληση με την ιππασία ή την ξιφασκία. Ο πόθος του Κουμπερτέν του μεγάλου πρωτεργάτη και πρύτανη του ολυμπιακού ιδεώδους δεν ήταν άλλος από την ένταξη του αθλητισμού σε ένα φάσμα σφαιρικής, παιδαγωγικής αλλά και ανθρωπιστικής

προοπτικής καθώς ο αθλητισμός κατά την πεποίθηση του δεν συνιστούσε αυτοσκοπό αλλά μέσο εξυπηρέτησης των αναγκών του κάθε πολίτη (Newsbeast.gr, 2015).

Περαιτέρω η δημιουργία του μοντέρνου αθλητισμού έλαβε χώρα μετά το πέρας των αρχαίων Ολυμπιακών αγώνων ενώ η ανάπτυξη του συντελέστηκε παράλληλα με την ανάπτυξη της μοντέρνας βιομηχανικής κοινωνίας. Παράλληλα στο πεδίο του μοντέρνου αθλητισμού επισημαίνεται το στοιχείο της εξειδίκευσης, της κοινωνικοποίησης αλλά και της παραγωγής ρεκόρ και μεταλλίων. Αξίζει να τονιστεί ότι οι δεσπόζουσες αρχές του Ολυμπισμού συναρτώνται γύρω από το αξίωμα «*Citius, Olitius, Fortius*» τουτέστιν ταχύτερα, υψηλότερα, δυνατότερα σύμφωνα δηλαδή με τα κελεύσματα του εμβλήματος των Ολυμπιακών Αγώνων (Παπαδημητρίου, 2005).

Το γεγονός της αναβίωσης των Ολυμπιακών αγώνων, σημείωσε αρχικά σημαίνουσα επιτυχία, στη συνέχεια όμως και υπό το βάρος της κατάρρευσης του Ανατολικού μπλοκ, η διεξαγωγή των αγώνων αντιμετώπισε σημαντικά προβλήματα. Δύναται στο σημείο αυτό να ειπωθεί ότι από την αρχαιότητα μέχρι και σήμερα ο αθλητισμός σημειώνει μια ιδιαίτερη δυναμική ενώ διανθίζεται από έναν ειδικό τρόπο διοίκησης.

Αναμφίβολα το αθλητικό προϊόν συνδυαζόμενο με τους συναφείς φορείς περί αθλητισμού αλλά και τους ίδιους τους παράγοντες οι οποίοι συνιστούν το αθλητικό προϊόν αποτελούν ένα σύνολο αστάθμητων παραγόντων διοικητικής και διαχειριστικής υφής. Το στοίχημα όπου καλείται να κερδίσει ο νέος τρόπος αθλητικής διοίκησης συνίσταται στην στάθμιση των προαναφερθέντων παραγόντων ώστε να συνεχιστεί εύρυθμα η δυναμική ανάπτυξη της αθλητικής δραστηριότητας. Συνεκδοχικά η ανασκόπηση της βιβλιογραφίας θα επιδιώξει να θέσει το πλέγμα των πλαισίων και των επιστημονικών ορισμών περί αθλητικού management, τις αποκλίσεις που εμφανίζονται στο πεδίο της διοίκησης ερασιτεχνικού αθλητισμού όπως και να αποτυπώσει το πλέγμα των συναφών στρατηγικών και πολιτικών περί αθλητισμού.

2.2 Εννοιολογική προσέγγιση του αθλητικού management

Σε παγκόσμια κλίμακα ο αθλητισμός συνιστά πηγή ικανή να εμπνεύσει, να παρακινήσει αλλά και να προσφέρει κίνητρα από τα αρχαία χρόνια. Συνιστά επίσης έναν ιδιαίτερο χώρο ο οποίος απασχολεί εργατικό δυναμικό χιλιάδων ατόμων σε πλείστους όσους διαφορετικούς τομείς ενδιαφέροντος. Ταυτόχρονα ο αθλητισμός αποτελώντας δυναμικό χώρο απασχόλησης, είτε μέσω της παροχής θέσεων εργασίας είτε μέσω της προσφοράς θεάματος και ευχαρίστησης εξελίχθηκε με ταχύτατους ρυθμούς σε οικονομικό πυλώνα, κατά κύριο λόγο διαμέσου των βιομηχανιών οι οποίες δραστηριοποιούνται στο αθλητικό πεδίο. Η ραγδαία αυτή εξέλιξη οδήγησε ταχύτατα και στο πεδίο της διοικητικής εξέλιξης του αθλητισμού, η οποία συσχετιζόμενη και με ότι άπτεται του πεδίου της διοικητικής επιστήμης άλλων χωρών σημείωσε σημαίνουσες καθυστερήσεις στην εξέλιξη της.

Η δεκαετία του 1950-1960 θεωρήθηκε και ως η απαρχή της αθλητικής διοικητικής επιστήμης καθώς το 1966 έλαβε χώρα η διεξαγωγή του πρώτου μεταπτυχιακού προγράμματος στην Αμερική κατά τα όσα επισημαίνει ο Stier (1993). Παράλληλα κατά τις επισημάνσεις της Παπαδημητρίου (2005) η αθλητική διοικητική επιστήμη σημειώνει ραγδαία ανάπτυξη εξαιτίας κυρίως των πιέσεων όπου ασκούν οι αθλητικές βιομηχανίες για παροχή πληρέστερης κατάρτισης στελεχών. Συνεκδοχικά η αθλητική διοίκηση ούτως ειπείν το αθλητικό management δύναται να οριστεί ως ο συγκερασμός δεξιοτήτων συνδεδεμένων με ζητήματα προγραμματισμού, οργάνωσης, στελέχωσης, ελέγχου, οικονομικής διαχείρισης, ηγεσίας αλλά και αξιολόγησης εντός των πλαισίων ενός οργανισμού ή κάποιου τμήματος το οποίο δραστηριοποιείται στην παραγωγή αθλητικών υπηρεσιών ή προϊόντων (DeSensi, Kelly, Blaton & Beitel, 1990, σελ.33).

Το είδος της συγκεκριμένης επιστήμης ασκείται σε ένα περιβάλλον διαζώντως πειστικό καθώς η παγκοσμιοποίηση είχε σαν αποτέλεσμα οι κυβερνήσεις αλλά και οι βιομηχανίες να προβαίνουν στην άσκηση πιέσεων επί του αθλητικού χώρου, κάνοντας χρήση του αθλητισμού ως ενός είδους εφελκυστικού για παροχή πλείστων όσων οικονομικής φύσεως ευκαιριών και πηγών. Ταυτόχρονα οι Hoye, Smith, Nicholson, Stewart και Westerbeek, (2009), επισημαίνουν ότι στοιχεία τα οποία δρουν διαφοροποιητικά στον τρόπο άσκησης της αθλητικής διοίκησης

συνιστούν το γεγονός της διαφορετικής φύσης της επιστήμης του αθλητικού management σε συνδυασμό με την επίδραση των μοναδικών χαρακτηριστικών του αθλητισμού. Ανάμεσα σε αυτά συγκαταλέγονται η επίδραση του πάθους και της εξάρτησης των φιλάθλων, όπως και το γεγονός της διαφοροποίησης της απόδοσης σχετικά με άλλους τομείς, καθώς και η επίδραση των στοιχείων της ανταγωνιστικότητας, της ποιότητας του προϊόντος ή των υπηρεσιών, της συμπεριφοράς των φιλάθλων-οπαδών καθώς και στοιχεία συναφή με το ζήτημα της θετικότητας των φιλάθλων-οπαδών. Επιπλέον ο τρόπος άσκησης της αθλητικής διοίκησης διαφοροποιείται και από την επιρροή των στοιχείων της συντηρητικότητας των διαφόρων αθλητικών οργανισμών σε ότι άπτεται της τεχνολογίας, ή της περιορισμένης διαθεσιμότητας αθλητικών διοργανώσεων αλλά επίσης δύναται να διαφοροποιηθεί και από στοιχεία συναφή με ζητήματα μειωμένης εισόδου νέων φιλάθλων ή αναγνώρισης των οπαδών.

Κατά συνέπεια η επίδραση των προαναφερθέντων στοιχείων επιδρά καταλυτικά στο ζήτημα άσκησης της αθλητικής διοίκησης συγκριτικά με τα πρότυπα άλλων τομέων. Αυτή η διαφοροποίηση υφίσταται εξαιτίας του ότι η οικονομική πηγή του αθλητισμού είναι έμψυχη καθώς συναποτελείται από ένα σύνολο επαγγελματιών αθλητών, ερασιτεχνών και φιλάθλων αυτού. Συνεπεία τούτου το ζητούμενο της στρατηγικής διοίκησης του αθλητισμού ασκείται κατά τρόπο διαφορετικό όπως και τα ζητήματα της οργανωτικής δομής, του ανθρώπινου δυναμικού, της ηγεσίας, της οργανωτικής κουλτούρας, των οικονομικών, του marketing αλλά και της απόδοσης του αθλητισμού (Hoye et al. 2009, σελ. 9)

2.3 Εννοιολογική προσέγγιση της ερασιτεχνικής αθλητικής διοίκησης

Σύμφωνα με τα όσα αναφέρει η Παπαδημητρίου (2005, σελ. 19) ο αθλητισμός συνιστά μια ευρεία έννοια η οποία και εμπεριέχει ένα σύνολο κινητικών δραστηριοτήτων και επιχειρηματικής δράσης συνδεδεμένων άμεσα με το πεδίο του αγωνιστικού αθλητισμού είτε εναλλακτικά με ένα είδος άσκησης και αναψυχής.

Υπό το ίδιο πρίσμα το γεγονός της διόγκωσης της έννοιας του αθλητισμού έδρασε επαναστατικά στο ζήτημα του τρόπου λειτουργίας των αθλητικών βιομηχανιών οι οποίες και προβαίνουν σε εκμετάλλευση του αθλητικού ιδεώδους

εξελίσσοντας τον αθλητισμό σε νέα πεδία. Σε αλληλουχία με τα παραπάνω κατά τα όσα επισημαίνουν οι Mullin, Hardy & Sutton (2000); Παπαδημητρίου (2005) ο αθλητισμός δύναται να ειπωθεί ότι ακολουθεί τάσεις παγκοσμιοποίησης καθώς πλέον εκλαμβάνεται ως ένα προϊόν το οποίο χαίρει διεθνούς αναγνώρισης και αποδοχής. Αυτό συμβαίνει καθώς ο αθλητισμός συνιστά ένα θαυμάσιο μέσο μεταφοράς συναισθημάτων και μηνυμάτων τα οποία είναι εφικτό να κατασταθούν εύκολα κατανοητά από ένα σύνολο λαών και εθνοτήτων διαφορετικών γλωσσών, κουλτουρών και θρησκείων (Mullin, Hardy & Sutton, 2000; Παπαδημητρίου, 2005).

Σύμφωνα με τον Westerbeek (2000) προκειμένου να κατανοηθεί ορθότερα η έννοια του αθλητισμού είναι απαραίτητη η τμηματοποίηση του αθλητισμού στις κατηγορίες του επαγγελματικού αθλητισμού, του μικτού αθλητισμού αλλά και του συμμετοχικού αθλητισμού.

Ταυτόχρονα κατά τους Shilbury και Deane (2001) η ύπαρξη ξεκάθαρης διοικητικής δομής, η πρόσληψη αθλητών σε αγώνες, η δημιουργία εσόδων προερχομένων από τα εισιτήρια, τα τηλεοπτικά δικαιώματα αλλά και τις χορηγίες, η εστίαση σε ζητήματα εσωτερικών και εξωτερικών διεργασιών καθώς και η αβεβαιότητα του αγωνιστικού πλεονεκτήματος σε συνδυασμό με το ψυχαγωγικό θέαμα όπου δύναται να προσφέρει ο επαγγελματικός αθλητισμός συνιστούν τα έξι θεμελιώδους σημασίας χαρακτηριστικά αυτού (Παπαδημητρίου, 2005).

Αντίθετα ο ερασιτεχνικός αθλητισμός είναι σε θέση να παρέχει ένα σύνολο αθλητικών υπηρεσιών χωρίς όμως να έχει κάποιου είδους οικονομικό όφελος ενώ τα μέλη του ερασιτεχνικού αθλητισμού επιλέγουν να συμμετέχουν σε αυτόν κυρίως για να ευχαριστηθούν προσωπικά.

Ταυτόχρονα αξίζει να τονιστεί ότι ο μικτός αθλητισμός συνιστά έναν συγκερασμό των δυο προαναφερθεισών κατηγοριών δηλαδή του επαγγελματικού και του ερασιτεχνικού αθλητισμού. Συνεκδοχικά ο μικτός αθλητισμός συνιστά τον συγκερασμό ομάδων οι οποίες αγωνίζονται παρέχοντας αθλητικές υπηρεσίες υψηλού επιπέδου οι οποίες εξυπηρετούν το ευρύτερο κοινό (Παπαδημητρίου, 2005).

Ακόμα η ραγδαία εξέλιξη που σημείωσε ο αθλητισμός στο διάστημα των τελευταίων 50 ετών είχε σαν αποτέλεσμα την συστηματική δραστηριοποίηση του κοινού στο χώρο του ερασιτεχνικού αθλητισμού. Επί της ουσίας δηλαδή ο ερασιτεχνικός αθλητισμός συνιστά το «φυτώριο» του επαγγελματικού αθλητισμού

αλλά και την θεμελιώδη και κύρια πηγή μέσω της οποίας καθίσταται εφικτή η δημιουργία ενός πλήθους συλλόγων, σωματείων, ενώσεων καθώς και συναφών ομοσπονδιών οι οποίες δραστηριοποιούνται στο πεδίο του ερασιτεχνικού αθλητισμού.

Σε αυτό το σημείο είναι αξιοσημείωτη η εννοιολογική οριοθέτηση που αποδίδει η Παπαδημητρίου (2005) στον ερασιτεχνικό αθλητισμό ως ένα είδος οργανωμένης ομάδας ατόμων με σκοπό συγκρότησης αυτής την εξυπηρέτηση των αναγκών των μελών της τα οποία και σε εθελοντική βάση επέλεξαν να προβούν στην σύνδεση τους με τον εκάστοτε οργανισμό ο οποίος και εδράζει τη λειτουργία του ανεξάρτητα από την κρατική παρέμβαση. Αξιοσημείωτη κρίνεται επίσης και η επισήμανση των Hoye et al. (2009) κατά τους οποίους τα ερασιτεχνικά σωματεία λειτουργούν ως ένα είδος οργανισμών διαφοροποιημένων σε σημαίνοντα βαθμό από την πολιτεία δεδομένου του ότι δύναται να συντηρούνται αυτόνομα από αυτήν χωρίς να έχουν οποιοδήποτε είδος οικονομικού οφέλους ενώ ταυτόχρονα η λειτουργία τους προσδιορίζεται στα πλαίσια ενός δημοσίου αγαθού με μόνο και κύριο κίνητρο αυτής το ζήτημα της προσφοράς. Ταυτόχρονα κατά τα όσα τονίζουν οι Hoye et al. (2009) η σύνθεση του εργατικού δυναμικού των ερασιτεχνικών σωματείων βασίζεται κυρίως στην εθελοντική συνεισφορά όσων τα συναποτελούν.

Επιπρόσθετα οι ερασιτεχνικοί σύλλογοι έχουν ένα ιδιαίτερο εκτενές πεδίο δράσης έχοντας παράλληλα τη δυνατότητα να προσφέρουν ένα σύνολο συνδυαστικών υπηρεσιών οι οποίες εμπερικλείουν ζητήματα αγωνιστικής απόδοσης, συμμετοχής, ικανοποίησης αλλά και κοινωνικότητας (Παπαδημητρίου, 2005). Με την μορφή της πυραμίδας δύνανται να απεικονιστούν κατά το βέλτιστο δυνατό τρόπο με βάση το ζήτημα της δράσης των τοπικών συλλόγων και προεκτεινόμενοι στο πεδίο των εθνικών και παγκόσμιων ομοσπονδιών. Ταυτόχρονα και το ζήτημα της ανάπτυξης τους εδράζεται στα δομικά στοιχεία της ίδιας μορφής λαμβάνοντας ως κύρια βάση αυτής την συνδρομή των ακαδημιών εκμάθησης ενός αθλήματος, το ζήτημα της εξέλιξης τους στη διεξαγωγή των διαφόρων ειδών τοπικών και περιφερειακών πρωταθλημάτων και έχοντας ως κορυφαίο σημείο της πυραμοειδούς μορφής τους τα εθνικά πρωταθλήματα (Παπαδημητρίου 2005).

Σε ότι άπτεται ζητημάτων σχετιζομένων με τα δομικά στοιχεία ενός ερασιτεχνικού σωματείου είναι απαραίτητο να τονιστεί ότι επισημαίνονται διαφορές συγκριτικά με τη δομή ενός επαγγελματικού σωματείου, διαφορές οι οποίες

αποδίδονται στο γεγονός του ότι τα επαγγελματικά σωματεία προσανατολίζονται στην εξυπηρέτηση διαφορετικών σκοπών και συμφερόντων ενώ ταυτόχρονα διαφοροποιούνται και σε θέματα προτεραιοτήτων. Παράλληλα το ζήτημα της επιλογής των παρεχομένων αθλημάτων προσδιορίζεται από ζητήματα συναφή με την παράδοση του εκάστοτε αθλήματος αλλά και από θέματα που άπτονται των διαθέσιμων εγκαταστάσεων, των οικονομικών πόρων αλλά και των ενδιαφερόντων της ηγεσίας καθώς και των ικανοτήτων όπου διέπουν τα μέλη τους. Ακόμα τα ερασιτεχνικά αθλήματα εμφανίζουν δυνατότητα παροχής και υποστήριξης έως και δεκατριών διαφορετικών αθλημάτων (Παπαδημητρίου 2005).

Ακόμα το ζήτημα των πηγών χρηματοδότησης ενός ερασιτεχνικού σωματείου καθώς επίσης και το θέμα των δαπανών αυτών συνιστούν άλλον έναν σημαίνοντα διαφοροποιητικό παράγοντα αυτών συγκριτικά με τον τρόπο λειτουργίας του επαγγελματικού αθλητισμού. Βασική πηγή χρηματοδότησης των ερασιτεχνικών σωματείων δεν είναι άλλη από το ζήτημα των παροχών των μηνιαίων ή ετήσιων συνδρομών των μελών αυτών, των χορηγιών, των δωρεών αλλά και των συνεπαγομένων κερδών μέσω της πώλησης των εισιτηρίων. Επιπλέον σε ορισμένες περιπτώσεις, πηγή χρηματοδότησης των ερασιτεχνικών σωματείων δύναται να αποτελέσουν και οι διάφορων ειδών κρατικές επιχορηγήσεις (Παπαδημητρίου 2005).

Σε ότι άπτεται του ζητήματος της σύνθεσης των διοικητικών συμβουλίων των ερασιτεχνικών σωματείων χρειάζεται να σημειωθεί ότι αυτά απαρτίζονται από ένα σύνολο άμισθων στελεχών τα οποία και συνιστούν τους βασικούς πυλώνες του συλλόγου εξαιτίας του γεγονότος ότι λαμβάνουν ένα σύνολο αποφάσεων επί οργανωτικών θεμάτων. Ταυτόχρονα στόχο ύπαρξης των διοικητικών σωματείων συνιστά το ζήτημα της ανεύρεσης πηγών εσόδων καθώς και της διαχείρισης αυτών κατά τέτοιο τρόπο ώστε να καθίσταται εφικτή η εκπροσώπηση των σωματείων τα οποία επί της ουσίας δραστηριοποιούνται στο ζήτημα της επόπτευσης της συνολικής λειτουργίας και της δραστηριότητας του συλλόγου (Παπαδημητρίου 2005).

Ως καθοριστικής επίσης σημασίας παράγοντας στο ζήτημα της ανάπτυξης του ερασιτεχνικού αθλητισμού λογίζεται το ζήτημα της επιτυχίας που σημειώνουν οι επαγγελματίες αθλητές σύμφωνα με τα όσα αναφέρουν οι Mutter και Pawlowski (2013). Συνεκδοχικά οι Mutter και Pawlowski (2013) προέβησαν στη διεξαγωγή έρευνας σε σχέση με τον προσδιορισμό του ζητήματος της αλληλεξάρτησης ερασιτεχνικού- επαγγελματικού αθλητισμού στην χώρα της Γερμανίας σε ότι άπτεται

του ποδοσφαίρου. Η επιλογή του ποδοσφαίρου στην έρευνα των Mutter και Pawlowski (2013) έλαβε χώρα εξαιτίας των επιτυχιών που είχαν σημειώσει οι Γερμανικές ποδοσφαιρικές ομάδες. Ειδικότερα η επιλογή έλαβε χώρα με γνώμονα τις επιτυχίες της γυναικείας Γερμανικής ποδοσφαιρικής ομάδας το 2003 και το 2007 όπως και με γνώμονα την επιτυχία της ανδρικής ποδοσφαιρικής ομάδας το 2002, 2006 και 2010 αντίστοιχα.

Σύμφωνα λοιπόν με τα αποτελέσματα της έρευνας των Mutter και Pawlowski (2013) προέκυψε ότι σημειώνεται αύξηση των ποσοστών των αθλητών οι οποίοι συμμετέχουν ερασιτεχνικά στο άθλημα του ποδοσφαίρου. Καθίσταται λοιπόν κατανοητό ότι το πεδίο του επαγγελματικού αθλητισμού συνιστά τη βασική πηγή ενασχόλησης ενός εκτεταμένου φάσματος ερασιτεχνών αθλητών ενώ ερασιτεχνικός και επαγγελματικός αθλητισμός είναι άρρηκτα συνδεδεμένοι μεταξύ τους. Βέβαια σημειώνεται ότι η φύση των δυο προαναφερθεισών κατηγοριών είναι εκ διαμέτρου αντίθετη καθώς και ο τρόπος δραστηριοποίησης και λειτουργίας ερασιτεχνικού και επαγγελματικού αθλητισμού.

2.4 Στρατηγικές και πολιτικές προσεγγίσεων στο πεδίο του αθλητισμού

2.4.1 Ζητήματα στρατηγικών στο πεδίο του αθλητισμού

Σύμφωνα με τον Ζαβλανό (2002) το ζήτημα της ανάπτυξης στρατηγικού προγραμματισμού συνιστά τη χρειάδη απαίτηση των επιχειρήσεων στο τρέχον ανταγωνιστικό περιβάλλον. Κατά συνέπεια με την συνδρομή της συμβολής του στρατηγικού προγραμματισμού οι managers έχουν την ικανότητα προσδιορισμού των δεουσών ενεργειών προκειμένου εύρυθμα να μετασχηματιστεί ένας οργανισμός από την παρούσα κατάσταση του στην προσδοκόμενη κατά τη θεώρηση τους, μελλοντική του κατάσταση.

Σε αδρές γραμμές δύναται να ειπωθεί ότι το ζήτημα των στρατηγικών τις οποίες ακολουθούν οι επιχειρήσεις συνιστά και το θεμελιώδες συστατικό της επιτυχίας τους. Βέβαια σύμφωνα με τις επισημάνσεις του Παπαδάκη (2007) η

εννοιολογική προσέγγιση της στρατηγικής προκαλεί ένα είδος σύγχυσης στο κόσμο των επιχειρήσεων. Μάλιστα κατά τον Ζαβλανό (2002) η στρατηγική συνίσταται στην εκπόνηση του επιχειρηματικού πλάνου εντός του οποίου απεικονίζεται το ζήτημα της πορείας την οποία θα ακολουθήσουν οι οργανισμοί ή οι επιχειρήσεις προκειμένου να ενισχύσουν το φλέγον ζητούμενο της ανταγωνιστικότητας τους.

Παράλληλα όσο οι απόπειρες εστίασης επί ενός συγκεκριμένου ορισμού εξακολουθούν να υφίστανται σε ότι άπτεται της στρατηγικής μεγάλο φάσμα των προσπαθειών ερευνητών και συγγραφέων επικεντρώνεται στην οριοθέτηση του πρίσματος κάτω από το οποίο θα πρέπει να μελετάται η έννοια της στρατηγικής. Μέσω της χρήσης του όρου της στρατηγικής εμπεριέχεται το πλέγμα των εννοιών της διαφοροποίησης, της αξιολόγησης καθώς και του ελέγχου κατά τις επισημάνσεις του Παπαδάκη (2007). Σε αλληλουχία με τα προαναφερθέντα ο Ζαβλανός (2002) ορίζει την έννοια της στρατηγικής διαχείρισης ως το είδος της διαδικασίας μέσω της οποίας επιχειρείται η διατύπωση και υλοποίηση στρατηγικών.

Η ανάγκη λοιπόν των οργανισμών ή των επιχειρήσεων για στρατηγική διοίκηση προκύπτει από τις ανάγκες προσδιορισμού κατευθύνσεων, από συγκερασμό αναγκών υποστήριξης και λήψης ομοιόμορφων αποφάσεων, καθώς και από την ανάγκη διενέργειας συγκεντρωτικών προσπαθειών και συντονισμού δραστηριοτήτων. Επίσης σημειώνεται ότι η στρατηγική διοίκηση οργανισμών ή επιχειρήσεων συνδράμει στη μείωση της αβεβαιότητας και στον προσδιορισμό του ανταγωνιστικού πλεονεκτήματος της εκάστοτε επιχείρησης ή οργανισμού (Παπαδάκης, 2007, σελ.34)

Ενώ ο Κριεμάδης (1997, σελ.94) αναφέρει πως Αμερικάνοι και Ευρωπαίοι ερευνητές ομόφωνα εκφράζουν την συμφωνία τους στο ζήτημα του ότι σημαίνοντα δομικά στοιχεία του στρατηγικού προγραμματισμού συναποτελούν τα μέρη του προσδιορισμού των αξιών, της πολιτικής, του οράματος, του σκοπού και των μακροπροθέσμων στόχων του οργανισμού. Επίσης σε ότι άπτεται του στρατηγικού προγραμματισμού μιας επιχείρησης ή ενός οργανισμού σημαίνοντα ρόλο διαδραματίζουν ζητήματα ανάλυσης του εξωτερικού περιβάλλοντος του, με σκοπό τον εντοπισμό των σημαντικότερων ευκαιριών αλλά και των απειλών που υπάρχουν σε αυτό συγκερασμένα με το φλέγον ζήτημα της ανάλυσης του εσωτερικού περιβάλλοντος του οργανισμού ώστε να επισημανθούν τα πλέον υψίστης σημασίας δυνατά σημεία του οργανισμού καθώς και οι αδυναμίες του.

Ταυτόχρονα κατά τα όσα επισημαίνει ο Κριεμάδης (1997, σελ.94) δομικά στοιχεία του στρατηγικού προγραμματισμού μιας επιχείρησης λογίζονται και θέματα συναφή με την επανεξέταση/ αναθεώρηση του αξιακού συστήματος, της πολιτικής, του οράματος, του σκοπού και των μακροπρόθεσμων στόχων του οργανισμού αλλά και ζητήματα που συναρτώνται με θέματα επιλογής στρατηγικών ικανών να οδηγήσουν τον οργανισμό στην επίτευξη των στόχων του σε βάθος χρόνου. Επιπρόσθετα επισημαίνεται ότι ο καθορισμός βραχυπρόθεσμων στόχων και στρατηγικών οι οποίες οδηγούν στην πραγματοποίηση μακροπρόθεσμων στόχων και στρατηγικών του εκάστοτε επιχειρησιακού οργανισμού σε συνδυασμό με το ζήτημα της περιοδικής μέτρησης και αξιολόγησης της απόδοσης του οργανισμού είναι στοιχεία βαρύνουσας σημασίας τα οποία και αυτά πρέπει να λογίζονται σοβαρά υπόψη στη δόμηση του στρατηγικού προγραμματισμού μιας επιχείρησης ή ενός οργανισμού.

Οι αξίες της στρατηγικής διαχείρισης συνίστανται στο πλέγμα του συνόλου των γενικών αρχών οι οποίες και δύνανται να καθοδηγήσουν το ζήτημα της στρατηγικής σκέψης και υλοποίησης αυτής ενώ το όραμα άπτεται της μελλοντικής εικόνας του οργανισμού σε μακροπρόθεσμο στάδιο. Παράλληλα η έννοια της πολιτικής στο πεδίο του στρατηγικού management άπτεται του φάσματος των κανονισμών οι οποίοι δύνανται να συνδράμουν στον προσδιορισμό της λειτουργίας του εκάστοτε οργανισμού. Επιπλέον η έννοια του σκοπού εντός των πλαισίων της στρατηγικής διαχείρισης ενός οργανισμού συνίσταται στα ζητήματα των κατευθύνσεων και των δράσεων τις οποίες ακολουθεί και στις οποίες προβαίνει αντίστοιχα ο οργανισμός (Κριεμάδης, 1997).

Αξίζει ταυτόχρονα να αναγνωριστεί και η σπουδαιότητα του ρόλου της ανάλυσης εσωτερικού και εξωτερικού περιβάλλοντος όπως αυτή δύναται να διευκρινιστεί μέσω της συνδρομής της SWOT Analysis. Σημειώνεται ότι μέσω της ανάλυσης του εξωτερικού περιβάλλοντος επιχειρείται η ανάλυση όλου του εύρους των οικονομικών, πολιτικών, κοινωνικών και τεχνολογικών ανταγωνιστών της εκάστοτε επιχείρησης ή οργανισμού μέσω της συνδρομής των ευκαιριών και των απειλών οι οποίες και συνιστούν δομικά στοιχεία της SWOT Analysis. Επιπλέον η ανάλυση του εξωτερικού περιβάλλοντος ενός οργανισμού ή μιας επιχείρησης εμπεριέχει και την ανάλυση των δυνατών και αδύνατων σημείων του εκάστοτε οργανισμού ή της επιχείρησης (Κριεμάδης, 1997).

2.4.2 Ζητήματα πολιτικών στο πεδίο του αθλητισμού

Κατά γενική ομολογία το ζήτημα των αθλητικών πολιτικών οι οποίες ακολουθούνται σε διεθνές επίπεδο είναι άρρηκτα συνδεδεμένο με το ζήτημα των κυβερνητικών σχημάτων των εκάστοτε χωρών. Στην τρέχουσα χρονική συγκυρία η χρηστική αξία του αθλητισμού εντοπίζεται και στο ζήτημα της χρησιμοποίησης του ως μέσο κοινωνικής αλλά και πολιτικής αναβάθμισης. Συνακόλουθα κατά τον Freeman (1985) οι αθλητικές πολιτικές οι οποίες ακολουθούνται δύναται να ειπωθεί ότι ως ενός σημείου επηρεάζονται ή και συνιστούν προϊόν καθοδήγησης από μέρους των εκάστοτε κυβερνητικών αρχών.

Σύμφωνα λοιπόν με τους Green και Collins (2008) τίθεται το ερώτημα του εάν συνιστά ζήτημα των πολιτικών και πολιτιστικών συστημάτων μιας χώρας σε σημαίνοντα βαθμό το ζήτημα του τρόπου διαμόρφωσης των πολιτικών αποφάσεων στο πλαίσιο διαφορετικών τομέων. Περαιτέρω κατά τους Shilbury, Sotiriadou και Green (2008) το ζήτημα της ανάπτυξης του αθλητισμού άπτεται της συμμετοχής και ειδικότερα των ευκαιριών και των οφελών που προκύπτουν μέσω της συμμετοχής σε κάθε είδους αθλητική δραστηριότητα. Σημειώνεται ότι η διηλεκτής συμμετοχική ροή των αθλητών πεδιόθεν μέχρι και το στάδιο της ενηλικίωσης αυτών, σε ηλικιακά στάδια δηλαδή όπου οι νεαρής ηλικίας αθλητές δραστηριοποιούνται είτε στο πεδίο του ερασιτεχνικού αθλητισμού είτε στο πεδίο του επαγγελματικού προξενεί στο ζήτημα της ανάπτυξης του αθλητισμού ένα είδος συγχύσεως εξαιτίας της ποικιλομορφίας και της πολυποικιλότητας αυτού. Κατά τους Shilbury, Sotiriadou και Green (2008) τα κριτήρια ανάπτυξης του αθλητισμού άπτονται των μελλοντικών μοντέλων της παράδοσης του αθλητισμού αλλά και της εμπορίας του σε ότι εμφανίζει συνάφεια με το ζήτημα της σχέσης ερασιτεχνικού και επαγγελματικού αθλητισμού και της συμμετοχής σε αυτόν.

Από τα προαναφερθέντα εύλογα καθίσταται προφανές ότι οι διάφορες συναφείς με τον αθλητισμό πολιτικές είναι εκείνες οι οποίες οδηγούν σε ένα πλέγμα επιτυχιών και αποτυχιών αντίστοιχα. Χαρακτηριστική κρίνεται η αναφορά των De Bosscher, De Knop & Van Bottenburg, (2009) περί της επέμβασης αρκετών κυβερνήσεων στο ζήτημα της δημιουργίας των αθλητικών πολιτικών με βασικό κίνητρο των παρεμβατικών αυτών κινήσεων το ζήτημα της επιτυχίας και της

ενίσχυσης του πεδίου του επαγγελματικού αθλητισμού και δη των Ολυμπιακών Αγώνων καθώς μέσω της επίτευξης της κάθε επιτυχίας ισχυροποιείται περαιτέρω το κύρος της κάθε χώρας που λαμβάνει μέρος σε τέτοιας εμβέλειας και αναγνωρισιμότητας αθλητικές δραστηριότητες.

Ταυτόχρονα οι De Bosscher, De Knop & Van Bottenburg, (2009) μέσω της διενέργειας επισταμένης έρευνας κατέληξαν στο συμπέρασμα ότι υφίστανται 3 παράγοντες οι οποίοι δρουν καταλυτικά στο ζήτημα της χάραξης των πολιτικών περί αθλητισμού και άπτονται της θεωρητικής, της μεθοδολογικής και της πολιτικής προσέγγισης. Οι De Bosscher, De Knop & Van Bottenburg, (2009) επισημαίνουν δηλαδή ότι ένα θεωρητικής υφής ζήτημα ανακύπτει επειδή ακόμα δεν έχει αποσαφηνιστεί σε τι έκταση δύνανται οι εμπλεκόμενες ελίτ των εκάστοτε αθλητικών πολιτικών να διαμορφώσουν και να επηρεάσουν το φλέγον ζήτημα της επιτυχίας των κρατών σε ότι σχετίζεται με τη διενέργεια μεγάλων παγκόσμιων αθλητικών γεγονότων. Συνεκδοχικά η φύση και η υπόσταση διεθνούς εμβέλειας αθλητικών επιτυχιών δύναται να προκαλέσει και μυθολογικής υφής προβλήματα δεδομένου του ότι τα ελίτ αθλήματα λαμβάνουν παγκοσμίου τύπου διαστάσεις εξ ορισμού. Ταυτόχρονα μέσω της συγκριτικής διακρατικής παγκόσμιας έρευνας δύναται κάποιος να προχωρήσει στο εντοπισμό των μεταβλητών οι οποίες και ερμηνεύουν τη διεθνή επιτυχία. Παράλληλα ένα τρίτο ζήτημα άπτεται των φορέων χάραξης της πολιτικής ενώ αξίζει να τονιστεί ότι τα εκάστοτε κυβερνητικά σχήματα σε πλείστες όσες περιπτώσεις σπαταλούν σημαίνοντα χρηματικά ποσά ώστε να κατασταθούν οι χώρες τους ανταγωνιστικές και να μπορέσουν να σημειώσουν ανωτέρου επιπέδου αθλητικές επιδόσεις (De Bosscher, De Knop & Van Bottenburg, 2009).

Η ανασκόπηση της βιβλιογραφίας κατέδειξε την ύπαρξη δυο κρατών τα οποία ακολουθούν διαφορετικών ειδών αθλητικές πολιτικές και διακυβερνώνται από διαφορετικών ειδών πολιτεύματα. Το ένα εξ' αυτών είναι η Αυστραλία όπου ακολουθεί νεοφιλεύθερο πολίτευμα και το άλλο είναι η Φιλανδία της οποίας το πολίτευμα εδράζεται σε σοσιαλδημοκρατικές αρχές. Επισημαίνεται ακόμα ότι Αυστραλία και Φιλανδία πέρα από το γεγονός του ότι διακυβερνώνται από διαφορετικής υφής πολιτεύματα φέρουν και διαφορετικής υφής αθλητικό παρελθόν. Ακόμα δύναται να ειπωθεί ότι οι εκάστοτε πολιτικές διαδικασίες όπως επί παραδείγματι συνιστά το ζήτημα της αλλαγής αυτών είναι αποκύημα της ιδέας του ότι η πολιτική έχει τη δυνατότητα να μεταβληθεί ως απότοκο προερχόμενο από

παρελθούσες εμπειρίες αλλά και από συλλογή νέων πληροφοριών κατά τα όσα υπογραμμίζουν οι Green και Collins (2008).

Σε αλληλουχία με τα παραπάνω οι Green και Collins (2008) προβαίνουν στην αναγνώριση 3 τύπων ευημερών καθεστώτων δηλαδή του φιλελευθέρου, του συντηρητικού και του σοσιαλδημοκρατικού κάνοντας χρήση του μείγματος που συνιστούν δημόσιοι και ιδιωτικοί φορείς σε ότι άπτεται του πεδίου της κοινωνικής πρόνοιας, του βαθμού εμπορευματοποίησης, των μοντέλων διαστρωμάτωσης αλλά και αλληλεγγύης ως ενός είδους εξαρτημένων μεταβλητών (Green & Collins, 2008).

Καθένα από τα προαναφερθέντα πολιτικά καθεστώτα δύναται να προξενήσει διαφορετικού είδους κοινωνικό αντίκτυπο. Φερ' ειπείν το ζήτημα της αθλητικής πολιτικής η οποία ακολουθείται στην χώρα της Φιλανδίας εδράζεται στο γεγονός του ότι το ζήτημα των κυβερνητικών επενδύσεων άπτεται των αποτυχιών που σημειώνονται στο πεδίο του επαγγελματικού αθλητισμού ενώ ταυτόχρονα επιχειρείται και να προσεγγιστεί το πεδίο του μαζικού αθλητισμού (Houlihan & Green, 2008).

Η συγκεκριμένη διαδρομή της Φιλανδίας εκλαμβάνεται ως ιδιαίτερα επιτυχημένη δεδομένου του ότι η πορεία της παραμένει σταθερή όπως αναγνωρίζει και η έρευνα της Compass (1999). Ακόμα η στάση των δημοκρατικών κυβερνήσεων προσανατολίζεται στην κατεύθυνση του μαζικού αθλητισμού, ενώ μέσα από την πορεία των ετών εμφανίστηκαν κάποιες σημαίνουσες διαφοροποιήσεις σε ότι σχετίζεται με τη δράση πολιτικών προσώπων τα οποία συνιστούν πρότυπα του μαζικού αθλητισμού ακόμα και μέσα από την συμμετοχή τους. Άξιο μνείας όμως παραμένει το γεγονός του ότι από το 1960 και εντεύθεν η Φιλανδία έχει υιοθετήσει μια αθλητική πολιτική ιδιαζόντως κατευθυνόμενη επιλέγοντας να στηρίζει το πεδίο των παραδοσιακών ανταγωνιστικών αθλημάτων (Green & Collins, 2008).

Αξίζει παράλληλα να επισημανθεί ότι στο διάστημα των τελευταίων ετών σημειώθηκε κατακόρυφη αύξηση στο ζήτημα των εγκαταστάσεων αθλητικών δραστηριοτήτων γεγονός το οποίο συνιστά άλλον έναν κινητήριο μοχλό παρακίνησης των πολιτών στην εκδήλωση ενδιαφέροντος για τον μαζικό αθλητισμό. Όλη αυτή η αποδοχή που γνώρισε το πεδίο του μαζικού αθλητισμού αποτέλεσε το εναρκτήριο λάκτισμα ώστε το καθ' ύλην αρμόδιο υπουργείο της χώρας να ενισχύσει την επιχειρηματολογία του υπέρ του μαζικού αθλητισμού αλλά και να προχωρήσει στη δημιουργία του Sports Act το οποίο επί της ουσίας συνιστά υπόδειξη των δομών και των διαδικασιών περί υποδομών αλλά και της συναφούς σπουδαιότητας όλου του

εύρους του αθλητικού κινήματος σύμφωνα με τα όσα υπογραμμίζει ο Henilae (1988). Ακόμα το υπουργείο της Φιλανδίας έδωσε ώθηση στους συναφείς δήμους και ομοσπονδίες ώστε να προχωρήσουν στην προβολή του μαζικού αθλητισμού, με απότοκο αυτής της κίνησης η Φιλανδική κυβέρνηση να δώσει έμφαση στο ζήτημα της ανάπτυξης των εθελοντικών οργανισμών.

Σε ότι άπτεται της Αυστραλίας σύμφωνα με τα όσα επισημαίνουν οι Green και Houlihan (2005) καθοριστικής σημασίας κρίθηκε η απόφαση του Αυστραλιανού Ινστιτούτου του Αθλητισμού το οποίο προσδιορίζεται από ένα συναφές πλαίσιο ανάπτυξης με στόχο την ελίτ απόκτηση μεταλλίων και έλαβε την ονομασία της κρίσιμης καμπής. Είναι επιβεβλημένο να τονιστεί ότι η συγκεκριμένη πολιτική παρουσίασε σημαίνουσες και εμφανείς ελλείψεις καθώς αποτέλεσε κινητήριο μοχλό συστηματικής, οργανωμένης και αυξανόμενης επιστημονικής ανάπτυξης του ελίτ αθλητικού χώρου (Green & Collins, 2008).

Παρόλο που τα αποτελέσματα της συγκεκριμένης πολιτικής υπήρξαν ιδιαίζοντως θεαματικά και η χώρα κατάφερε να αποσπάσει στους Ολυμπιακούς αγώνες του 2000 58 μετάλλια και 49 μετάλλια στους αντίστοιχους Ολυμπιακούς του 2004 εντούτοις παρατηρήθηκε ότι ο αθλητισμός της Αυστραλίας βρέθηκε αντιμέτωπος με κρίσιμες καταστάσεις καθώς άρχισε σημαντικά να απομακρύνεται από την ευφορία του 2000 (Stewart-weeks, 1997; Stewart, Nicholson, Smith & Westerbeek, 2004; Green & Collins, 2008).

Άμεσο απότοκο της προαναφερθείσας πολιτικής ήταν η επισήμανση σημαντικών ελλείψεων χρηματοδοτικών εισροών στο πεδίο του μαζικού αθλητισμού ενώ πρόσφατα στην Αυστραλία ακολουθήθηκε και ένα είδος πολιτικής με στόχο την καταπολέμηση της παχυσαρκίας με κύριους αποδέκτες αυτής κυρίως τις νέες γενιές μέσω της συνδρομής του αθλητισμού. Βέβαια όπως αναφέρουν οι Green και Collins (2008) ακόμα διατηρείται σταθερή η πολιτική η οποία έχει ως θεμελιώδη στόχο της το ζήτημα της ανάπτυξης του ελίτ αθλητισμού.

Κεφάλαιο 3: Μεθοδολογία

3.1 Εισαγωγή στην μεθοδολογία έρευνας

Η παρούσα εργασία διεξήχθη με σκοπό την διερεύνηση των προκλήσεων και των προοπτικών του ερασιτεχνικού αθλητισμού. Σημείο αναφοράς και επίκεντρο της θα αποτελέσει ο Ολυμπιακός Σύνδεσμος Φιλάθλων Πειραιά (Ο.Σ.Φ.Π.) και τα ερασιτεχνικά τμήματα τα οποία διαθέτει, με σκοπό να μελετηθούν οι μέθοδοι και οι μηχανισμοί που θα τον οδηγήσουν στο να ανταποκριθεί στις σύγχρονες κοινωνικοοικονομικές συνθήκες.

Σκοπός της παρούσας μελέτης είναι η εξέταση όλων των παραγόντων οι οποίοι επηρεάζουν τη χάραξη κεντρικής στρατηγικής, για την ανάπτυξη των ερασιτεχνικών τμημάτων του Ολυμπιακού Σ.Φ.Π. όπως και το ζήτημα της πολυπλοκότητας υλοποίησής της, σε συνάρτηση με το διαρκώς μεταβαλλόμενο κοινωνικό και οικονομικό περιβάλλον.

Με τον όρο μεθοδολογία προσδιορίζεται ένα σύνολο διαδικασιών και μεθόδων οι οποίες αξιοποιούνται κατάλληλα από τον ερευνητή ώστε να διεξάγει μια ερευνητική μελέτη. Επίσης, μέσα στον όρο μεθοδολογία εσωκλείονται ορθολογικές τεχνικές και διαδικασίες οι οποίες πραγματοποιούνται με λογική σειρά προς επίλυση ενός προβλήματος συνολικά (Ζαφειρόπουλος, 2005, σελ. 15).

Η συγκεκριμένη ερευνητική μελέτη αποτελεί μια εφαρμοσμένη ποιοτική έρευνα διότι μέσω της ποιοτικής έρευνας, η ερευνήτρια παρατηρεί, περιγράφει και ερμηνεύει φαινόμενα (Κόλλια-Παρασκευόπουλου, 2008). Περαιτέρω δύναται να ειπωθεί ότι η χρηστική αξία των ποιοτικών μεθόδων έγκειται στην καταγραφή της φωνής του υποκειμένου και των εκφράσεων του (Eisner, 1991). Ποιοτική δύναται να χαρακτηριστεί η μέθοδος όπου έχει ως βασικά εργαλεία της την συμμετοχική παρατήρηση, τις ομάδες εστίασης, την προσωπική συνέντευξη, την ανάλυση λόγου, την ανάλυση κείμενων αρχειακού υλικού, την ανάλυση περιεχομένου, τις μελέτες ευχρηστίας καθώς και τη μελέτη περίπτωσης (Ζαφειρόπουλος, 2005). Στην συγκεκριμένη ποιοτικής υφής μελέτη χρησιμοποιείται ως βασικό εργαλείο αυτής η εις βάθος συνέντευξη. Στην συνέχεια του κεφαλαίου αναλύονται τα ερευνητικά εργαλεία, το δείγμα των υποκειμένων και η ανάλυση δεδομένων.

3.2 Ποιοτική Έρευνα

Η εφαρμοσμένη ποιοτική έρευνα αναφέρεται σε ποιοτικές μελέτες οι οποίες διεξάγονται αποκλειστικά για τη χάραξη πολιτικής, είτε από κυβερνήσεις, είτε από επιχειρήσεις ή οργανισμούς (Walker, 1985). Κατά την Κόλλια- Παρασκευόπουλου (2008) η ποιοτική έρευνα παρέχει στον εκάστοτε ερευνητή την ευκαιρία εμβάθυνσης αφήνοντας του το περιθώριο να αναλύσει την σημασία των λόγων των υποκειμένων σε ότι άπτεται των εμπειριών για τις οποίες μιλούν. Με αλλά λόγια η ποιοτική έρευνα παρέχει την ευκαιρία στον ερευνητή να εστιάσει στη σημασία των λόγων των υποκειμένων και συνακόλουθα να εμβαθύνει σε αυτήν.

Κατά τα όσα επισημαίνει ο Ζαφειρόπουλος (2005) υπό τον όρο των ποιοτικών μεθόδων προσδιορίζεται εννοιολογικά το πλαίσιο από το οποίο απαρτίζονται οι ερμηνευτικές και διερευνητικές μέθοδοι. Μέθοδοι δηλαδή των οποίων γίνεται χρήση σε ένα σύνολο διαφορετικών επιστημών με απώτερο σκοπό αυτών την περιγραφή, την αποκωδικοποίηση, την μετάφραση και την απόδοση κάποιου νοήματος σε ένα φαινόμενο.

Περαιτέρω δύναται να ειπωθεί ότι ο σκοπός της ποιοτικής έρευνας είναι καθαρά επαγωγικός. Μέσω της συνδρομής ενδεδειγμένης και εκτεταμένης παρατήρησης, ο μελετητής καταφεύγει στη χρήση της ποιοτικής έρευνας, επιχειρώντας να εξάγει και να περιγράψει ευρήματα, τα οποία προάγουν την γνώση του σχετικά με το πώς και το γιατί τα άτομα επιλέγουν να συμπεριφέρονται κατά έναν συγκεκριμένο τρόπο (Καμπίτσης, 2004, σελ. 772).

Η Κυριαζή (1999) υπογραμμίζει ότι η ποιοτική έρευνα είναι μία μελέτη βάθους η οποία οδηγεί στη συγκέντρωση λεπτομερών στοιχείων εξετάζοντας πολλαπλές πτυχές των υπό έρευνα περιπτώσεων, επιχειρώντας έτσι να διευκολύνει την συνεκδοχική διαδικασία ανάπτυξης και αποσαφήνισης εννοιολογικών κατηγοριών.

Επιβάλλεται να σημειωθεί στο σημείο αυτό ότι από τη στιγμή που η παρούσα έρευνα κινείται γύρω από απόψεις φορέων, στελεχών του αθλητισμού για συγκεκριμένα ζητήματα, μόνο η ποιοτική μελέτη και η προσωπική επιλογή για συνέντευξη αποτελούν τα καταλληλότερα μέσα για τη διεξαγωγή της.

Ο ερευνητής κάνοντας μια ποιοτική έρευνα εισέρχεται στον κοινωνικό χώρο που μελετάει και προσπαθεί να δει τα πράγματα από τη σκοπιά των ερευνώμενων. Με άλλα λόγια ο ερευνητής επιχειρεί να γνωρίσει τους συνεντευξιαζόμενους όσο το δυνατόν καλύτερα, ούτως ώστε να έχει τη δυνατότητα να κατασκευάσει την πραγματικότητά τους, όπως οι ίδιοι την κατασκευάζουν (Κυριαζή, 1999). Αυτή η διερεύνηση που χαρακτηρίζεται από λεπτομέρεια και βάθος, όπως έχει υπογραμμιστεί από τον Ιωσηφίδη (2003) απαρέγκλιτα συνιστά και το βασικό πλεονέκτημα της ποιοτικής έρευνας.

Για τους παραπάνω λόγους και για όλα τα χαρακτηριστικά της ποιοτικής έρευνας και ανάλυσης που προαναφέρθηκαν, η μέθοδος αυτή θεωρήθηκε η καταλληλότερη για τη διεξαγωγή της συγκεκριμένης έρευνας ώστε να εξυπηρετηθεί ο σκοπός της ερευνητριας, καθώς μέσω προσωπικών συνεντεύξεων εξετάστηκαν όλοι οι παράγοντες που επηρεάζουν και καθορίζουν το ζήτημα του στρατηγικού σχεδιασμού του ερασιτέχνη Ολυμπιακού.

3.3 Συνέντευξη (Ημι-δομημένη)

Στις ποιοτικές έρευνες, η συνέντευξη συνιστά έναν από τους βασικότερους τρόπους συλλογής δεδομένων (Καμπίτσης, 2004). Οι ερευνητές κατατείνουν να χρησιμοποιούν το ερευνητικό εργαλείο της συνέντευξης δεδομένης της ευελιξίας που παρέχει κατά το στάδιο διενέργειας της αλλά και εξαιτίας των αισθημάτων αμεσότητας και εξοικείωσης τα οποία βιώνει το κοινό κατά τη διαδικασία διεξαγωγής της. Επίσης άλλο ένα σημαίνον πλεονέκτημα της συνέντευξης είναι το ότι είναι λιγότερο κοστοβόρα (King, 1999 ; Ζαφειρόπουλος, 2005).

Σύμφωνα με τον Mishler (1996) η συνέντευξη κατέχει εξέχουσα θέση ανάμεσα στις ερευνητικές μεθόδους οι οποίες χρησιμοποιούνται στο πεδίο των κοινωνικών επιστημών και στο πεδίο των επιστημών συμπεριφοράς. Αποτελεί το θεμελιώδες εργαλείο της ποιοτικής έρευνας, το οποίο δίνει στον ερευνητή πολλές δυνατότητες διερεύνησης των θεμάτων που τον απασχολούν. Η συνέντευξη έχει τη δυνατότητα να διεισδύσει και να προσεγγίσει σημεία τα οποία άλλα εργαλεία δεν είναι εφικτό να προσεγγίσουν και αποτελεί το εργαλείο εκείνο το οποίο αφήνει το περιθώριο στον ερευνητή διερευνησεως σκέψεων, αξιών, προκαταλήψεων, στάσεων,

συναισθημάτων, εμπειριών, απόψεων και αναπαραστάσεων των συμμετεχόντων ελεύθερα και εις βάθος (Κυριαζή, 1999; Κυριαζόπουλος & Σαμαντά, 2011).

Η Κόλλια-Παρασκευόπουλου (2008) περιγράφει την συνέντευξη ως ένα είδος επικοινωνιακής αλληλεπίδρασης των συμμετεχόντων προσώπων με κύριο στόχο την απόσπαση πληροφοριών άμεσης συσχέτισης με το διερευνώμενο θέμα (Cohen και Manion, 1992). Ο Πετράκης (2006) ταυτόχρονα δεν παραλείπει να υπογραμμίσει ότι η γνώση των υποκειμένων σε ότι σχετίζεται με το πεδίο ειδικευμένων θεμάτων όπως και η παρατήρηση της συμπεριφοράς, των επιθυμιών και των απόψεων των υποκειμένων εκλαμβάνονται ως τα πλέον θεμελιώδη χαρακτηριστικά γνωρίσματα της συνέντευξης καθιστώντας την το κυριότερο εργαλείο της ποιοτικής μεθόδου.

Κυριότερα είδη συνεντεύξεων οι δομημένες, οι ήμι-δομημένες και οι ελεύθερες (Πετράκης, 2006). Περαιτέρω η Κόλλια-Παρασκευόπουλου (2008) κάνει μνεία περί των άμεσων, των έμμεσων, των επαναλαμβανομένων και των κλινικών. Για την ολοκλήρωση της παρούσας εργασίας χρησιμοποιήθηκαν οι ημι-δομημένες συνεντεύξεις. Η ημι-δομημένη συνέντευξη θεωρήθηκε η καλύτερη επιλογή προσέγγισης διότι, ο ερωτώμενος έχει ελευθερία λόγου. Σε αυτό το είδος όμως συνέντευξης είναι υποχρεωμένη η ερευνήτρια να θέσει τα πλαίσια ανάλυσης του ερευνώμενου ζητήματος ώστε να κατευθυνθεί η συζήτηση μέσα στα πλαίσια αυτά.

Το συγκεκριμένο είδος συνέντευξης χαρακτηρίζεται από ένα σύνολο προκαθορισμένων ερωτήσεων, αλλά παρουσιάζει πολύ περισσότερη ευελιξία ως προς τη σειρά των ερωτήσεων όπως και ως προς την τροποποίηση του περιεχομένου των ερωτήσεων ανάλογα με τον ερωτώμενο. Παράλληλα το συγκεκριμένο είδος συνέντευξης εμφανίζει ιδιαίτερη ευελιξία σε ότι άπτεται της προσθαφαίρεσης ερωτήσεων και θεμάτων για συζήτηση (Πετράκης, 2006).

Κατά τους Καμπίτση & Καμπίτση (1999) η ημι-δομημένη συνέντευξη χρησιμοποιείται, κυρίως, με απώτερο σκοπό την απόκτηση μια λεπτομερούς εικόνας περί των πεποιθήσεων, των στάσεων και των απόψεων ενός ατόμου για ένα θέμα καθώς όπως αναφέρθηκε προγενέστερα επιτρέπει στον ερευνητή περισσότερη ευελιξία. Ο ερωτώμενος αποπειράται λοιπόν να εμπλουτίσει τη συζήτηση, ενώ το διάγραμμα της ημι-δομημένης συνέντευξης θα πρέπει να καθοδηγεί και όχι να είναι εκείνο το οποίο υπαγορεύει την πορεία της (Καμπίτσης, 2004).

Η συζήτηση πρόσωπο με πρόσωπο έχει ως στόχο ο ερευνητής να κατανοήσει την προοπτική και στάση του ερωτώμενου για το προς διερεύνηση ζήτημα καθώς και να ακούσει τις εμπειρίες του, μέσα από τη δική του λεκτική τοποθέτηση. Η επιλογή του είδους της ποιοτικής συνέντευξης, στην παρούσα εργασία, στοχεύει στη διαμόρφωση μιας σφαιρικής και συνολικής εικόνας των απόψεων των συμμετεχόντων για τις προκλήσεις και προοπτικές του ερασιτεχνικού αθλητισμού και ιδιαίτερα για τη χάραξη της κατάλληλης στρατηγικής στον Ολυμπιακό Σ.Φ.Π.

3.4 Μεθοδολογικός Σχεδιασμός

Η παρούσα ερευνητική εργασία πραγματοποιήθηκε κατά την περίοδο των μηνών Μαΐου - Σεπτεμβρίου 2014. Οι συμμετέχοντες ήταν στελέχη προερχόμενα από το χώρο του ερασιτεχνικού αθλητισμού οι οποίοι τον υπηρετούν με την ιδιότητα του προπονητή πλέον, εκπρόσωποι επιχειρήσεων με κύρια ενασχόληση αυτών τον αθλητισμό και ζητήματα επικοινωνίας, προβολής και στρατηγικής διαχείρισης αυτού αλλά και θεσμικοί εκπρόσωποι προερχόμενοι από το χώρο της δημόσιας διοίκησης. Επίσης στην παρούσα μελέτη διερευνώνται και οι στάσεις και αντιλήψεις ενός σημαίνοντος αθλητικού παράγοντα.

3.5 Δείγμα

Η δειγματοληψία ακολουθεί μία συγκεκριμένη διαδικασία και εμφανίζει συνάφεια με το ζήτημα της επιλογής των ατόμων τα οποία θα λάβουν μέρος στη μελέτη (Στεργιούλας, 2008). Κατά τη διαδικασία της δειγματοληψίας ο εκάστοτε ερευνητής προβαίνει στον προσδιορισμό του δείγματος που θα χρησιμοποιήσει με επιλεκτικότητα, έτσι ώστε να μπορεί αυτό να θεωρηθεί αντιπροσωπευτικό της ομάδας αναφοράς (Καμπίτσης, 2004). Παράλληλα ο Πετράκης (2006) υπογραμμίζει ότι το δείγμα συνιστά ένα υποσύνολο του οποίου η επιλογή γίνεται μέσα από το πλήθος του στατικού πληθυσμού προκειμένου να τον εκπροσωπήσει με όσο το δυνατόν περισσότερο αντικειμενικό τρόπο.

Περαιτέρω σύμφωνα με τους Κυριαζόπουλο και Σαμαντά (2011) το δείγμα συνιστά ένα πληθυσμιακό τμήμα επιλεγμένο για το είδος μιας συγκεκριμένης έρευνας με στόχο να συνιστά αντιπροσωπευτικό δείγμα από το σύνολο του πληθυσμού. Ως αντιπροσωπευτικότητα του δείγματος νοείται ο βαθμός κατά τον οποίο τα υποκείμενα της εκάστοτε έρευνας συνιστούν αντικατοπτρισμό του πληθυσμού, αποδίδουν δηλαδή με σαφήνεια μια εικόνα του συνόλου των ατόμων σε ό,τι άπτεται των χαρακτηριστικών τους (Καμπίσης, 2004).

Το δείγμα της έρευνας είναι πολύ σημαντικό και πρέπει να επιλεγεί με εξαιρετική προσοχή καθώς στην ύπαρξη αυτού εδράζεται η εγκυρότητα της έρευνας. Αδιαμφισβήτητη η ύπαρξη ενός ομοιογενούς και αντιπροσωπευτικού δείγματος είναι ικανή να προσφέρει ένα σύνολο αξιόπιστων αποτελεσμάτων. Σύμφωνα με τους Cohen & Manion (1992) η εγκυρότητα στην ποιοτική έρευνα σχετίζεται τελικά, με την ικανότητα του ερευνητή να καταλαβαίνει και να εκφράζει λεκτικά τα συναισθήματα των ανθρώπων που διερευνά. Επομένως, οι συνεντευξείς, χαρακτηρίζονται από εγκυρότητα όταν αντανακλούν τα συναισθήματα, τις απόψεις, τις πεποιθήσεις, τα πιστεύω των συνεντευξιζόμενων, ούτως ώστε να επιτυγχάνεται και η σωστή ερμηνεία τους.

Το δείγμα της έρευνας αποτέλεσαν 3 στελέχη προερχόμενα από το χώρο του ερασιτεχνικού αθλητισμού οι οποίοι τον υπηρετούν με την ιδιότητα του προπονητή πλέον, 3 εκπρόσωποι επιχειρήσεων με κύρια ενασχόληση αυτών τον αθλητισμό και ζητήματα επικοινωνίας, προβολής και στρατηγικής διαχείρισης αυτού, καθώς και 2 θεσμικοί εκπρόσωποι προερχόμενοι από το χώρο της δημόσιας διοίκησης. Επίσης στην παρούσα μελέτη διερευνώνται και οι στάσεις και αντιλήψεις ενός σημαίνοντος αθλητικού παράγοντα. Συνολικά δηλαδή συμμετείχαν 9 ερωτώμενοι στην διεξαγωγή της παρούσας ποιοτικής μελέτης. Τα στελέχη που επιλέχθηκαν εκπροσωπούν όλα τα εμπλεκόμενα και ενδιαφερόμενα μέρη του ερασιτεχνικού αθλητισμού και όλα τα επίπεδα των οργανωτικών δομών αυτού εξού και θεωρείται ότι το δείγμα της παρούσας μελέτης είναι αντιπροσωπευτικό.

Από αυτούς που ερωτήθηκαν και οι 9 ήταν άντρες. Από αυτούς οι 3 ήταν 28 με 30 ετών και οι υπόλοιποι 7 ηλικίας από 42 έως 47. Όλοι πλην ενός είχαν ανώτατη εκπαίδευση και 3 είχαν και μεταπτυχιακή εκπαίδευση. Το βιοτικό τους επίπεδο κυμαίνεται από μέσο έως και υψηλό. Κοινό σημείο αναφορικά με όλους τους

συμμετέχοντες είναι ότι όλοι ασχολούνται ανεξάρτητα από την ηλικία τους με τον αθλητισμό από την ηλικία των 6-7 χρονών.

Ο λόγος, για τον οποίο επιλέχθηκε ο Ολυμπιακός σαν αντικείμενο μελέτης είναι διότι είναι ένα από τα μεγαλύτερα σωματεία της Ελλάδας, καλλιεργεί 15 διαφορετικά ερασιτεχνικά αθλήματα, εκ των οποίων στα 12 από αυτά υπήρξε τουλάχιστον μία φορά πρωταθλητής Ελλάδας, έχοντας στο δυναμικό του πάνω από 1.100 αθλητές με ενεργό δελτίο στον σύλλογο. Παράλληλα ύστερα και από στατιστικές μετρήσεις οι οποίες διεξήχθησαν για λογαριασμό του ομίλου Nova-Forthnet, το λογότυπο του Ολυμπιακού είναι το πιο αναγνωρίσιμο αθλητικό λογότυπο στην ελληνική επικράτεια, έχει περισσότερα από 100.000 εγγεγραμμένα μέλη και συγκεντρώνει ποσοστό αναγνωσιμότητας άνω των 550.000 αναγνωστών καθημερινού τύπου.

3.6 Ερευνητικά Εργαλεία

Οι διαφορετικές μορφές έρευνας χρησιμοποιούν και διαφορετικά εργαλεία διεκπεραίωσης. Η παρούσα ερευνητική μελέτη αναμφίβολα συνιστά μια ποιοτική έρευνα έχοντας ως κυριότερο εργαλείο αυτής την συνέντευξη (Κυριαζόπουλος & Σαμαντά, 2011). Ο Ζαφειρόπουλος (2005) σε αλληλουχία με τα προαναφερθέντα προσθέτει ομοίως τα ερευνητικά εργαλεία της συμμετοχικής παρατήρησης, της ανάλυσης λόγου- κειμένων-αρχαιακού υλικού-περιεχομένου, των μελετών περίπτωσης καθώς και των μελετών ευχρηστίας.

Για την παρούσα ερευνητική εργασία χρησιμοποιήθηκε το εργαλείο της συνέντευξης. Η ουσία της συνέντευξης έγκειται στο ζήτημα της δημιουργίας ενός νοητικού περιεχομένου μέσω της επικοινωνιακής αλληλεπίδρασης η οποία δημιουργείται μεταξύ των εμπλεκομένων. Συνεκδοχικά μέσω της χρηστικής αξίας του διαλόγου παρουσιάζονται στον ερευνητή οι απόψεις και οι αντιλήψεις, οι γνώσεις, οι αξίες και οι προτιμήσεις του ερωτώμενου για το διερευνώμενο ζήτημα. Με άλλα λόγια επιγραμματικά δύναται να ειπωθεί ότι η συνέντευξη βάθους συνιστά το είδος της επεξηγηματικής τεχνικής η οποία αποπειράται να προβεί στην περιγραφή, στην αποκωδικοποίηση, αλλά και στην εμβάθυνση της ερμηνείας και της σπουδαιότητας ορισμένων φαινομένων (Κυριαζόπουλος & Σαμαντά, 2011).

Στην εφαρμοσμένη έρευνα επιπλέον οι ερευνητές αποδύονται στην αναζήτηση απαντήσεων σε ερωτήματα που έχουν άμεση αξία για τους πρακτικούς. Επομένως είναι απαραίτητο να κατανοηθούν τα εργαλεία τα οποία αποτελούν δομικά στοιχεία απαραίτητα για την χρήση και την παραγωγή έρευνας (Thomas & Nelson, 2003).

Από τα ερευνητικά εργαλεία που μπορούν να χρησιμοποιηθούν σε μια εφαρμοσμένη ποιοτική έρευνα, όπως συνιστούν το ερωτηματολόγιο, η συνέντευξη, η μελέτη ατομικής περίπτωσης, η ανάλυση περιεχομένου, η δευτεροβάθμια ανάλυση στοιχείων, η ομάδα εστίασης και η παρατήρηση χρησιμοποιήθηκε η συνέντευξη (Στεργιούλας, 2008).

Στην έρευνα αυτή εφαρμόστηκε η συνέντευξη η οποία κατά τους Thomas και Nelson (2003) συνιστά ένα είδος δημοσιονομικής τεχνικής παρόμοιας με το ερωτηματολόγιο με ειδοποιό διαφορά αυτής το γεγονός του ότι τα υποκείμενα υπόκεινται σε ερωτήσεις και δίνουν προφορικές απαντήσεις. Χαρακτηριστικά της μεθόδου των συνεντεύξεων είναι η χρήση μικρότερων δειγμάτων συγκριτικά με τη μέθοδο των ερωτηματολογίων αλλά ικανών να παράσχουν πιο έγκυρα αποτελέσματα, εξαιτίας του ότι οι απαντήσεις τείνουν να είναι πιο αξιόπιστες (Thomas & Nelson, 2003).

Στην παρούσα μελέτη χρησιμοποιήθηκε η ημι-δομημένη συνέντευξη η οποία απαρτίζεται από ένα σύνολο προκαθορισμένων ερωτήσεων, παρουσιάζοντας όμως μεγαλύτερη ευελιξία σε παράγοντες όπως αποτελούν επί παραδείγματι η σειρά των ερωτήσεων, η τροποποίηση του περιεχομένου τους αλλά και η διαφοροποίησή τους ως προς τον τελικό αριθμό τους (Κυριαζή 1998; Κυριαζόπουλος & Σαμαντά, 2011).

Οι ερωτήσεις οι οποίες υποβλήθηκαν ήταν ανοικτές αφήνοντας έτσι πεδίο για ελεύθερη σκέψη αλλά και για παροχή δημιουργικών προτάσεων-θέσεων από μέρους των ερωτώμενων (Στεργιούλας, 2008). Ειδικότερα οι συνεντεύξεις διεξήχθησαν στα πλαίσια δημιουργικής συζήτησης επί του τομέα του ερασιτεχνικού αθλητισμού καθώς και των προκλήσεων και των προοπτικών που αναδεικνύονται για τον Ολυμπιακό Σ.Φ.Π.. Σε αδρές γραμμές δύναται να ειπωθεί ότι ένας επιτυχημένος τρόπος συνέντευξης δεν διαφέρει από τη διεξαγωγή ενός καθημερινού διαλόγου, που είναι αυτό-ελεγχόμενος, θετικός, διόλου απειλητικός, ευγενικός και εγκάρδιος» (Morse & Field, 1996).

Οι 26 ερωτήσεις που περιλάμβανε η συνέντευξη εξυπηρετούσαν το γενικό σκοπό, τους στόχους, τις ερευνητικές ερωτήσεις και υποθέσεις της έρευνας. Κύρια μέλημα της ερευνήτριας ήταν οι απαντήσεις των συμμετεχόντων της έρευνας να είναι ελεύθερες και χωρίς προκατάληψη έτσι ώστε οι αντληθείσες πληροφορίες να είναι ουσιώδεις και πολύτιμες για την καλύτερη διεξαγωγή της έρευνας.

Οι ερωτήσεις οργανώθηκαν σε ομάδες. Η πρώτη ομάδα είχε ως σκοπό την άντληση πληροφοριών σχετικά με διερεύνηση της πολιτικής ανάπτυξης του ερασιτεχνικού αθλητισμού. Η δεύτερη κατηγορία εστίασε στο ζήτημα διερεύνησης της αξιοποίησης και ανάπτυξης των αθλητικών υποδομών ενώ η τρίτη κατηγορία σχετίστηκε με το ζήτημα διερεύνησης της αξιοποίησης & ανάπτυξης του ερασιτεχνικού αθλητισμού και της συμβολής του στην κοινωνία.

Ακολούθησε η ανάλυση των απαντήσεων του δείγματος σε αντιστοιχία με τις προαναφερθείσες ομάδες ερωτήσεων. Έτσι η ερευνήτρια προέβη σε παράθεση και ανάλυση των απόψεων του δείγματος των προπονητών -τουτέστιν των στελεχών των προερχομένων από το χώρο του ερασιτεχνικού αθλητισμού-, των εκπροσώπων της ΠΑΕ Ολυμπιακού καθώς και των θεσμικών εκπροσώπων της κεντρικής διοίκησης. Τέλος αναλυθήκαν και οι απόψεις των αποτελεσμάτων των απόψεων του προέδρου του Ολυμπιακού Ερασιτέχνη.

3.7 Διαδικασία Συλλογής Δεδομένων

Προκειμένου να διασφαλιστεί το ζήτημα της αρτιότητας και της αντικειμενικότητας της μελέτης καθοριστικό ρόλο διαδραμάτισε η εξέταση όλου του φάσματος των παραγόντων οι οποίοι δύνανται να καθορίσουν το πλαίσιο λειτουργίας του ερασιτέχνη Ολυμπιακού. Το σύνολο των συνεντεύξεων οι οποίες δόθηκαν ήταν 9. Η κάθε συνέντευξη πραγματοποιήθηκε στα προσωπικά γραφεία των εκπροσώπων και έπειτα από τηλεφωνική επικοινωνία και ενημέρωσή τους επί του ζητήματος. Όλες οι συνεντεύξεις πραγματοποιήθηκαν κατά την διάρκεια του μήνα Ιουλίου δεδομένου του ότι ο Ιούλιος συνιστά «νεκρή περίοδο» σε ότι άπτεται του ζητήματος της αναπροσαρμογής της στρατηγικής του ερασιτέχνη Ολυμπιακού. Σε όλη την διάρκεια των συνεντεύξεων και για την εγκυρότητά τους, χρησιμοποιήθηκε δημοσιογραφικό μαγνητόφωνο καθώς και χειρόγραφες σημειώσεις από την ερευνήτρια. Το σύνολο

των ωρών οι οποίες δαπανήθηκαν για την ολοκλήρωση των συνεντεύξεων ήταν περίπου 18.

3.8 Ανάλυση Δεδομένων

Ο Πετράκης (2006) επισημαίνει ότι το ζήτημα της ανάλυσης ποιοτικών δεδομένων συνιστά τη διαδικασία μέσω της οποίας τοποθετείται σε τάξη, συγκεκριμένη δομή και προσδίδεται νόημα στη μάζα των πληροφοριών οι οποίες έχουν συλλεχθεί μετά το πέρας της διεξαγωγής των ποιοτικών συνεντεύξεων. Μετά δηλαδή την περάτωση της διαδικασίας των συνεντεύξεων επιχειρείται να μετασχηματιστούν και να ομαδοποιηθούν τα στοιχεία της συζήτησης ανά θεματικές ενότητες κατά τέτοιο τρόπο ώστε να εξυπηρετηθεί το θέμα της ανάλυσης των ευρημάτων. Στο ίδιο πλαίσιο ο Ματζούκας (2007) υποστηρίζει ότι το ζήτημα της ανάλυσης δεδομένων συνιστά και την ουσία της εκάστοτε ερευνητικής μελέτης.

Πιο συγκεκριμένα ακολουθείται η διαδικασία της ελάττωσης/φιλτραρίσματος της συζήτησης μέσω της οποίας ο ερευνητής έχει τη δυνατότητα να προβαίνει στο ξεκαθάρισμα αλλά και στην ταξινόμηση των πληροφοριών. Στην συνέχεια παρουσιάζονται τα στοιχεία μέσω της οργάνωσης των πληροφοριών του ερευνητή. Και τέλος εξάγονται συμπεράσματα καθώς ο ερευνητής μετά τη συλλογή των σημαντικών πληροφοριών και την ομαδοποίηση αυτών είναι σε θέση να προβεί στην εξαγωγή των συμπερασμάτων της μελέτης του (Πετράκης, 2006). Το είδος της προαναφερθείσας διαδικασίας φέρει την ονομασία εμπειρική θεωρία ή grounded theory και συνιστά την γνωστότερη διαδικασία εξαγωγής συμπερασμάτων στο πεδίο των ποιοτικών ερευνών.

3.9 Δεοντολογικά Ζητήματα

Αδιαφιλόνικητα η εκάστοτε ερευνητική – επιστημονική μελέτη εδράζεται σε ένα πλαίσιο δεοντολογίας, το οποίο στοχεύει στην προστασία του ερωτώμενου όπως επίσης θέτει και τους κανόνες στον κάθε ερευνητή ώστε η συγκεκριμένη έρευνα να αποφεύγει την παραβίαση ή την υπέρβαση των πλαισίων της κάθε συνέντευξης. Η

ηθική δηλαδή συναρτάται με το να πράττει ορθά ο ερευνητής και να αποφεύγει λάθη και αβλεψίες (Orb, Eisenhaouer & Wynaden, 2001). Κατά τον Ramos (1989) τα προβλήματα των ποιοτικών ερευνών εντοπίζονται στο ζήτημα της σχέσης του ερευνητή με τα υποκείμενα καθώς και στο ζήτημα των υποκειμενικών ερμηνειών του ερευνητή αλλά στη φύση του ίδιου του αντικειμένου.

Το αρχικό πλαίσιο των δεοντολογικών ζητημάτων απαιτεί την διαδικασία των συνεντεύξεων να λαμβάνει χώρα στον προσωπικό χώρο των ερωτώμενων ενώ ταυτόχρονα προϋποθέτει τα χαρακτηριστικά γνωρίσματα της ευγένειας και του σεβασμού προς το πρόσωπο των συμμετεχόντων της εκάστοτε έρευνας όπως και βέβαια την αποφυγή διατύπωσης σχολίων ρατσιστικού και σεξιστικού χαρακτήρα. Περαιτέρω η διασφάλιση της αυτονομίας του κάθε υποκειμένου συνιστά την πρώτη και θεμελιωδέστερη αρχή της ηθικής δεοντολογίας στο πεδίο των ερευνητικών μελετών. Σύμφωνα με τα κελεύσματα της προαναφερθείσας αρχής, το κάθε υποκείμενο χρησιμοποιεί το δικαίωμα συμμετοχής ή μη στην έρευνα υπό τη θεώρηση του ότι διαθέτει αυτόνομη προσωπικότητα. Η δεύτερη αρχή στην οποία βασίζεται η διεξαγωγή της κάθε ποιοτικής μελέτης είναι η ευεργεσία. Μέσα στα πλαίσια της ευεργεσίας τηρείται η ανωνυμία των υποκειμένων και η ενημέρωσή τους για την μελέτη σε ότι άπτεται του πεδίου των αποτελεσμάτων της και ενδεχόμενης ή μη δημοσιοποίησης τους. Καταληκτικά δύναται να ειπωθεί ότι το ζήτημα της αρχής της δικαιοσύνης είναι επιβεβλημένο να τηρείται καθώς είναι αυτή η οποία δρα απαγορευτικά σε ότι άπτεται της εκμετάλλευσης ή της κατάχρησης των γνώσεων ή και των ίδιων των υποκειμένων από τον ερευνητή (Orb, Eisenhaouer & Wynaden, 2001).

Κεφάλαιο 4: Παρουσίαση και ανάλυση των αποτελεσμάτων της ποιοτικής έρευνας

4.1 Παράθεση και ανάλυση των αποτελεσμάτων των απόψεων του δείγματος των προπονητών

A. Πολιτική Ανάπτυξης

Μέσα από το εύρος των απαντήσεων όλων των ερωτώμενων οι οποίοι απάντησαν με την ιδιότητα του προπονητή στο πεδίο του ερασιτεχνικού αθλητισμού καθίσταται προφανές ότι για τους προπονητές ο ερασιτεχνικός αθλητισμός εμπεριέχει αναπόδραστα το στοιχείο του οράματος, της αγάπης και της αφοσίωσης στον αθλητισμό. Επίσης για τους προπονητές ο ερασιτεχνικός αθλητισμός αποτελεί είδος οργανωμένης δραστηριότητας η οποία εμπεριέχει ένα σύνολο από απαιτήσεις, υποχρεώσεις και σε ορισμένες περιπτώσεις ιδιαίτερα πειστικό αγωνιστικό πρόγραμμα.

Οι απαντήσεις του δείγματος των προπονητών δηλώνουν κατάδηλα ότι προκειμένου να επέλθουν τα προσδωκόμενα αποτελέσματα επιδόσεων και στο πεδίο του ερασιτεχνικού αθλητισμού απαιτείται ενδεδειγμένη προεργασία και αφιέρωση πολυτίμου προσωπικού χρόνου από μέρους των ενασχολούμενων με αυτή τη δραστηριότητα. Αυτός είναι και ο λόγος όπου το δείγμα ομόφωνα κατατείνει στο ότι ο ερασιτεχνικός αθλητισμός είναι ιδιαίτερα σοβαρή υπόθεση και παραμένει «ερασιτεχνικός» μόνο υπό τη θεώρηση της κοινωνίας ή της πολιτείας.

«...Για έναν επαγγελματία προπονητή ο αθλητισμός είναι ερασιτεχνικός μόνο στα μάτια του κόσμου και της πολιτείας». (0.1)

«...Το δυστύχημα είναι πως μεγάλο μέρος της κοινωνίας και της πολιτείας πιστεύει πως η ενασχόληση με τον ερασιτεχνικό αθλητισμό δεν είναι τόσο σοβαρή υπόθεση» (0.2.)

Ταυτόχρονα επισημαίνεται ομοφωνία του δείγματος των προπονητών σε σχέση με το χρονικό διάστημα ενασχόλησης τους με τον ερασιτεχνικό αθλητισμό. Όλοι οι προπονητές δήλωσαν ότι ασχολούνται από 22-35 χρονιά με το πεδίο του ερασιτεχνικού αθλητισμού. Εύκολα λοιπόν συνάγεται το συμπέρασμα ότι οι

προπονητές ήδη από την παιδική τους ηλικία άρχισαν να αφοσιώνονται στον αθλητισμό περίπου από την ηλικία των 8-10 ετών. Η δήλωση της ενασχόλησης των προπονητών πεδιόθεν είναι και αυτή που συνιστά την κύρια εξήγηση του γιατί το συγκεκριμένο δείγμα εστίασε στο ότι και ο ερασιτεχνικός αθλητισμός χρειάζεται απαρέγκλιτα το στοιχείο της αφοσίωσης από μέρους όσων δραστηριοποιούνται σε αυτόν.

Παράλληλα το δείγμα των προπονητών παρόλο που αναγνωρίζει την ύπαρξη συναφούς γραφείου ή επιτροπής ενασχόλησης με τα δρώμενα του ερασιτεχνικού αθλητισμού στο δήμο ή την περιφέρεια τους εντούτοις δεν παρέλειψε να επισημάνει μετ' επιτάσεως ότι η συγκεκριμένη επιτροπή ενδέχεται να μην λειτουργεί κατά τρόπο αποτελεσματικό για την ενίσχυση του ερασιτεχνικού αθλητισμού.

«Ναι υπάρχει αλλά δεν λειτουργεί όσο συντονισμένα απαιτείται». (0.2.)

Ακόμα το δείγμα εστιάζει και στην ολιγορία της πολιτείας σε σχέση με τα ζητήματα εξέλιξης του ερασιτεχνικού αθλητισμού τονίζοντας ότι παρατηρείται απουσία κρατικής μέριμνας και ότι στην συντριπτική πλειοψηφία των περιπτώσεων είναι το προσωπικό όραμα και πάθος των ανθρώπων όπου ασχολούνται ερασιτεχνικά με κάποιο άθλημα όπου δίνει προστιθέμενη αξία στην εξέλιξη της ερασιτεχνικής αθλητικής δραστηριότητας.

«...Δυστυχώς όμως το κράτος δεν στέκεται πραγματικά αρωγός στην προσπάθεια αυτή και οι περισσότερες δράσεις τέτοιας μορφής επαφίενται στο πάθος των ανθρώπων όπου ασχολούνται ερασιτεχνικά με κάποιο άθλημα». (0.3.)

Το δείγμα κατατείνει στο ότι οι πάσης φύσεως αθλητικές διοργανώσεις, τα αθλητικά γεγονότα, αλλά και οι αγώνες στους οποίους συμμετέχουν παιδιά είναι εκείνα όπου συνδράμουν τα μέγιστα στην ανάπτυξη του ερασιτεχνικού αθλητισμού. Ταυτόχρονα η διαφημιστική προβολή μιας αθλητικής διοργάνωσης συνδράμει στην γνωστοποίηση του αθλήματος στο ευρύ κοινό κατά τα όσα επισήμαναν οι συμμετέχοντες στην παρούσα έρευνα προπονητές. Σε αλληλουχία με τα παραπάνω το δείγμα των προπονητών δεν παραλείπει να επισημάνει ότι το γεγονός της προβολής μιας αθλητικής διοργάνωσης μέσω της σύνταξης ενός δελτίου τύπου δύναται να συνεισφέρει στην προβολή του ίδιου του αθλήματος όπως επίσης και στην παροχή κινήτρων στα παιδιά για να ασχοληθούν με τον αθλητισμό.

«...Επίσης η προβολή μιας αθλητικής διοργάνωσης για παράδειγμα μέσω της σύνταξης ενός δελτίου τύπου για μια ημερίδα κολυμβητικής δύναται να συνεισφέρει στην προβολή του ίδιου του αθλήματος». (0.1.)

«...Ιδιαίτερα οι κάθε είδους αθλητικές διοργανώσεις και η διαφημιστική προβολή μιας αθλητικής εκδήλωσης παρέχουν κίνητρο στα παιδιά να αγαπήσουν το εκάστοτε άθλημα και να το διαδώσουν μέσω της προβολής που αυτό λαμβάνει». (0.3.)

Το δείγμα βέβαια δεν παραλείπει να επισημάνει ότι απαιτούνται ακόμα πιο συντονισμένες προσπάθειες ώστε να αποκρυσταλλωθεί στη γνώμη του κόσμου η σπουδαιότητα του ερασιτεχνικού αθλητισμού σε ότι άπτεται της υγείας της ευρύτερης ευεξίας και της μακροζωίας των πολιτών.

«Φυσικά απαιτούνται ακόμα πιο συντονισμένες προσπάθειες ώστε να αποκρυσταλλωθεί στη γνώμη του κόσμου πόσο ωφέλιμος είναι ο ερασιτεχνικός αθλητισμός...». (0.2.)

Ταύτιση απόψεων του δείγματος των προπονητών ταυτόχρονα επισημαίνεται και σε ότι άπτεται ενδεχόμενων προτάσεων τους με στόχο την περαιτέρω ανάπτυξη του ερασιτεχνικού αθλητισμού. Το δείγμα emphaticά τονίζει την ανάγκη θεσμικής ενίσχυσης του πεδίου του ερασιτεχνικού αθλητισμού μέσω διενέργειας συναφών αλλαγών επί του ισχύοντος νομοθετικού πλαισίου περί αθλητισμού. Αυτός είναι και ο λόγος όπου το δείγμα των προπονητών θεωρεί πως ενδεχόμενη αναπροσαρμογή του αθλητικού νομοθετικού πλαισίου θα μπορούσε να συνδράμει ώστε να ενισχυθούν σημαντικά οι κατασκευές αθλητικών εγκαταστάσεων και γηπέδων.

«Είναι επιβεβλημένη ανάγκη να αναπροσαρμοστεί το αθλητικό νομοθετικό πλαίσιο ώστε να ενισχυθούν σημαντικά οι κατασκευές αθλητικών εγκαταστάσεων και γηπέδων». (0.1.)

«Πρέπει η πολιτεία πρέπει να επιδείξει πραγματικό ενδιαφέρον και προσοχή στο ζήτημα της ανάπτυξης του ερασιτεχνικού αθλητισμού». (0.3.)

B. Αξιοποίηση & ανάπτυξη των αθλητικών υποδομών

Σε ότι άπτεται του ζητήματος ανάπτυξης κλειστών αθλητικών εγκαταστάσεων το δείγμα των προπονητών τονίζει πόσο επιβεβλημένη κρίνεται η κατασκευή αθλητικών εγκαταστάσεων ώστε να παρέχεται η δυνατότητα άθλησης όλο το χρόνο και ανεξάρτητα από τις δυσμενείς ή ευμενείς καιρικές συνθήκες που επικρατούν κάθε φορά.

«Βεβαίως. Όταν υπάρχουν κλειστές αθλητικές εγκαταστάσεις μπορούμε να κάνουμε 12 μήνες το χρόνο προπόνηση». (0.1.)

«Φυσικά και βοηθά δίνει τη δυνατότητα άθλησης όλο το χρόνο στον κόσμο».
(0.2.)

Παράλληλα το δείγμα των ερωτώμενων προπονητών σε καμία περίπτωση δεν θεωρεί ότι οι υποδομές αθλητικών εγκαταστάσεων που υφίστανται στο δήμο ή στην περιφέρεια όπου διαμένουν είναι επαρκείς. Τονίζει παράλληλα ότι ακόμα και οι υφιστάμενες υποδομές δεν συντηρούνται με τον προσήκοντα τρόπο και ούτε με τη δέουσα περιοδικότητα που απαιτείται.

«Όχι σε καμία περίπτωση δεν είναι επαρκείς». (0.1.)

«Όχι κάθε άλλο, παρουσιάζουν πάρα πολλές ελλείψεις. Αλλά και όσες υποδομές υφίστανται δεν συντηρούνται με τον κατάλληλο τρόπο και ανά τακτά χρονικά διαστήματα». (0.2.)

Γ. Αξιοποίηση & ανάπτυξη του ερασιτεχνικού αθλητισμού & η συμβολή του στην κοινωνία

Επιπλέον το δείγμα δεν παραλείπει να εστιάσει στην συμβολή των σημειώντων αθλητικών γεγονότων στο ζήτημα της ανάπτυξης του ερασιτεχνικού αθλητισμού υπογραμμίζοντας ότι ειδικά οι ολυμπιακοί αγώνες ενισχύουν τα πρότυπα του αθλητισμού. Το δείγμα επισημαίνει ότι η προβολή σημαντικών αθλητικών γεγονότων μέσω των μέσων μαζικής ενημέρωσης και κοινωνικής δικτύωσης συμβάλλει τα μέγιστα στο ζήτημα της ευρύτερης προβολής του αθλητισμού, συνιστώντας ένα επιπλέον κίνητρο για τον κάθε πολίτη να ασχοληθεί με τον ερασιτεχνικό αθλητισμό

«Φυσικά και βοηθούν πρώτα από όλα γιατί οι ολυμπιακοί αγώνες ενισχύουν τα πρότυπα του αθλητισμού. Γενικότερα τα παιδιά είναι καλό να έχουν επαφή με τον αθλητισμό». (0.1.)

«...δίνουν κίνητρο στον κόσμο να ασχοληθεί με τον ερασιτεχνικό αθλητισμό γιατί έχουν μεγάλη προβολή από τα μέσα μαζικής ενημέρωσης». (0.2.)

«Εννοείται ότι βοηθούν στην προβολή γενικότερα κάθε είδους αθλητικής δραστηριότητας». (0.3.)

Παράλληλα αμφιθυμία διέπει το δείγμα των προπονητών της παρούσας μελέτης σε σχέση με την συνδρομή ή μη των Ολυμπιακών αγώνων του 2004 στο ζήτημα της ανάπτυξης του ερασιτεχνικού αθλητισμού στην Ελλάδα. Από τη μια το

δείγμα των προπονητών εστιάζει στην ενίσχυση του κλασσικού αθλητισμού εκλαμβάνοντας το ως θετική απόρροια της διεξαγωγής των Ολυμπιακών αγώνων στην Ελλάδα και από την άλλη τονίζει emphatically ότι σημαίνουν μέρος των πρώην Ολυμπιακών εγκαταστάσεων παραδόθηκε στη φθορά του χρόνου μετά τη λήξη των Ολυμπιακών αγώνων του 2004.

«Σε ένα βαθμό βοήθησαν εξαιτίας του ότι είχαν τεράστια διαφημιστική προβολή. Ιδιαίτερα ενισχύθηκε ο κλασσικός αθλητισμός όπου και η χώρα μας κατάφερε να διακριθεί σημαντικά». (0.2.)

«Βοήθησαν αρκετά. Το ζήτημα όμως είναι ότι μεγάλο μέρος των εγκαταστάσεων παραδόθηκε στη φθορά του χρόνου μετά τη λήξη των Ολυμπιακών αγώνων του 2004». (0.3.)

Το δείγμα των προπονητών δεν παραλείπει να κάνει μνεία στο ότι γενεσιουργός αιτία του γεγονότος ότι η πλειονότητα του κόσμου επιδιώκει να συμμετάσχει στα δρώμενα του ερασιτεχνικού αθλητισμού δεν είναι άλλη από την αγάπη του κόσμου για την άθληση συγκερασμένη με το γεγονός της ταύτισης του ερασιτεχνικού αθλητισμού σε σημαίνοντα βαθμό με το πεδίο του μαζικού αθλητισμού.

«Γιατί η συντριπτική πλειοψηφία του κόσμου αγαπάει την άθληση και ειδικά τα τελευταία χρόνια ο ερασιτεχνικός αθλητισμός ταυτίζεται σε μεγάλο βαθμό με τον μαζικό αθλητισμό». (0.1.)

Ταυτόχρονα το δείγμα δεν παραλείπει να εστιάσει στο ότι η ροπή μεγάλου μέρους του κόσμου στην άθληση συνιστάται στην δυνατότητα που παρέχει ο ερασιτεχνικός αθλητισμός για απόκτηση καλής σωματικής υγείας. Ο ερασιτεχνικός αθλητισμός δύναται να συνιστά εκτόνωση από το άγχος της καθημερινότητας όπως επισήμανε το δείγμα. Η ενασχόληση δηλαδή με τον ερασιτεχνικό αθλητισμό λογίζεται από το δείγμα ως ένα μέσο αποφόρτισης του μέσου Έλληνα από τα άγχη της καθημερινότητας. Ο ερασιτεχνικός αθλητισμός κατά την ομολογία του δείγματος των προπονητών δύναται επιπλέον να προσφέρει καλή φυσική κατάσταση σε όσους ασχολούνται με αυτόν αποσπώντας τους αθλούμενους από τον καθιστικό τρόπο ζωής της τρέχουσας πραγματικότητας, ιδιαίτερα μάλιστα μέσα στο τρέχον περιβάλλον της οικονομικής κρίσης όπως χαρακτηριστικά επισημαίνει ο ερωτώμενος (0.3.).

Το δείγμα των προπονητών θεωρεί επίσης πως η αθλητική ενασχόληση με την κολύμβηση σε ερασιτεχνικό επίπεδο αλλά και με το τρέξιμο συνιστούν αθλητικές δραστηριότητες στις οποίες μπορούν να προβούν άτομα όλων των ηλικιών και κατά

συνέπεια το δείγμα των προπονητών αναγνωρίζει μέσω των απαντήσεων του τη δυνατότητα συμβολής τους στο φλέγον ζητούμενο της ανάπτυξης του ερασιτεχνικού αθλητισμού.

«Η αθλητική ενασχόληση με την κολύμβηση σε ερασιτεχνικό επίπεδο συνιστά μια αθλητική δραστηριότητα στην οποία μπορούν να προβούν άτομα όλων των ηλικιών...» (0.2.)

Ακόμα το δείγμα των προπονητών δεν παραλείπει να εκφράσει με στόμφο την πεποίθηση του ότι η προσήκουσα αξιοποίηση των κονδυλίων περί ερασιτεχνικού αθλητισμού δύναται να συμβάλλει στην εύρυθμη ανάπτυξη και εξέλιξη του. Με άλλα λόγια το δείγμα ομόφωνα επισημαίνει ότι μόνο στην περίπτωση μη διασπάθισης των οικονομικών πόρων περί ερασιτεχνικού αθλητισμού δύναται να επέλθει επί της ουσίας οικονομικό όφελος από τα εκάστοτε προγράμματα ενίσχυσης του ερασιτεχνικού αθλητισμού. Οι απόψεις των προπονητών αφήνουν περιθώριο στην ερευνήτρια να συμπεράνει την ύπαρξη σημαίνουσας διαπλοκής και στο πεδίο του ερασιτεχνικού αθλητισμού σε ότι άπτεται της αξιοποίησης κονδυλίων πραγματικά προς όφελος της ανάπτυξης του.

«Θα μπορέσει να είναι σημαντικό μόνο αν οι οικονομικοί πόροι αξιοποιηθούν για τις πραγματικές ανάγκες ενίσχυσης του ερασιτεχνικού αθλητισμού». (0.2.)

«Μόνο στην περίπτωση όπου δεν κατασπαταληθούν τα έσοδα από τους εμπλεκόμενους φορείς». (0.3.)

Το δείγμα των προπονητών επιπρόσθετα δεν παραλείπει να αναφερθεί στο ότι δύναται ο ερασιτεχνικός αθλητισμός να προσφέρει βιώσιμη αθλητική ανάπτυξη υπό την απαρέγκλιτη βέβαια προϋπόθεση ύπαρξης αγωγής συνεργασίας μεταξύ κράτους και αθλητικών φορέων. Εναλλακτικά δύναται να ειπωθεί ότι σύμφωνα με τα αποτελέσματα της διερεύνησης των στάσεων του δείγματος μόνο αν υπάρξουν συντονισμένες ενέργειες μπορεί να επιτευχθεί βιώσιμη αθλητική ανάπτυξη. Αυτός είναι και ο λόγος όπου το δείγμα των προπονητών εμφατικά τονίζει ότι είναι αδήριτη ανάγκη η πολιτεία να σταθεί πραγματικά αρωγός σε ότι άπτεται της διηνεκούς εξέλιξης και ενίσχυσης του ερασιτεχνικού αθλητισμού.

«Η βιώσιμη αθλητική ανάπτυξη προκειμένου να επιτευχθεί απαιτεί ένα σύνολο συντονισμένων και καλά προγραμματισμένων ενεργειών από μέρους του κράτους αλλά και των αθλητικών φορέων...»(0.2.)

«Ναι αλλά είναι επιβεβλημένη ανάγκη η πολιτεία να σταθεί πραγματικά αρωγός σε αυτό...» (0.3.)

4.2 Παράθεση και ανάλυση των αποτελεσμάτων των απόψεων του δείγματος των εκπροσώπων της ΠΑΕ Ολυμπιακού

A. Πολιτική Ανάπτυξης

Ομοφωνία επισημαίνεται και σε ότι άπτεται των απόψεων του δείγματος οι οποίοι συμμετείχαν στην παρούσα έρευνα με την ιδιότητα των εκπροσώπων της ΠΑΕ Ολυμπιακού. Ο ερασιτεχνικός λοιπόν αθλητισμός για αυτούς συνιστά αφενός τη γενεσιουργό αιτία γέννησης του αθλητισμού αλλά και την κύρια αιτία ώθησης των παιδιών στα γήπεδα από τους γονείς τους.

«Είναι ο υγιής αθλητισμός, είναι ο λόγος και η αιτία που ξεκίνησε ο αθλητισμός. Ο λόγος που οι γονείς σπρώχνουν τα παιδιά τους στα γήπεδα» (0.4.) & (0.5.)

Επίσης το δείγμα επισημαίνει ότι ο ερασιτεχνικός αθλητισμός είναι άρρηκτα συνδεδεμένος με την εξέλιξη του επαγγελματικού αθλητισμού, τονίζοντας πως θα ήταν ανέφικτη η εξέλιξη του δεύτερου χωρίς προηγουμένως να έχει δοθεί έμφαση στην εξέλιξη του πρώτου. Ταυτόχρονα το δείγμα των εκπροσώπων της επιχείρησης αναδεικνύει άλλη μια πιθανή συνάφεια του ερασιτεχνικού αθλητισμού με τον κοινωνικό αθλητισμό ο οποίος θα πρέπει να ενισχυθεί στην Ελληνική επικράτεια και ταυτόχρονα να συμπορευτεί με το ζήτημα της εξέλιξης των ερασιτεχνικών σωματείων κατά τη διατυπωθείσα άποψη του δείγματος ότι συνιστούν την ρίζα του αθλητισμού.

«Ο ερασιτεχνικός αθλητισμός είναι η ρίζα του δέντρου του αθλητισμού συνολικά. Χωρίς τον ερασιτεχνικό αθλητισμό δεν θα μπορούσε να αναπτυχθεί κάτι άλλο σε επαγγελματικό επίπεδο αργότερα...»(0.9.)

Σημαίνουσα σε χρονική διάρκεια είναι και η ενασχόληση του δείγματος των εκπροσώπων της ΠΑΕ Ολυμπιακού με τον ερασιτεχνικό αθλητισμό καθώς και σε αυτή την περίπτωση ερωτωμένων η χρονική διάρκεια ενασχόλησης αγγίζει ή υπερβαίνει την εικοσαετία.

«22 χρόνια» (0.5.)

«20 χρόνια» (0.9.)

Σε ότι άπτεται της εξέλιξης του ερασιτεχνικού αθλητισμού για το διάστημα των τριών τελευταίων ετών το δείγμα αφενός επισημαίνει ότι έχουν σημειωθεί σημαίνοντα βήματα προόδου εξαιτίας της προσπάθειας και της αφοσίωσης των

ανθρώπων που ασχολούνται με το πεδίο του ερασιτεχνικού αθλητισμού. Βήματα προόδου δηλαδή τα οποία μεταφράζονται στο γεγονός της κατάκτησης του Κυπέλλου από την γυναικεία ομάδα του Ολυμπιακού.

«Η εξέλιξη είναι αρκετά μεγάλη και κινείται πλέον σε υψηλό επίπεδο, για αυτό τον λόγο βλέπουμε πολλές διακρίσεις ερασιτεχνικών σωματείων στο εξωτερικό, για παράδειγμα η κατάκτηση του Κύπελο Ευρώπης από την γυναικεία ομάδα του Ολυμπιακού, ωστόσο αν και υπάρχουν πολλά σωματεία δεν είναι όλα οργανωμένα» (0.4.) & (0.5.)

Ωστόσο το δείγμα μετ' επιτάσεως τονίζει ότι μολοντί υφίστανται πλείστα όσα σωματεία δεν είναι όλα οργανωμένα. Αυτός είναι και ο λόγος όπου το δείγμα των εκπροσώπων της ΠΑΕ Ολυμπιακού δεν παραλείπει να εστιάσει πως η απουσία συνδρομής της πολιτείας στα ερασιτεχνικά σωματεία είναι μια από τις κύριες αιτίες αποδιοργάνωσης της εύρυθμης λειτουργίας ενός ερασιτεχνικού σωματείου. Εύκολα από τις απαντήσεις των ερωτώμενων οδηγείται κανείς στο συμπέρασμα πως τα πάσης φύσεως οικονομικά προβλήματα ενός ερασιτεχνικού σωματείου σε συνδυασμό με την oligωρία της πολιτείας επιφέρουν ως απότοκο την παύση λειτουργίας τους.

«Δυστυχώς ο ερασιτεχνικός αθλητισμός τα τελευταία χρόνια δεν έχει καθόλου βοήθεια από τη πολιτεία λόγω των οικονομικών προβλημάτων... βλέπουμε πάρα πολλά ερασιτεχνικά σωματεία σε ολόκληρη την Ελλάδα να σταματάνε τη λειτουργία τους και αυτό είναι δυσάρεστο».(0.9.)

Σε αλληλουχία με τα προαναφερθέντα σχόλια οι ερωτώμενοι εκπρόσωποι της ΠΑΕ Ολυμπιακού κατατείνουν στο συμπέρασμα πως ο ερασιτεχνικός αθλητισμός σε εθνικό και τοπικό επίπεδο δεν έχει ακόμα γνωρίσει τα επίπεδα ανάπτυξης όπου απαντώνται σε αντίστοιχα σωματεία του εξωτερικού.

«Στην Ελλάδα δεν ισχύει κάτι τέτοιο. Γνωρίζοντας την ανάπτυξη που υπάρχει για παράδειγμα σε άλλα κράτη όπως η Αμερική, η Ελλάδα θεωρώ ότι είναι πολύ πίσω».(0.4.) & (0.5.)

Για πολλοστή φορά το δείγμα τονίζει την παράμετρο απουσίας στήριξης της πολιτείας τόσο σε νομοθετικό επίπεδο όσο και σε επίπεδο παροχής οικονομικής ενίσχυσης στα πάσης φύσεως ερασιτεχνικά σωματεία που δραστηριοποιούνται στην Ελληνική επικράτεια με σκοπό την ενίσχυση της λειτουργίας τους και την περαιτέρω ανέλιξη τους.

«...και έτσι είναι μοιραίο ο ερασιτεχνικός αθλητισμός να μπαίνει σε μια μοίρα που δεν θέλει να τον δει κανείς να μπαίνει». (0.9.)

Το δείγμα επίσης επισημαίνει ότι παρόλο όπου υφίσταται θεωρητικά η πρόβλεψη ενίσχυσης του ερασιτεχνικού αθλητισμού από μέρους των δήμων και των περιφερειών αυτό επί της ουσίας ουδόλως συμβαίνει σε ικανοποιητικό βαθμό, εξαιτίας των πάσης φύσεως οικονομικών προβλημάτων όπου αντιμετωπίζουν οι δήμοι στην Ελλάδα. Συνεκδοχικά η πλειοψηφία των δήμων κατά την άποψη του δείγματος λόγω περιορισμένης οικονομικής δυνατότητας αδυνατεί να εφαρμόσει εμπράκτως τον αρχικό σχεδιασμό της πολιτείας για προσφορά δυνατότητας άθλησης σε κάθε πολίτη.

«Θεωρητικά και πρακτικά με τον τρόπο που έχουν στηθεί όλοι οι δήμοι σε όλη την Ελλάδα, προβλέπεται κάτι τέτοιο...Αυτό δεν γίνεται στους περισσότερους δήμους γιατί υπάρχουν οικονομικά προβλήματα και όλα ξεκινούν από εκεί» (0.9.)

Η ερευνήτρια έτσι λοιπόν κατατείνει στο συμπέρασμα πως μολονότι υφίστανται κατά κοινή ομολογία του δείγματος γραφεία ή επιτροπές έχουσες ως πεδίο ενασχόλησης τους τον ερασιτεχνικό αθλητισμό εντούτοις οι συγκεκριμένες επιτροπές δεν λειτουργούν κατά τρόπο επωφελή σε ότι άπτεται του φλέγοντος ζητούμενου της ενίσχυσης του ερασιτεχνικού αθλητισμού στην Ελλάδα.

Ταυτόχρονα το δείγμα της παρούσας μελέτης συνομολογεί πως θεμελιωδέστερος τομέας ανάπτυξης του ερασιτεχνικού αθλητισμού στην Ελλάδα δεν είναι άλλος από αυτόν της δημιουργίας των προσηκουσών εγκαταστάσεων και υποδομών ώστε να καλυφθούν οι σωματειακές ανάγκες. Παράλληλα οι εκπρόσωποι της επιχείρησης δεν παραλείπουν να τονίσουν πως ως νευραλγικής σημασίας παράγοντας ενίσχυσης του ερασιτεχνικού αθλητισμού στην Ελλάδα λογίζεται και το ζήτημα της παροχής οικονομικής αλλά και ουσιαστικής στήριξης της τοπικής κοινωνίας.

«...Επίσης πολύ βασικό είναι η οικονομική αλλά και ουσιαστική στήριξη από την τοπική κοινωνία» (0.5.)

Παράλληλα το δείγμα των ερωτώμενων εκπροσώπων της επιχείρησης αναγνωρίζει ως κύρια αδυναμία του ερασιτεχνικού αθλητισμού το ζήτημα της πλημμελούς ύπαρξης εγκαταστάσεων, αθλητικού υλικού και εξοπλισμού σε ότι άπτεται του ερασιτεχνικού αθλητισμού, γεγονός το οποίο βέβαια συναρτάται με την έλλειψη οικονομικής στήριξης του ερασιτεχνικού αθλητισμού από μέρους της πολιτείας.

«Νομίζω το οικονομικό ζήτημα είναι αυτό που έχει να κάνει με τις εγκαταστάσεις αρχικά, γιατί χωρίς εγκαταστάσεις, αθλητικό υλικό και εξοπλισμό δεν

μπορεί να γίνει αθλητισμός...»(0.9.)

Όλα αυτά βέβαια συναρτώνται κατά τα αποτελέσματα της διερεύνησης των στάσεων του δείγματος των εκπροσώπων της επιχείρησης και με το πρόβλημα της πλημμελούς νομοθετικής στήριξης του ερασιτεχνικού αθλητισμού από μέρους της πολιτείας.

Σε ότι άπτεται ενδεχόμενων προτάσεων των εκπροσώπων της επιχείρησης επί της κατεύθυνσης μελλοντικής ενίσχυσης του ερασιτεχνικού αθλητισμού παρατηρείται ποικιλομορφία προτάσεων. Συνεκδοχικά ένα μέρος του δείγματος εστιάζει στην παροχή νομοθετικής και οικονομικής ενίσχυσης από μέρους της πολιτείας στο πεδίο του ερασιτεχνικού αθλητισμού για λυσιτελή αξιοποίηση των κονδυλίων της Ευρωπαϊκής Ένωσης για αθλητικές εγκαταστάσεις.

«Σωστότερο νομοθετικό πλαίσιο, που να δημιουργεί ευκολότερους τρόπους διοχέτευσης των κονδυλίων της Ευρωπαϊκής Ένωσης για αθλητικές εγκαταστάσεις, προς τα σωματεία και τους αρμόδιους φορείς» (0.4.) & (0.5.)

Ταυτόχρονα ένα άλλο μέρος του δείγματος δεν παραλείπει να αναφερθεί στο γεγονός του ότι ο ερασιτεχνικός αθλητισμός αξίζει να παραμείνει ερασιτεχνικός ενσωματώνοντας συνάμα στοιχεία επαγγελματισμού τα οποία εμφανίζουν νοηματική συνάφεια με την προσάρτηση σε αυτόν επαγγελματικών στοιχείων όπως επί παραδείγματι συνιστά η παροχή δυνατότητας σε ιδιώτες να συνδράμουν στην εξέλιξη του ερασιτεχνικού αθλητισμού. Ωστόσο το μέρος αυτό του δείγματος επισημαίνει πως είναι απαραίτητο όσο και αν πρέπει να ενσωματωθεί μια λογική μάρκετινγκ στο πεδίο του ερασιτεχνικού αθλητισμού τα ερασιτεχνικά σωματεία να μην αλλοιώσουν τον χαρακτήρα τους.

«...δηλαδή να παραμείνει ερασιτεχνικός ο αθλητισμός απλά να μπορεί να υπάρχει μια λογική μάρκετινγκ γύρω από μια ερασιτεχνική ομάδα, να μπορούν να βοηθήσουν οι ιδιώτες...». (0.9.)

B. Αξιοποίηση & ανάπτυξη των αθλητικών υποδομών

Το δείγμα των ερωτώμενων της έρευνας κατατείνει ομόφωνα στο ότι αναμφίβολα η δημιουργία κλειστών εγκαταστάσεων δύναται να συνδράμει ουσιαστικά στο ζητούμενο εξασφάλισης συνεχούς ροής άθλησης σε όλη τη διάρκεια του έτους όπως επίσης επισημαίνει ότι με αυτόν τον τρόπο επιτυγχάνεται η

διασφάλιση καλύτερων συνθηκών άθλησης για τους αθλούμενους καθώς και η δημιουργία ενός αισθήματος ασφάλειας στους γονείς των παιδιών τα οποία αθλούνται.

«Σίγουρα βοηθάει με την έννοια ότι οι κλειστές εγκαταστάσεις είναι καλύτερα φρουρούμενες, μπορείς να έχεις και υλικά μέσα, πράγματα που δεν μπορούν να μείνουν σε ανοιχτό χώρο. Για λόγους ασφαλείας κυρίως...». (0.9.)

Ακόμα το δείγμα των εκπροσώπων της επιχείρησης δεν παραλείπει να τονίσει εμφατικά ότι οι περισσότερες εγκαταστάσεις οι οποίες λειτουργούν σε επίπεδο δήμου ή περιφέρειας και τυχάνει να λειτουργούν σωστά είναι είτε ιδιωτικές είτε έχουν δημιουργηθεί μέσω ανάληψης ιδιωτικής πρωτοβουλίας. Αντίθετα σε οποιαδήποτε άλλη περίπτωση εμπλοκής δηλαδή κρατικού μηχανισμού επισημαίνεται σωρεία ελλείψεων και παραλείψεων σε ότι άπτεται της ευθύνης της πολιτείας για την παροχή εξοπλισμένων αθλητικών εγκαταστάσεων με στόχο τη διευκόλυνση ανάληψης δραστηριοτήτων στο πεδίο του ερασιτεχνικού αθλητισμού.

«Όχι, δεν υπάρχουν ούτε οι στοιχειώδεις. Οι περισσότερες αθλητικές εγκαταστάσεις που υπάρχουν και λειτουργούν σωστά είναι είτε ιδιωτικές είτε προέρχονται από την ιδιωτική πρωτοβουλία» (0.5.)

«Όχι.» (0.4.) & (0.9.)

Σε αλληλουχία με τα παραπάνω αποτελέσματα της διερεύνησης των στάσεων των εκπροσώπων της επιχείρησης ομοίως οι συμμετέχοντες εκπρόσωποι της επιχείρησης υποστηρίζουν ότι κάθε είδους αθλητική εγκατάσταση επιβάλλεται να είναι προσβάσιμη στο σύνολο των δημοτών μιας περιοχής ώστε και να αποτελέσει κίνητρο ανάπτυξης του αθλητισμού. Η άποψη αυτή του δείγματος τεκμαίρεται επαγωγικά από την επισήμανση του ότι απαρέγκλιτη προϋπόθεση ανάπτυξης τού ερασιτεχνικού αθλητισμού είναι η παροχή δυνατότητας εύκολης πρόσβασης στους πολίτες στους εκάστοτε χώρους άθλησης.

«...θα όφειλε να είναι προσβάσιμη, αρχικά σαν κίνητρο για να αναπτυχθεί ο αθλητισμός. Αθλητισμός χωρίς αθλητές δεν γίνεται άρα θα πρέπει σίγουρα να «σπρώξουμε» τον κόσμο να βγει από το σπίτι και να πάει να αθληθεί». (0.5.)

Γ. Αξιοποίηση & ανάπτυξη του ερασιτεχνικού αθλητισμού & η συμβολή του στην κοινωνία

Παράλληλα τα αποτελέσματα της στάσεως του δείγματος των εκπροσώπων της ΠΑΕ Ολυμπιακού καταδεικνύουν την πεποίθηση του δείγματος ότι τα σημαίνοντα αθλητικά γεγονότα αναπόδραστα συμβάλλουν στο ζήτημα της ανάπτυξης του ερασιτεχνικού αθλητισμού. Επιπρόσθετα το δείγμα δεν παραλείπει να δώσει έμφαση στο γεγονός του ότι σημαίνουσες αθλητικές εκδηλώσεις όπως λόγου χάρη οι Ολυμπιακοί αγώνες δύναται να αποτελέσουν κίνητρο για τα παιδιά σχετικά με την ενασχόληση τους με τον αθλητισμό χωρίς όμως απαρέγκλιτα να συντείνουν σημαντικά στο να αγαπήσουν τα παιδιά επί της ουσίας τον αθλητισμό.

«Ναι βοηθούν γιατί δημιουργούν πρότυπα και είναι κίνητρο για τα μικρά παιδιά». (0.4.) & (0.5.)

«Νομίζω μόνο στο επίπεδο να υποκινήσουν ένα παιδί να ασχοληθεί και να ξεκινήσει τον ερασιτεχνικό αθλητισμό και όχι σε κάτι άλλο, δεν νομίζω δηλαδή ότι οι Ολυμπιακοί Αγώνες έκαναν τα παιδιά να αγαπήσουν τον αθλητισμό». (0.9.)

Σε συμφωνία με τα προαναφερθέντα αποτελέσματα του δείγματος οι εκπρόσωποι της επιχείρησης δεν παραλείπουν να συνομολογήσουν ότι οι Ολυμπιακοί αγώνες δεν συνέτειναν στην ανάπτυξη του ερασιτεχνικού αθλητισμού στην Ελλάδα. Μάλιστα κατά τα λεγόμενα του διευθυντή επικοινωνίας της ΠΑΕ Ολυμπιακού (0.9.) η μόνη σημαίνουσα τους συνεισφορά τους έγκειται στην αύξηση του φόρτου εργασίας των εργολάβων κατά την περίοδο προετοιμασίας διεξαγωγής των Ολυμπιακών του 2004 στην Ελλάδα.

Το δείγμα επίσης μετ' επιτάσεως αναγνωρίζει ως σημαίνουσα αιτία της τάσης ενασχόλησης του πληθυσμού με τον ερασιτεχνικό αθλητισμό το ζήτημα του ότι ο αθλητισμός συνιστά είδος διεξόδου και εκτόνωσης ικανής να επιφέρει μόνο ένα σύνολο θετικών απολαβών σε όσους μετέχουν σε αυτόν.

«Γιατί ο αθλητισμός είναι διεξόδος και εκτόνωση που έχει μόνο θετικές επιπτώσεις». (0.4.) & (0.5.)

Ακόμα αξίζει να επισημανθεί ότι κατά τα ευρήματα της διερεύνησης των αντιλήψεων του δείγματος των εκπροσώπων της ΠΑΕ Ολυμπιακού η ενίσχυση ομαδικών αθλημάτων όπως επί παραδείγματι αποτελούν το βόλεϊ, και το μπάσκετ, δύναται να συνδράμει σε σημαντικό βαθμό στην ενίσχυση του ερασιτεχνικού

αθλητισμού.

«Θα έδινα προτεραιότητα στα ομαδικά αθλήματα για παράδειγμα βόλεϊ, μπάσκετ, γιατί μέσα από αυτά δεν κερδίζει μόνο ο αθλητής αλλά και η κοινωνία». (0.4.) & (0.5.)

Παράλληλα όμως χρήζει επισήμανσης η άποψη ενός εκπροσώπου της επιχείρησης ο οποίος και κατέχει θέση διευθυντού επικοινωνίας της ΠΑΕ ολυμπιακός ο οποίος δεν εστιάζει τόσο στην αξία ενίσχυσης των ομαδικών αθλημάτων όσο στο να δοθεί έμφαση στο ζήτημα της προώθησης παραδοσιακών Ελληνικών αθλημάτων όπως φερεϊπείν συνιστά η πάλη η οποία και ομολογουμένως ήταν ιδιαίζόντως λαοφιλές άθλημα κατά την αρχαιότητα. Με άλλα λόγια υπάρχει και μια μειοψηφία του δείγματος η οποία αποφεύγει να εστιάσει είτε στα ομαδικά αθλήματα, είτε σε αθλήματα υπαγόμενα στο πεδίο του κλασσικού αθλητισμού και διατυπώνει την άποψη πως η επαναφορά στις ρίζες του Ελληνικού αθλητισμού δύναται να αποτελέσει ισχυρό εργαλείο ενίσχυσης του ερασιτεχνικού αθλητισμού.

«...όπως Πάλη για παράδειγμα, που ήταν το πιο λαοφιλές άθλημα στην αρχαιότητα. Θεωρώ ότι σαν Ελλάδα εάν προάγαμε αρχαία ελληνικά αθλήματα τα οποία και θα πρεσβεύουν τους Έλληνες και την ιστορία τους, θα υπήρχε περισσότερη απήχηση». (0.9.)

Ταυτόχρονα μέσα από την ανάλυση των απαντήσεων του δείγματος των εκπροσώπων της επιχείρησης καθίσταται προφανής η κατάφαση τους σε ότι άπτεται της δήλωσης του ερευνητή ότι οι πόλεις μαζικά εστιάζουν στο ζήτημα της προώθησης της τοπικής συμμετοχής τους στα δρώμενα του ερασιτεχνικού αθλητισμού.

«Ναι συμφωνώ». (0.9.)

Περαιτέρω το δείγμα εκφράζει την άποψη ότι η τάση των πόλεων για στήριξη του ερασιτεχνικού αθλητισμού συντείνει αφενός στο να προσεγγίζει το αθλητικό ιδεώδες μεγάλο φάσμα του κόσμου και αφετέρου στην συντήρηση των υφιστάμενων αθλητικών εγκαταστάσεων καθώς με τον τρόπο αυτό εξασφαλίζονται οι απαραίτητοι πόροι συντήρησης των αθλητικών εγκαταστάσεων.

«Συμφωνώ γιατί έτσι έρχεται ο κόσμος πιο κοντά στον αθλητισμό και οι αθλητικές εγκαταστάσεις αποκτούν πόρους για να μπορούν να συντηρηθούν». (0.5.)

Σε ότι άπτεται της διερεύνησης των αντιλήψεων του δείγματος των εκπροσώπων της επιχείρησης επί της δυνατότητας ή μη του ερασιτεχνικού αθλητισμού να συντελέσει στη δόμηση μιας πιο θετικής στάσης της Ελληνικής

κοινωνίας απέναντι στο ζήτημα του αθλητισμού και της σωματικής υγείας χρήζει επισήμανσης το γεγονός του ότι το δείγμα συνομολογεί προς την κατεύθυνση αυτή.

«Ναι μπορεί ο ερασιτεχνικός αθλητισμός να δημιουργήσει θετικότερη στάση απέναντι στον αθλητισμό και την σωματική υγεία» (0.4.) & (0.5.)

Επίσης οι ερωτώμενοι δεν παραλείπουν να δώσουν έμφαση στην χρηστική αξία δόμησης θετικής στάσης μεταξύ κοινωνίας και ερασιτεχνικού αθλητισμού ξεκινώντας από το ακρογωνιαίο λίθο της κοινωνίας, δηλαδή την οικογένεια υποστηρίζοντας ότι όταν τα παιδιά μιας οικογένειας ασχολούνται με τα αθλητικά δρώμενα τότε καθίσταται ευκολότερο στο συγκεκριμένο οικογενειακό περιβάλλον να εκτιμήσει το εύρος των προσπαθειών οι οποίες συντελούνται στο πεδίο του ερασιτεχνικού αθλητισμού. Αυτός είναι και ο λόγος όπου το δείγμα κρίνει επιβεβλημένη την συμμετοχή της κοινωνίας στα αθλητικά τεκταινόμενα σε ότι σχετίζεται με το ζητούμενο της ενθάρρυνσης του ερασιτεχνικού αθλητισμού.

«...Θεωρώ ότι ο μαζικός αθλητισμός μπορεί να βοηθήσει τον ερασιτεχνικό αθλητισμό. Γεγονότα όπως «ο γύρος της πόλης», κτλ μπορούν να στρέψουν τον κόσμο προς τον ερασιτεχνικό αθλητισμό...» (0.9.)

Περαιτέρω χρήζει επισήμανσης το γεγονός του ότι το δείγμα της παρούσας μελέτης και δη ο διευθυντής επικοινωνίας της ΠΑΕ Ολυμπιακού (0.9.) εστιάζει στην σπουδαιότητα του ρόλου της συμμετοχικότητας όχι μόνο επικεντρώνοντας την τεκμηρίωση της άποψης του επί του ερασιτεχνικού αθλητισμού αλλά και προεκτείνοντας την στο πεδίο του ότι η καλλιέργεια πνεύματος συμμετοχικότητας της κοινωνίας είναι αυτή που συντείνει και προάγει την εξέλιξη και τον ανθρώπινο χαρακτήρα της. Σε αλληλουχία με τα παραπάνω ο συγκεκριμένος ερωτώμενος (0.9.) εστιάζει στο πόσο ωφέλιμη είναι για τον κοινωνικό ιστό η συμμετοχή και όλης της οικογένειας στον ερασιτεχνικό αθλητισμό και όχι μόνο των παιδιών.

4.3 Παράθεση και ανάλυση των αποτελεσμάτων των απόψεων των θεσμικών εκπροσώπων της κεντρικής διοίκησης

A. Πολιτική Ανάπτυξης

Η μελέτη των στάσεων του δείγματος των θεσμικών προσώπων της κεντρικής διοίκησης κατέδειξε ομοφωνία των συμμετεχόντων σε ότι άπτεται της άποψης τους επί του ερασιτεχνικού αθλητισμού τονίζοντας ότι κατά τη γνώμη τους ο

ερασιτεχνικός αθλητισμός συνιστά την απαρχή του αθλητισμού.

«Ο ερασιτεχνικός αθλητισμός είναι η αρχή του αθλητισμού, είναι από εκεί που ξεκίνησαν όλα κάποτε». (0.7.) & (0.8.)

Σημαίνουσα σε χρονική διάρκεια είναι και η ενασχόληση του δείγματος των θεσμικών προσώπων της κεντρικής διοίκησης του δημάρχου δηλαδή Πειραιά καθώς και του υπευθύνου αθλητισμού του δήμου Πειραιά η οποία και εδώ υπερβαίνει τα 20 έτη. Το δείγμα δηλαδή προσεγγίζει τα 25 και 34 χρόνια ενασχόλησης στο πεδίο του ερασιτεχνικού αθλητισμού αντίστοιχα.

Τα αποτελέσματα της διερεύνησης των αντιλήψεων του δείγματος των θεσμικών προσώπων της κεντρικής διοίκησης κατατείνουν ομόφωνα πως η εξέλιξη του ερασιτεχνικού αθλητισμού στο διάστημα των τριών τελευταίων ετών κάθε άλλο παρά είναι η επιθυμητή. Έτσι λοιπόν οι θεσμικοί εκπρόσωποι της κεντρικής διοίκησης υπογραμμίζουν τη φθίνουσα πορεία του ερασιτεχνικού αθλητισμού αποδίδοντας την αφενός στο ζήτημα της διακοπής των κρατικών επιχορηγήσεων αλλά και στην έλλειψη κινήτρων στα νεαρά παιδιά. Σε ότι άπτεται του ελλείμματος κινήτρων σε νεαρά άτομα να ασχοληθούν με τον ερασιτεχνικό αθλητισμό το δείγμα επισημαίνει ότι επιβαρυντικά στην κατεύθυνση αυτή έχει συντελέσει και «η διακοπή μοριοδότησης στα πανεπιστημιακά ιδρύματα». (0.7.) & (0.8.)

Το δείγμα επίσης όπου απάντησε με την ιδιότητα των θεσμικών προσώπων της κεντρικής διοίκησης υποστηρίζει ότι το ζήτημα του στρατηγικού σχεδιασμού διαδραματίζει σημαίνοντα ρόλο στο θέμα της ανάπτυξης του ερασιτεχνικού αθλητισμού στο χώρο της Ελλάδας. Οι ερωτώμενοι λοιπόν ομόφωνα ανέδειξαν μέσω των απαντήσεων τους τον νευραλγικής σημασίας ρόλο της παραμέτρου του στρατηγικού σχεδιασμού ως αναπόσπαστου στοιχείου της εξέλιξης του ερασιτεχνικού αθλητισμού.

«Φυσικά και έχει μεγάλη σημασία. Μόνο με πλάνο και σχεδιασμό μπορείς να πας μπροστά». (0.7.) & (0.8.)

Σε συμφωνία με τα προαναφερθέντα καθίσταται προφανές ότι το δείγμα δεν φέρει την άποψη ότι τα επίπεδα ανάπτυξης του ερασιτεχνικού αθλητισμού σε εθνικό και τοπικό επίπεδο είναι τα επιθυμητά καθώς επισημαίνονται σημαντικές ελλείψεις στο πεδίο αυτό.

«Όχι, δυστυχώς υπολείπεται πολύ». (0.7.) & (0.8.)

Οι θεσμικοί εκπρόσωποι της κεντρικής διοίκησης παράλληλα δεν παραλείπουν να παραδεχτούν την ολιγωρία των προκατόχων τους σε ότι συναρτάται

με ζητήματα στρατηγικού σχεδιασμού και δόμησης αναπτυξιακής πολιτικής του ερασιτεχνικού αθλητισμού. Εντούτοις επισημαίνουν ότι οι ίδιοι σχεδιάζουν να ενθαρρύνουν σημαντικά το θέμα της ανάπτυξης του ερασιτεχνικού αθλητισμού.

«Μέχρι πρότινος όχι. Εμείς στην Δήμο Πειραιά, έχουμε άλλα πλάνα και έχουμε πλάνο για την ανάπτυξη του ερασιτεχνικού αθλητισμού». (0.7.) & (0.8.)

Κατά την άποψη επίσης του δείγματος η σύμπραξη δήμου με τα σωματεία της πόλης θεωρείται κατάλληλη με στόχο την λυσιτελή στρατηγική ανάπτυξης του ερασιτεχνικού αθλητισμού. Το δείγμα λοιπόν των θεσμικών προσώπων της κεντρικής διοίκησης υποστηρίζει ότι ενδεχόμενη σύμπραξη δημοτικής αρχής και αστικών σωματείων, δηλαδή η ενίσχυση της αμφίδρομης επικοινωνίας των παραπάνω φορέων δύναται να επιφέρει αξιόλογα αποτελέσματα σε ότι άπτεται της προβολής αθλητικών γεγονότων και αγώνων. Με τον τρόπο αυτό τα ερωτώμενα θεσμικά πρόσωπα από την κεντρική διοίκηση υποστηρίζουν ότι θα ενισχυθεί η προβολή της πόλης αλλά και ταυτόχρονα τα σωματεία θα έχουν τη δυνατότητα απόκτησης εγκαταστάσεων και γηπέδων.

«Την σύμπραξη δήμου με τα σωματεία της πόλης με σκοπό μέσα από τα αθλητικά γεγονότα, τους αγώνες κτλ. να προβάλλεται η πόλη αλλά και τα σωματεία να αποκτούν εγκαταστάσεις και γήπεδα για να γίνουν όλα αυτά. Μία αμφίδρομη σχέση των 2 πλευρών». (0.7.) & (0.8.)

Σε επίρρωση των παραπάνω το δείγμα απαντά καταφατικά στην ύπαρξη γραφείου ή συναφούς επιτροπής η οποία και δραστηριοποιείται στο πεδίο του ερασιτεχνικού αθλητισμού αναζητώντας επίμονα λύσεις στα φλέγοντα προβλήματα αυτού.

«Ναι φυσικά και υπάρχει και ασχολείται καθημερινά με όλα αυτά τα θέματα για να βρεθούν λύσεις». (0.7.) & (0.8.)

Ταυτόχρονα το δείγμα κρίνει ως τομείς-κλειδιά για την ανάπτυξη του ερασιτεχνικού αθλητισμού στην Ελλάδα & τον Πειραιά τη σύμπραξη ερασιτεχνικού σωματείου με τους τοπικούς φορείς, κάτω από την ομπρέλα της πολιτείας.

«Κλειδί για την ανάπτυξη είναι η σύμπραξη ερασιτεχνικού σωματείου με τους τοπικούς φορείς, κάτω από την ομπρέλα της πολιτείας». (0.7.) & (0.8.)

Βέβαια το δείγμα των εκπροσώπων των θεσμικών οργάνων της κεντρικής διοίκησης παραδέχεται ότι υφίστανται πλείστα όσα προσκόμματα ανάπτυξης του ερασιτεχνικού αθλητισμού διακρίνοντας ως πλέον σημαίνοντα την ύπαρξη του υπάρχοντος αθλητικού νόμου καθώς και το πρόβλημα της απαρχαιωμένης

λειτουργίας και των κανονισμών των ομοσπονδιών.

Έτσι κατά τη διερεύνηση των αντιλήψεων των στάσεων του συγκεκριμένου δείγματος, ως καίριας σημασίας αδυναμίες του ερασιτεχνικού αθλητισμού αναγνωρίζονται το οικονομικό ζήτημα συγκερασμένο με τις ομοσπονδίες οι οποίες υπάγονται στα σωματεία.

«Σίγουρα το οικονομικό, αλλά και οι ομοσπονδίες που ανήκουν τα σωματεία».
(0.7.) & (0.8.)

Εντύπωση βέβαια προκαλεί στην ερευνήτρια πως και οι εκπρόσωποι του δήμου Πειραιά δεν διστάζουν να παραδεχτούν ότι το υφιστάμενο νομοθετικό πλαίσιο κάθε άλλο παρά βοηθά στο ζήτημα της ανάπτυξης του ερασιτεχνικού αθλητισμού.

Ταυτόχρονα το δείγμα επισημαίνει ότι η υφιστάμενη νομοθεσία κάθε άλλο παρά υποστηρίζει το ζήτημα της ενίσχυσης των ιδιωτικών επενδύσεων στο πεδίο του ερασιτεχνικού αθλητισμού.

«Όχι, είναι ιδιαίτερα δύστοκη». (0.7.) & (0.8.)

Αυτός είναι και ο κυριότερος λόγος όπου το δείγμα των θεσμικών προσώπων της κεντρικής διοίκησης συνομολογεί και συνεκδοχικά προτείνει την επιτακτικότητα ανάγκης διαμόρφωσης του κατάλληλου νομοθετικού πλαισίου. Ενός νομοθετικού πλαισίου δηλαδή το οποίο θα αφήνει περιθώρια άσκησης εμπορικών δραστηριοτήτων αλλά και απρόσκοπτης λειτουργίας του ερασιτεχνικού σωματείου.

«Να διαμορφωθεί ένα τέτοιο νομοθετικό πλαίσιο που να επιτρέπει εμπορικές δραστηριότητες και λειτουργίες στα ερασιτεχνικά σωματεία». (0.7.) & (0.8.)

B. Αξιοποίηση & ανάπτυξη των αθλητικών υποδομών

Ταυτόχρονα το δείγμα συνομολογεί πως η ανάπτυξη κλειστών αθλητικών εγκαταστάσεων συνεισφέρει τα μέγιστα στο ζήτημα της εξέλιξης του ερασιτεχνικού αθλητισμού καθώς δύναται να διασφαλίσει την ασφάλεια και τη βιωσιμότητα των αθλητικών εγκαταστάσεων όλο το χρόνο.

«Φυσικά και βοηθάει. Απαντάμε και οι 2 τόσο σαν γονείς όσο και σαν φορείς του δήμου. Με τις κλειστές εγκαταστάσεις έχεις ασφάλεια και βιωσιμότητα της εγκατάστασης 12 μήνες τον χρόνο». (0.7.) & (0.8.)

Φυσικά οι ερωτώμενοι δεν διστάζουν να παραδεχτούν πως οι υφιστάμενες υποδομές του δήμου Πειραιά κάθε άλλο παρά επαρκείς δύνανται να θεωρηθούν.

«Όχι, δυστυχώς κληρονομήσαμε το τίποτα». (0.7.) & (0.8.)

Σε συνάρτηση και με τα προαναφερθέντα ευρήματα της έρευνας ομοίως και οι θεσμικοί εκπρόσωποι της κεντρικής διοίκησης υποστηρίζουν ότι απαρέγκλιτη προϋπόθεση ανάπτυξης τού ερασιτεχνικού αθλητισμού είναι η παροχή δυνατότητας εύκολης πρόσβασης στους πολίτες στους εκάστοτε χώρους άθλησης. Αυτή είναι και η κύρια αιτία προφανώς όπου οι εν λόγω ερωτώμενοι δεν παραλείπουν να αναφέρουν ότι αυτός είναι και ο σχεδιασμός που ήδη έχει εκπονηθεί από μέρους του δήμου Πειραιά σε σχέση με την ανάκτηση προσβασιμότητας στις υφιστάμενες αθλητικές εγκαταστάσεις από το ευρύ κοινό .

«Ναι έτσι θα πρέπει να είναι. Αυτός είναι ο σχεδιασμός που έχουμε κάνει σαν Δήμος ». (0.7.) & (0.8.)

Γ. Αξιοποίηση & ανάπτυξη του ερασιτεχνικού αθλητισμού & η συμβολή του στην κοινωνία

Τα σημαίνοντα αθλητικά γεγονότα αναπόδραστα συμβάλλουν στο ζήτημα της ανάπτυξης του ερασιτεχνικού αθλητισμού σύμφωνα με τα όσα υποστηρίζουν ο δήμαρχος και ο υπεύθυνος αθλητισμού του δήμου Πειραιά καθώς δίνουν την ευκαιρία στους αθλητές να προσεγγίσουν καλύτερα ο ένας τον άλλον. Επιπλέον κατά τα όσα με ομοφωνία διατυπώνει το δείγμα των θεσμικών προσώπων της κεντρικής διοίκησης σπουδαία αθλητικά γεγονότα όπως οι Ολυμπιακοί αγώνες παρέχουν τη δυνατότητα στο ευρύ κοινό να έρθει σε επαφή με αθλήματα που αγνοούσε ή που δεν είχε τύχει να τα παρακολουθήσει ζωντανά.

«...επίσης ό κόσμος έχει την δυνατότητα να γνωρίσει και αθλήματα που δεν τα ήξερε ή που δεν είχε τύχει να τα δει ζωντανά». (0.7.) & (0.8.)

Ειδικότερα οι απόψεις του δείγματος των θεσμικών προσώπων της κεντρικής διοίκησης περί της συμβολής ή μη των Ολυμπιακών αγώνων στο ζήτημα της ανάπτυξης του ερασιτεχνικού αθλητισμού κατατείνουν στο ότι από μέρους των κρατικών φορέων υπήρξαν σοβαρές αβλεψίες με αποτέλεσμα να βοηθηθούν τελικά μεμονωμένοι αθλητές και ομοσπονδίες και όχι ο ερασιτεχνικός αθλητισμός στο σύνολο του.

«Όχι, δεν το χειριστήκαμε σωστά» (0.7.)

«Βοήθησαν μεμονωμένους αθλητές και ομοσπονδίες, όχι το σύνολο και σε βάθος». (0.8.)

Σε αντιστοιχία με τις απαντήσεις των προηγούμενων ερωτηθέντων βρίσκονται και οι απαντήσεις των θεσμικών εκπροσώπων της κεντρικής διοίκησης οι οποίοι ομόφωνα διατυπώνουν την άποψη ότι ο κύριος λόγος όπου το ευρύ κοινό αναζητά τη συμμετοχή του στον αθλητισμό είναι γιατί μέσω αυτού επιτυγχάνει να διασκεδάσει, να βρει διεξόδους, αλλά και ταυτόχρονα να γεμίσει από συναισθήματα ευεξίας και χαράς, θωρακίζοντας και την υγεία του ταυτόχρονα.

«Διασκεδάση, διεξόδο, χαρά, υγεία». (0.7.) & (0.8.)

Το δείγμα των θεσμικών εκπροσώπων της κεντρικής διοίκησης ακόμα δεν παραλείπει να επισημάνει ότι λαϊκά και απλά αθλήματα όπως το τρέξιμο και το ποδόσφαιρο μπορούν να προάγουν την ανάπτυξη του ερασιτεχνικού αθλητισμού.

Περαιτέρω το δείγμα των εκπροσώπων του δήμου Πειραιά συνηγορεί μέσω των απαντήσεων του στο ότι οι πόλεις μαζικά εστιάζουν στο ζήτημα της προώθησης της τοπικής συμμετοχής τους στα δρώμενα του ερασιτεχνικού αθλητισμού κατά τέτοιο τρόπο ώστε να καθίσταται εφικτή η εκμετάλλευση των υφιστάμενων αθλητικών εγκαταστάσεων.

Βέβαια επισημαίνεται ένα είδος διχογνωμίας μεταξύ δημάρχου και υπευθύνου αθλητισμού του δήμου Πειραιά ο οποίος τονίζει μετ' επιτάσεως πως παρόλο που έχει βαρύνουσα σημασία η προώθηση του ερασιτεχνισμού μέσω των πόλεων συγκριτικά με τη μετατόπιση του κέντρου βάρους της αξιολογικής προσέγγισης στον επαγγελματικό αθλητισμό, εντούτοις ο συγκεκριμένος ερωτώμενος (0.8.) τονίζει ότι δεν θα πρέπει να εκτοπίζονται οι πρωταθλητές, καθώς και αυτοί απαρέγκλιτα συνιστούν πρότυπα παρακίνησης του κόσμου στην κατεύθυνση του αθλητισμού.

Το δείγμα των θεσμικών προσώπων της κεντρικής διοίκησης ομόφωνα επισημαίνει ότι μόνο στην περίπτωση εξορθολογισμού των δαπανών και ορθής αξιοποίησης των οικονομικών πόρων περί ερασιτεχνικού αθλητισμού δύναται να επέλθει επί της ουσίας οικονομικό όφελος από τα εκάστοτε προγράμματα ερασιτεχνικού αθλητισμού

«Ναι, αν αξιοποιηθούν σωστά». (0.7.) & (0.8.)

Παράλληλα το δείγμα των θεσμικών προσώπων της κεντρικής διοίκησης δεν παραλείπει να δηλώσει emphatically πως είναι εφικτό ο ερασιτεχνικός αθλητισμός να προσφέρει μια βιώσιμη αθλητική, κοινωνική, πολιτιστική οικονομική και περιβαλλοντική παρακαταθήκη όχι μόνο στην περιοχική ανάπτυξής του αλλά και στην

ευρύτερη περιοχή, επισημαίνοντας πως το σπουδαιότερο κληροδότημα των αρχαίων Ελλήνων στους νεοέλληνες δεν είναι άλλο από τους Ολυμπιακούς αγώνες.

«Φυσικά και μπορεί. Μην ξεχνάμε ότι είμαστε Έλληνες και η μεγαλύτερη κληρονομιά που έχουμε μέχρι και το σήμερα είναι οι Ολυμπιακοί Αγώνες». (0.7.) & (0.8.)

Σε συμφωνία με το παραπάνω κατά τα όσα διατύπωσαν οι θεσμικοί εκπρόσωποι της κεντρικής διοίκησης ο ερασιτεχνικός αθλητισμός δύναται να αποτελέσει τον ακρογωνιαίο λίθο στη δόμηση μιας θετικής στάσης της κοινωνίας απέναντι στον αθλητισμό και στη σωματική υγεία. Το δείγμα βέβαια δεν παραλείπει να τονίσει ότι για να ισχύσει αυτό πρέπει να ισχύει η απαρέγκλιτη προϋπόθεση ότι η κοινωνία θα διέπεται από την προσήκουσα παιδεία ώστε να ενσωματώσει εύρυθμα τη στάση αυτή.

«...Θα πρέπει όμως και η κοινωνία να έχει την παιδεία να την κάνει αποδεκτή». (0.7.) & (0.8.)

4.4 Παράθεση και ανάλυση των αποτελεσμάτων των απόψεων του προέδρου του Ολυμπιακού Ερασιτέχνη

A. Πολιτική Ανάπτυξης

Στο σημείο αυτό αξίζει να μελετηθεί και η άποψη ενός σημαίνοντα αθλητικού παράγοντα όπως επί παραδείγματι συνιστά ο πρόεδρος του Ολυμπιακού Ερασιτέχνη.

Κατά την γνώμη του λοιπόν ο ερασιτεχνικός αθλητισμός συνιστά την αρχή του αθλητισμού και το λόγο ύπαρξης κάθε Ποδοσφαιρικής Ανώνυμης Εταιρείας (ΠΑΕ) όπως και κάθε Καλαθοσφαιριστικής Ανώνυμης Εταιρείας (ΚΑΕ). Μάλιστα χαρακτηριστικά επισημαίνει ότι: *«όταν πριν 90 χρόνια ιδρύθηκε ο σύλλογος όλες οι ομάδες αγωνίζονταν στα τοπικά πρωταθλήματα».*

Όπως και οι υπόλοιποι συμμετέχοντες της παρούσας ποιοτικής μελέτης έτσι και ο πρόεδρος του Ολυμπιακού Ερασιτέχνη δήλωσε χαρακτηριστικά πως διαθέτει 40 χρόνια ενασχόλησης με τον ερασιτεχνικό αθλητισμό.

Σε ότι άπτεται της εξέλιξης του ερασιτεχνικού αθλητισμού για το διάστημα των τριών τελευταίων ετών ο συγκεκριμένος ερωτώμενος δηλώνει αρκετά δυσαρεστημένος για το μέλλον του ερασιτεχνικού ποδοσφαίρου καθώς εστιάζει στο φλέγον πρόβλημα της διακοπής των κρατικών επιχορηγήσεων. Χαρακτηριστική είναι

η έμφαση που δίνει στο γεγονός του ότι αυθωρεί και παραχρήμα κλήθηκαν τα σωματεία να καλύψουν ένα τεράστιο οικονομικό κενό που δημιουργούσε αυτή η περικοπή. Αυτό όπως χαρακτηριστικά τονίζει δεν μπορεί παρά να συνεπάγεται: *«τη διάλυση του ερασιτεχνικού αθλητισμού».*

Από την άλλη βέβαια ο συγκεκριμένος συμμετέχοντας αναφέρει emphaticά ότι το ζήτημα του στρατηγικού σχεδιασμού διαδραματίζει καίριο ρόλο στο ζήτημα της ανάπτυξης του ερασιτεχνικού αθλητισμού καθώς αναφέρει πως μόνο με τη δόμηση πλάνου και προγραμματισμού δύναται να κατασταθεί εφικτή η υλοποίηση δράσεων και οραμάτων.

«Ναι ο στρατηγικός σχεδιασμός έχει μεγάλη σημασία στην ανάπτυξη του ερασιτεχνικού αθλητισμού στην Ελλάδα. Μόνο με πλάνο και προγραμματισμό μπορούν να υλοποιηθούν δράσεις και οράματα». (0.6.)

Επιπλέον ο Πρόεδρος του Ολυμπιακού Ερασιτέχνη διατυπώνει την άποψη πως η ανάπτυξη του ερασιτεχνικού αθλητισμού δεν είναι ιδιαίτερα ικανοποιητική, τονίζοντας παράλληλα πως ανάπτυξη σημαντική παρατηρείται: *«μόνο σε μεμονωμένα περιστατικά όπως στο σωματείο του Ολυμπιακού».* Μάλιστα δεν παραλείπει να τονίσει ξανά πως μετά το ζήτημα των περικοπών στις κρατικές επιχορηγήσεις υφίσταται τεράστια απόσταση μεταξύ Ολυμπιακού και υπολοίπων αθλημάτων σε ότι άπτεται όλου του φάσματος των αθλημάτων.

«...Δυστυχώς μετά είναι το χάος, υπάρχει τεράστια απόσταση από τους άλλους συλλόγους σε όλα τα αθλήματα». (0.6.)

Ακόμα σε αλληλουχία με τα παραπάνω ο συγκεκριμένος ερωτώμενος δεν παραλείπει να αναφερθεί στο γεγονός του ότι οι τοπικοί δήμοι και περιφέρειες δεν ασχολούνται ιδιαίτερα με το ζήτημα της ανάπτυξης του ερασιτεχνικού αθλητισμού. Ωστόσο επισημαίνει πως εσχάτως έχουν σημειωθεί κάποια βήματα προόδου.

«Μέχρι τώρα όχι. Γίνονται ωστόσο κάποιες προσπάθειες και προσδοκούμε να γίνουν περισσότερες».(0.6.)

Σύμφωνα με την άποψη που διατυπώνει ο συγκεκριμένος ερωτώμενος προσήκουσα στρατηγική ανάπτυξης του ερασιτεχνικού αθλητισμού δεν είναι άλλη από το ζήτημα προώθησης της σύμπραξης αθλητισμού και παιδείας από την προσχολική ηλικία ώστε να λαμβάνουν τα παιδιά από πρώιμο στάδιο τα ερείσματα και της αρχής όπου πρεσβεύει η αθλητική παιδεία.

«Μια στρατηγική για ανάπτυξη σε βάθος είναι ο σύμπραξη αθλητισμού και παιδείας από την προσχολική ηλικία, δίνοντας τα απαραίτητα ερεθίσματα, τις βάσεις

και τις αρχές για την δημιουργία αθλητικής παιδείας». (0.6.)

Μολονότι και ο συγκεκριμένος συμμετέχοντας αναγνωρίζει ότι υφίσταται θεωρητικά η πρόβλεψη ενίσχυσης του ερασιτεχνικού αθλητισμού από μέρους των δήμων και των περιφερειών αυτό επί της ουσίας ουδόλως συμβαίνει σε ικανοποιητικό βαθμό κατά την γνώμη που διατυπώνει.

«Ναι υπάρχει αλλά δεν λειτουργεί όπως θα έπρεπε». (0.6.)

Σε αλληλουχία με τα προαναφερθέντα ο πρόεδρος του Ολυμπιακού Ερασιτέχνη εστιάζει στο ότι : *«Η συμβολή του κράτους και οι κρατικές-κοινοτικές επιχορηγήσεις είναι ο τομέας κλειδί για την ανάπτυξη του ερασιτεχνικού αθλητισμού στην Ελλάδα, στον Πειραιά και οπουδήποτε».*

Σε ότι άπτεται ενδεχόμενων προτάσεων του συγκεκριμένου ερωτώμενου με στόχο την μελλοντική ενίσχυση του ερασιτεχνικού αθλητισμού υποστηρίζεται από μέρους του το ζήτημα της αναθεώρησης του υφιστάμενου αθλητικού νόμου στα πλαίσια των τρεχουσών αναγκών και με στόχο να ωφεληθεί όλο το φάσμα των αθλητικών σωματείων. Παράλληλα ο πρόεδρος του Ολυμπιακού Ερασιτέχνη εστιάζει στο ότι απαιτείται αναδιάρθρωση της δομής των ομοσπονδιών που υπάγονται όλα τα σωματεία».

«Αναθεώρηση του αθλητικού νόμου στις ανάγκες του 2015...Αναδιάρθρωση της δομής των ομοσπονδιών...».(0.6.).

B. Αξιοποίηση & ανάπτυξη των αθλητικών υποδομών

Στο ίδιο πλαίσιο των απαντήσεων και των προηγούμενων ομάδων ενδιαφερόντων έτσι και ο πρόεδρος του Ολυμπιακού Ερασιτέχνη διατυπώνει την άποψη πως η ύπαρξη κλειστών αθλητικών εγκαταστάσεων δύναται να αποδειχτεί ιδιαίτερα επωφελής στην κατεύθυνση της ανάπτυξης του ερασιτεχνικού αθλητισμού. Μάλιστα δεν παραλείπει να αναφερθεί στο γεγονός του ότι: *«αθλήματα τα οποία γίνονται ως επί το πλείστον σε κλειστές σάλες, όπως το βόλεϊ και το μπάσκετ είναι μείζονος σημασίας να έχουν κλειστά γήπεδα τόσο για την προπόνηση των αθλητών όσο και για την διεξαγωγή αγώνων όπου μπορούν να έρχονται φίλαθλοι και να τα παρακολουθήσουν».*

Παράλληλα ο πρόεδρος του Ολυμπιακού Ερασιτέχνη δεν θεωρεί ότι οι υποδομές αθλητικών εγκαταστάσεων που υφίστανται στο δήμο ή στην περιφέρεια

όπου διαμένει είναι επαρκείς μετά λύπης του αναφέρει: *«οχι, δυστυχώς υπάρχει έλλειψη»*.

Εντύπωση βέβαια σε αντιπαραβολή με τις προηγούμενες ομάδες ενδιαφερόντων προκαλεί στην ερευνήτρια η διατυπωθείσα άποψη του προέδρου του Ολυμπιακού Ερασιτέχνη ότι δεν είναι εφικτό κάθε είδους αθλητική εγκατάσταση να είναι προσβάσιμη στους δημότες και να δύναται να χρησιμοποιηθεί από αυτούς και όχι μόνο από αθλητικούς φορείς και για ελίτ αθλήματα. Ο συγκεκριμένος ερωτώμενος διατυπώνει την άποψη πως υπό το πρίσμα των συνθηκών που επικρατούν συνιστά πολυτέλεια κάτι τέτοιο. Πιστεύει δηλαδή ότι την στιγμή που επαγγελματικές ομάδες οι οποίες διεκδικούν ευρωπαϊκές διακρίσεις και δεν έχουν ώρες να προπονηθούν καθυστερούν την προετοιμασία τους προκειμένου να διατίθενται στο καινό κολυμβητήρια προκειμένου να κολυμπούν 4-5 άνθρωποι ημερησίως.

«Από την μεριά μου σαν Πρόεδρος...θεωρώ ότι είναι πολυτέλεια κάτι τέτοιο... την ώρα που οι ομάδες μας που διεκδικούν ευρωπαϊκές διακρίσεις δεν έχουν ώρες να προπονηθούν». (0.6.)

Γ. Αξιοποίηση & ανάπτυξη του ερασιτεχνικού αθλητισμού & η συμβολή του στην κοινωνία

Σε αντιστοιχία με τις απαντήσεις και των προηγούμενων συμμετεχόντων στην έρευνα ομοίως και ο πρόεδρος του Ολυμπιακού Ερασιτέχνη δείχνει να αναγνωρίζει την συμβολή σπουδαίων αθλητικών γεγονότων στο ζήτημα της ανάπτυξης του ερασιτεχνικού αθλητισμού για αυτό και χαρακτηριστικά αναφέρει ότι: *«εμείς σαν Ολυμπιακός προσπαθούμε να αναλάβουμε μεγάλες διοργανώσεις γιατί πιστεύουμε ότι βοηθούν»*.

Παράλληλα ο συγκεκριμένος ερωτώμενος δεν παραλείπει να διατυπώσει με σαφήνεια ότι το γεγονός της διεξαγωγής των Ολυμπιακών αγώνων του 2004 δεν αξιοποιήθηκε αποτελεσματικά προς την κατεύθυνση ανάπτυξης του ερασιτεχνικού αθλητισμού. Ο περί ου ο λόγος λοιπόν συμμετέχοντας τονίζει ότι δεν έλαβαν χώρα οι δέουσες προωθητικές ενέργειες νέων και υπαρχουσών αθλημάτων με αφορμή τους Ολυμπιακούς του 2004 ούτε όμως αξιοποιήθηκαν επωφελώς οι Ολυμπιακές εγκαταστάσεις.

«Όχι, γιατί δεν έγινε η ανάλογη αξιοποίηση τόσο σε επίπεδο προβολής νέων και υπαρχουσών αθλημάτων αλλά και στην ίδια αξιοποίηση των ολυμπιακών εγκαταστάσεων». (0.6.)

Κατά τα όσα διατυπώνει ο πρόεδρος του Ολυμπιακού Ερασιτέχνη κίνητρο ενασχόλησης πλείστων όσων ανθρώπων με τον ερασιτεχνικό αθλητισμό αποτελεί ότι και σε αυτό το επίπεδο άθλησης υφίσταται όπως αναφέρει *«ανταγωνισμός και συναγωνισμός που δημιουργεί με αυτόν τον τρόπο διεξόδους»* ακόμα και στην περίπτωση που κάποιος δεν είναι *«το πρωτοκλασάτο όνομα στην Α1 κάποιας επαγγελματικής ομάδας»*.

Επιπρόσθετα αξίζει να επισημανθεί ότι κατά τα όσα επισημαίνει ο συγκεκριμένος ερωτώμενος ομαδικά αθλήματα όπως *«το ποδόσφαιρο, το μπάσκετ και το βόλεϊ»* δύναται να συμβάλλουν στο ζήτημα της ενίσχυσης του ερασιτεχνικού αθλητισμού. Κατά τη διατυπωθείσα άποψη του προέδρου του Ολυμπιακού τα προαναφερθέντα αθλήματα κατά τη γνώμη τους δύναται να χρησιμοποιηθούν ως δέλεαρ, προκειμένου να προσελκύσουν νέο κόσμο σε συνδυασμό με την συμμετοχή σε αυτά γνωστών αθλητών.

Σε αλληλουχία με τους περισσότερους συμμετέχοντες στην παρούσα έρευνα και ο πρόεδρος του Ολυμπιακού ερασιτέχνη συνηγορεί μέσω της απάντησης του στο ότι οι πόλεις μαζικά εστιάζουν στο ζήτημα της προώθησης της τοπικής συμμετοχής τους στα δρώμενα του ερασιτεχνικού αθλητισμού κατά τέτοιο τρόπο ώστε να καθίσταται εφικτή η εκμετάλλευση των υφιστάμενων αθλητικών εγκαταστάσεων από ότι να μεταθέσουν το κέντρο βάρους της στήριξης τους σε επαγγελματίες αθλητές.

Επίσης και από τον πρόεδρο του Ολυμπιακού ερασιτέχνη διατυπώνεται η πεποίθηση ότι το οικονομικό όφελος από τα προγράμματα ερασιτεχνικού αθλητισμού δύναται να είναι σημαντικό εφόσον όπως χαρακτηριστικά τονίζει αυτά *«απορροφηθούν σωστά και με στρατηγικό σχεδιασμό»*.

Ακόμα ο πρόεδρος του Ολυμπιακού ερασιτέχνη διέπεται από αισιοδοξία σε ότι σχετίζεται με τη δυνατότητα ή μη του ερασιτεχνικού αθλητισμού να προσφέρει ένα πλαίσιο βιώσιμης αθλητικής, κοινωνικής, πολιτιστικής οικονομικής και περιβαλλοντικής κληρονομιάς όχι μόνο εντός των πλαισίων της περιοχής του αλλά και ευρύτερα.

Συνεκδοχικά ο εν λόγω ερωτώμενος διατυπώνει την άποψη ότι μέσω της συνδρομής του αθλητισμού και των διαφόρων αθλητικών διοργανώσεων οι οποίες διεξάγονται σε διάφορες περιοχές δύναται να προβληθεί ο ερασιτεχνικός αθλητισμός

αλλά και η εκάστοτε περιοχή στην οποία λαμβάνουν χώρα αθλητικές διοργανώσεις.

«Ναι μπορεί γιατί μέσα από τον αθλητισμό και της μεγάλες αθλητικές διοργανώσεις που πραγματοποιούνται στην περιοχή (για παράδειγμα του Πειραιά), να προβάλλεται και να συνδέεται ο τόπος με τον αθλητισμό». (0.6.)

Περαιτέρω αξίζει να ειπωθεί ότι κατά τα αποτελέσματα της διερεύνησης της στάσης του προέδρου του Ολυμπιακού ερασιτέχνη: *«ο αθλητισμός μπορεί να επηρεάσει εφόσον και αν κινείται στα πλαίσια του εν αγωνίζεσθαι και της ευγενούς άμιλλας»*. Οι προαναφερθείσες δηλαδή προϋποθέσεις αναφέρονται από τον συγκεκριμένο συμμετέχοντα ως απαραίκλιτες προκειμένου ο ερασιτεχνικός αθλητισμός να μπορέσει να συντείνει στη δημιουργία προτύπων ικανών να επιφέρουν θετικές επιπτώσεις στην Ελληνική κοινωνικά.

Κεφάλαιο 5: Συζήτηση-Συμπεράσματα

5.1 Συζήτηση

Σε ότι σχετίζεται με το πεδίο διερεύνησης της πολιτικής ανάπτυξης του ερασιτεχνικού αθλητισμού το δείγμα της παρούσας έρευνας ομόφωνα κατατείνει στο να φωτίσει την σπουδαιότητα του ερασιτεχνικού αθλητισμού. Συνεκδοχικά τόσο οι προπονητές, όσο και οι εκπρόσωποι της ΠΑΕ Ολυμπιακού αλλά και τα θεσμικά πρόσωπα της κεντρικής διοίκησης, καθώς και ο πρόεδρος του Ολυμπιακού Ερασιτέχνη, αναφέρθηκαν στο γεγονός του ότι ο ερασιτεχνικός αθλητισμός συνιστά την απαρχή του αθλητισμού.

Καταληκτικά λοιπόν δύναται να συναχθεί το συμπέρασμα πως ο ερασιτεχνικός αθλητισμός αποτελεί ένα είδος οργανωμένης δραστηριότητας η οποία εμπεριέχει ένα σύνολο από απαιτήσεις, υποχρεώσεις και σε ορισμένες περιπτώσεις ιδιαίτερα πιεστικό αγωνιστικό πρόγραμμα όπως πολύ εύστοχα τόνισαν και οι προπονητές του δείγματος.

Σημαίνουσα σε χρονική διάρκεια είναι και η ενασχόληση όλου του φάσματος του δείγματος με τον ερασιτεχνικό αθλητισμό υπερβαίνοντας σε αρκετές περιπτώσεις τα 20 έτη ενασχόλησης και αφοσίωσης στον αθλητισμό.

Σε ότι άπτεται της εξέλιξης του ερασιτεχνικού αθλητισμού για το διάστημα των τριών τελευταίων ετών το δείγμα των εκπροσώπων της ΠΑΕ Ολυμπιακού τόνισε ότι έχουν σημειωθεί σημαίνοντα βήματα προόδου εξαιτίας της προσπάθειας και της αφοσίωσης των ανθρώπων που ασχολούνται με το πεδίο του ερασιτεχνικού αθλητισμού.

Αντίθετα όμως τα αποτελέσματα της διερεύνησης των αντιλήψεων του δείγματος των θεσμικών προσώπων της κεντρικής διοίκησης κατατείνουν ομόφωνα πως η εξέλιξη του ερασιτεχνικού αθλητισμού στο διάστημα των τριών τελευταίων ετών κάθε άλλο παρά είναι η επιθυμητή. Άποψη δηλαδή η οποία υποστηρίχτηκε σε μεγάλο βαθμό και από τον πρόεδρο του Ολυμπιακού ερασιτέχνη ο οποίος δηλώνει αρκετά δυσαρεστημένος για το μέλλον του ερασιτεχνικού ποδοσφαίρου καθώς εστιάζει στο φλέγον πρόβλημα της διακοπής των κρατικών επιχορηγήσεων.

Επιπλέον το δείγμα όλων των συμμετεχόντων της παρούσας έρευνας

κατατείνει στο ότι οι πάσης φύσεως αθλητικές διοργανώσεις, τα αθλητικά γεγονότα, αλλά και οι αγώνες στους οποίους συμμετέχουν παιδιά είναι εκείνα όπου συνδράμουν τα μέγιστα στην ανάπτυξη του ερασιτεχνικού αθλητισμού. Παράλληλα όμως το δείγμα δεν παραλείπει να επισημάνει ότι απαιτούνται ακόμα πιο συντονισμένες προσπάθειες ώστε να αποκρυσταλλωθεί στη γνώμη του κόσμου η σπουδαιότητα του ερασιτεχνικού αθλητισμού σε ότι άπτεται της υγείας της ευρύτερης ευεξίας και της μακροζωίας των πολιτών.

Ωστόσο το δείγμα μετ' επιτάσεως τονίζει ότι μολονότι υφίστανται πλείστα όσα σωματεία δεν είναι όλα οργανωμένα. Αυτός είναι και ο λόγος όπου το δείγμα των εκπροσώπων της ΠΑΕ Ολυμπιακού δεν παραλείπει να εστιάσει πως η απουσία συνδρομής της πολιτείας στα ερασιτεχνικά σωματεία είναι μια από τις κύριες αιτίες αποδιοργάνωσης της εύρυθμης λειτουργίας ενός ερασιτεχνικού σωματείου. Σε αλληλουχία με τα προαναφερθέντα σχόλια οι ερωτώμενοι εκπρόσωποι της ΠΑΕ Ολυμπιακού κατατείνουν στο συμπέρασμα πως ο ερασιτεχνικός αθλητισμός σε εθνικό και τοπικό επίπεδο δεν έχει ακόμα γνωρίσει τα επίπεδα ανάπτυξης όπου απαντώνται σε αντίστοιχα σωματεία του εξωτερικού.

Οι θεσμικοί εκπρόσωποι της κεντρικής διοίκησης παράλληλα δεν παραλείπουν να παραδεχτούν την ολιγορία των προκατόχων τους σε ότι συναρτάται με ζητήματα στρατηγικού σχεδιασμού και δόμησης αναπτυξιακής πολιτικής του ερασιτεχνικού αθλητισμού. Κατά την άποψη επίσης του δείγματος των θεσμικών εκπροσώπων της κεντρικής διοίκησης η σύμπραξη δήμου με τα σωματεία της πόλης θεωρείται κατάλληλη με στόχο την λυσιτελή στρατηγική ανάπτυξης του ερασιτεχνικού αθλητισμού

Κατά τη διερεύνηση των αντιλήψεων των στάσεων όλου του δείγματος, ως καίριας σημασίας αδυναμία του ερασιτεχνικού αθλητισμού αναγνωρίζεται το οικονομικό ζήτημα και η έλλειψη κρατικής υποστήριξης των ερασιτεχνικών σωματείων.

Κατ' επέκταση το δείγμα emphatically τονίζει την ανάγκη θεσμικής ενίσχυσης του πεδίου του ερασιτεχνικού αθλητισμού μέσω διενέργειας συναφών αλλαγών επί του ισχύοντος νομοθετικού πλαισίου περί αθλητισμού.

Σε σχέση τώρα με το ζήτημα της αξιοποίησης και ανάπτυξης των αθλητικών υποδομών και δη των κλειστών αθλητικών εγκαταστάσεων το δείγμα των προπονητών τονίζει την επιτακτικότητα της ανάγκης κατασκευής αθλητικών εγκαταστάσεων ώστε να παρέχεται η δυνατότητα άθλησης όλο το χρόνο και

ανεξάρτητα από τις δυσμενείς ή ευμενείς καιρικές συνθήκες που επικρατούν κάθε φορά. Ιδιαίτερα χρήζει επισήμανσης του ότι οι προπονητές εστίασαν στο ότι οι υφιστάμενες υποδομές δεν συντηρούνται με τον προσήκοντα τρόπο και ούτε με τη δέουσα περιοδικότητα που απαιτείται.

Ακόμα το δείγμα των εκπροσώπων της επιχείρησης δεν παραλείπει να τονίσει εμφατικά ότι οι περισσότερες εγκαταστάσεις οι οποίες λειτουργούν σε επίπεδο δήμου ή περιφέρειας και τυχάνει να λειτουργούν σωστά είναι είτε ιδιωτικές είτε έχουν δημιουργηθεί μέσω ανάληψης ιδιωτικής πρωτοβουλίας.

Σε συνάρτηση και με τα προαναφερθέντα ευρήματα της έρευνας ομοίως και οι θεσμικοί εκπρόσωποι της κεντρικής διοίκησης υποστηρίζουν ότι απαρέγκλιτη προϋπόθεση ανάπτυξης τού ερασιτεχνικού αθλητισμού είναι η παροχή δυνατότητας εύκολης πρόσβασης στους πολίτες στους εκάστοτε χώρους άθλησης.

Ταυτόχρονα σε ότι άπτεται του πεδίου διερεύνησης της αξιοποίησης και ανάπτυξης του ερασιτεχνικού αθλητισμού και της συμβολής του στην κοινωνία αποτελέσματα της διερεύνησης των στάσεων της συντριπτικής πλειοψηφίας του δείγματος καταδεικνύουν την πεποίθηση του δείγματος ότι τα σημαίνοντα αθλητικά γεγονότα αναπόδραστα συμβάλλουν στο ζήτημα της ανάπτυξης του ερασιτεχνικού αθλητισμού.

Παράλληλα αμφιθυμία διέπει το δείγμα των προπονητών της παρούσας μελέτης σε σχέση με την συνδρομή ή μη των Ολυμπιακών αγώνων του 2004 στο ζήτημα της ανάπτυξης του ερασιτεχνικού αθλητισμού στην Ελλάδα. Από τη μια το δείγμα των προπονητών εστιάζει στην ενίσχυση του κλασσικού αθλητισμού εκλαμβάνοντας το ως θετική απόρροια της διεξαγωγής των Ολυμπιακών αγώνων στην Ελλάδα και από την άλλη τονίζει εμφατικά ότι σημαίνουν μέρος των πρώην Ολυμπιακών εγκαταστάσεων παραδόθηκε στη φθορά του χρόνου μετά τη λήξη των Ολυμπιακών αγώνων του 2004.

Η διερεύνηση της συντριπτικής μερίδας των αντιλήψεων του δείγματος αποκαλύπτει ότι η ενίσχυση ομαδικών αθλημάτων όπως επί παραδείγματι αποτελούν το βόλεϊ, το μπάσκετ, το ποδόσφαιρο δύναται να συνδράμει σε σημαντικό βαθμό στην ενίσχυση του ερασιτεχνικού αθλητισμού.

Επίσης το δείγμα των συμμετεχόντων της παρούσας μελέτης συνομολογεί ότι οι πόλεις μαζικά εστιάζουν στο ζήτημα της προώθησης της τοπικής συμμετοχής τους στα δρώμενα του ερασιτεχνικού αθλητισμού.

Επίσης οι ερωτώμενοι δεν παραλείπουν να δώσουν έμφαση στην χρηστική

αξία δόμησης θετικής στάσης μεταξύ κοινωνίας και ερασιτεχνικού αθλητισμού ξεκινώντας από το ακρογωνιαίο λίθο της κοινωνίας, δηλαδή την οικογένεια.

Σε αντιστοιχία με τις απαντήσεις των προηγούμενων ερωτηθέντων βρίσκονται και οι απαντήσεις των θεσμικών εκπροσώπων της κεντρικής διοίκησης οι οποίοι ομόφωνα διατυπώνουν την άποψη ότι ο κύριος λόγος όπου το ευρύ κοινό αναζητά τη συμμετοχή του στον αθλητισμό είναι γιατί μέσω αυτού επιτυγχάνει να διασκεδάσει, να βρει διεξόδους, αλλά και ταυτόχρονα να γεμίσει από συναισθήματα ευεξίας και χαράς, θωρακίζοντας και την υγεία του ταυτόχρονα. Μάλιστα κατά τα όσα διατυπώνει ο πρόεδρος του Ολυμπιακού Ερασιτέχνη κίνητρο ενασχόλησης πλείστων όσων ανθρώπων με τον ερασιτεχνικό αθλητισμό αποτελεί ότι και σε αυτό το επίπεδο άθλησης υφίσταται όπως αναφέρει *«ανταγωνισμός και συναγωνισμός που δημιουργεί με αυτόν τον τρόπο διεξόδους»*

Περαιτέρω αξίζει να δοθεί έμφαση στο γεγονός του ότι το δείγμα των θεσμικών προσώπων της κεντρικής διοίκησης ομόφωνα επισημαίνει ότι μόνο στην περίπτωση εξορθολογισμού των δαπανών και ορθής αξιοποίησης των οικονομικών πόρων περί ερασιτεχνικού αθλητισμού δύναται να επέλθει επί της ουσίας οικονομικό όφελος από τα εκάστοτε προγράμματα ερασιτεχνικού αθλητισμού.

Σε συνέχεια με τα παραπάνω κατά τα όσα διατύπωσαν οι συμμετέχοντες στην έρευνα ο ερασιτεχνικός αθλητισμός δύναται να αποτελέσει τον ακρογωνιαίο λίθο στη δόμηση μιας θετικής στάσης της κοινωνίας απέναντι στον αθλητισμό και στη σωματική υγεία. Καταληκτικά αξίζει να ειπωθεί ότι κατά τα αποτελέσματα της διερεύνησης της στάσης του προέδρου του Ολυμπιακού ερασιτέχνη: *«ο αθλητισμός μπορεί να επηρεάσει εφόσον και αν κινείται στα πλαίσια του εν αγωνίζεσθαι και της ευγενούς άμιλλας».*

5.2 Συμπεράσματα

Πεδίο 1. Διερεύνηση της πολιτικής ανάπτυξης του ερασιτεχνικού αθλητισμού

Συμπερασματικά δύναται να ειπωθεί ότι σε ότι σχετίζεται με τις απαντήσεις επί του πεδίου διερεύνησης της πολιτικής ανάπτυξης του ερασιτεχνικού αθλητισμού το δείγμα της παρούσας έρευνας ομόφωνα κατατείνει στο να φωτίσει την

σπουδαιότητα του ερασιτεχνικού αθλητισμού. Αξίζει βέβαια να τονιστεί ότι καθοριστικό ρόλο για την ανάπτυξη του ερασιτεχνικού αθλητισμού σε παγκόσμιο επίπεδο διαδραμάτισε η επιτυχία των επαγγελματιών αθλητών όπως αναφέρουν οι Mutter και Pawlowski (2013).

Βέβαια μέσω της ανάλυσης των ευρημάτων της παρούσας ποιοτικής μελέτης δύναται να ειπωθεί ότι η εξέλιξη του ερασιτεχνικού αθλητισμού στο διάστημα των τριών τελευταίων ετών κάθε άλλο παρά κινήθηκε στα επιθυμητά πλαίσια παρόλο που σημειώθηκαν κάποια βήματα προόδου. Βήματα όμως τα οποία δεν σχετίζονται τόσο με την κρατική αρωγή αλλά με την αγάπη και την αφοσίωση των ανθρώπων οι οποίοι ασχολούνται πεδιόθεν με τον αθλητισμό. Τα προαναφερθέντα ευρήματα εύκολα τεκμαίρονται και από τα όσα επισημαίνουν οι De Bosscher, De Knop & Van Bottenburg, (2009) οι οποίοι κάνουν μνεία στο γεγονός του ότι αρκετές κυβερνήσεις επεμβαίνουν στην δημιουργία των αθλητικών πολιτικών με απώτερο σκοπό την επιτυχία κυρίως του επαγγελματικού αθλητισμού.

Σε αλληλουχία με τα προαναφερθέντα και ο πρόεδρος του Ολυμπιακού ερασιτέχνη δηλώνει αρκετά δυσαρεστημένος για το μέλλον του ερασιτεχνικού ποδοσφαίρου καθώς εστιάζει στο φλέγον πρόβλημα της διακοπής των κρατικών επιχορηγήσεων.

Καθίσταται λοιπόν εύκολα αντιληπτό ότι απαιτούνται ακόμα πιο συντονισμένες προσπάθειες ώστε να αποκρυσταλλωθεί στη γνώμη του κόσμου η σπουδαιότητα του ερασιτεχνικού αθλητισμού σε ότι άπτεται της υγείας της ευρύτερης ευεξίας και της μακροζωίας των πολιτών.

Επιπλέον συνάγεται το συμπέρασμα ότι η απουσία συνδρομής της πολιτείας στα ερασιτεχνικά σωματεία συνιστά μια από τις κύριες αιτίες αποδιοργάνωσης της εύρυθμης λειτουργίας ενός ερασιτεχνικού σωματείου. Σε αλληλουχία με τα προαναφερθέντα ο ερασιτεχνικός αθλητισμός σε εθνικό και τοπικό επίπεδο δεν έχει ακόμα γνωρίσει τα επίπεδα ανάπτυξης όπου απαντώνται σε αντίστοιχα σωματεία του εξωτερικού. Μια πραγματικότητα την οποία συνομολογεί και το δείγμα των θεσμικών εκπροσώπων της κεντρικής διοίκησης οι οποίοι προς έκπληξη της ερευνήτριας δεν ήταν εφεκτικοί στο να παραδεχτούν ότι το υφιστάμενο νομοθετικό πλαίσιο κάθε άλλο παρά βοηθά στο ζήτημα της ανάπτυξης του ερασιτεχνικού αθλητισμού.

Μια πιθανή λύση η οποία προτείνεται από τους θεσμικούς εκπροσώπους της κεντρικής διοίκησης είναι συναφής με τη σύμπραξη των δημοτικών αρχών με τα

σωματεία της πόλης και στοχεύει στην λυσιτελή στρατηγική ανάπτυξης του ερασιτεχνικού αθλητισμού.

Κατ' επέκταση η συντριπτική πλειοψηφία του δείγματος δεν διστάζει να αναγνωρίσει το οικονομικό ζήτημα και την έλλειψη κρατικής υποστήριξης των ερασιτεχνικών σωματείων ως νευραλγικής σημασίας προβλήματα της ανάπτυξης του ερασιτεχνικού αθλητισμού στην Ελλάδα. Αυτός είναι και ο λόγος όπου το δείγμα εμφατικά τονίζει την ανάγκη θεσμικής ενίσχυσης του πεδίου του ερασιτεχνικού αθλητισμού μέσω διενέργειας συναφών αλλαγών επί του ισχύοντος νομοθετικού πλαισίου περί αθλητισμού.

Καταληκτικά συνάγεται το συμπέρασμα μέσω της ανάλυσης των απαντήσεων του δείγματος ότι η σχέση ερασιτεχνικού και επαγγελματικού αθλητισμού είναι σχέση αλληλόδρασης του ενός με τον άλλον δεδομένου του ότι όπως επισημαίνουν και οι εκπρόσωποι της ΠΑΕ Ολυμπιακού ο ερασιτεχνικός αθλητισμός είναι άρρηκτα συνδεδεμένος με την εξέλιξη του επαγγελματικού αθλητισμού. Αυτή είναι και η βασική αιτία που οι εν λόγω συμμετέχοντες τονίζουν πως θα ήταν ανέφικτη η εξέλιξη του δευτέρου χωρίς προηγουμένως να έχει δοθεί έμφαση στην εξέλιξη του πρώτου. Αυτό όμως που σίγουρα απαιτείται για το ζήτημα της προαγωγής του ερασιτεχνικού αθλητισμού είναι να εισαχθούν σε αυτόν επαγγελματικά στοιχεία. Συνεκδοχικά απαιτείται η ενσωμάτωση περισσότερων στοιχείων marketing στον τρόπο προβολής του μέσω και της συνδρομής της ιδιωτικής πρωτοβουλίας.

Πεδίο 2. Διερεύνηση της αξιοποίησης και ανάπτυξης των αθλητικών υποδομών

Σε σχέση τώρα με το ζήτημα της αξιοποίησης και ανάπτυξης των αθλητικών υποδομών και δη των κλειστών αθλητικών εγκαταστάσεων το δείγμα ειδικά των προπονητών τονίζει την επιτακτικότητα της ανάγκης κατασκευής αθλητικών εγκαταστάσεων ώστε να παρέχεται η δυνατότητα άθλησης όλο το χρόνο και ανεξάρτητα από τις δυσμενείς ή ευμενείς καιρικές συνθήκες που επικρατούν κάθε φορά.

Ομοίως και οι θεσμικοί εκπρόσωποι της κεντρικής διοίκησης φαίνεται να υποστηρίζουν ότι απαραίκλιτη προϋπόθεση ανάπτυξης τού ερασιτεχνικού αθλητισμού συνιστά το ζήτημα της παροχής δυνατότητας εύκολης πρόσβασης στους

πολίτες στους εκάστοτε χώρους άθλησης. Βέβαια η ερευνήτρια οφείλει να επισημάνει ότι σε πλείστες όσες περιπτώσεις η θεωρία απέχει μακράν από την πράξη για αυτό και κρίνεται απαραίτητο η πολιτεία να συνδράμει τα μέγιστα στο ζήτημα της δημιουργίας νέων αθλητικών εγκαταστάσεων αλλά και στο ζήτημα της συντήρησης των υφιστάμενων εγκαταστάσεων.

Αξίζει να επισημανθεί ότι ιδιαίτερη εντύπωση προκάλεσε στην ερευνήτρια σε αντιπαραβολή με τις προηγούμενες ομάδες ενδιαφερόντων η διατυπωθείσα άποψη του προέδρου του Ολυμπιακού Ερασιτέχνη ότι δεν είναι εφικτό κάθε είδους αθλητική εγκατάσταση να είναι προσβάσιμη στους δημότες και να δύναται να χρησιμοποιηθεί από αυτούς και όχι μόνο από αθλητικούς φορείς και για ελίτ αθλήματα.

Ακόμα εύκολα κανείς μπορεί να οδηγηθεί στο συμπέρασμα αναλύοντας τις δηλώσεις των εκπροσώπων της ΠΑΕ Ολυμπιακού ότι οι περισσότερες εγκαταστάσεις οι οποίες λειτουργούν σε επίπεδο δήμου ή περιφέρειας και τυγχάνει να λειτουργούν σωστά είναι είτε ιδιωτικές είτε έχουν δημιουργηθεί μέσω ανάληψης ιδιωτικής πρωτοβουλίας. Το προαναφερθέν συμπέρασμα υποστηρίζεται βιβλιογραφικά και από τα όσα επισημαίνει η Παπαδημητρίου (2005,) η οποία επιχειρώντας να ορίσει τον ερασιτεχνικό αθλητισμό υποστηρίζει ότι συνιστά ένα είδος οργανωμένης ομάδας ατόμων η οποία έχει συγκροτηθεί προκειμένου να προβεί στην ικανοποίηση των αναγκών των μελών της τα οποία σε εθελοντική βάση επέλεξαν να συνδεθούν με τον οργανισμό, ο οποίος λειτουργεί ανεξάρτητα από το κράτος.

Πεδίο 3: Διερεύνηση της αξιοποίησης & ανάπτυξης του ερασιτεχνικού αθλητισμού & η συμβολή του στην κοινωνία

Ταυτόχρονα σε ότι άπτεται του πεδίου διερεύνησης της αξιοποίησης και ανάπτυξης του ερασιτεχνικού αθλητισμού και της συμβολής του στην κοινωνία τα αποτελέσματα της διερεύνησης των στάσεων της συντριπτικής πλειοψηφίας του δείγματος καταδεικνύουν στην πεποίθηση του δείγματος ότι τα σημαίνοντα αθλητικά γεγονότα αναπόδραστα συμβάλλουν στο ζήτημα της ανάπτυξης του ερασιτεχνικού αθλητισμού.

Επιπρόσθετα το δείγμα των εκπροσώπων της ΠΑΕ Ολυμπιακού δεν παραλείψε να επισημάνει ότι σημαίνουσες αθλητικές εκδηλώσεις όπως λόγω χάρη οι Ολυμπιακοί αγώνες δύναται να αποτελέσουν κίνητρο για τα παιδιά σχετικά με την

ενασχόληση τους με τον αθλητισμό χωρίς όμως απαρέγκλιτα να συντείνουν σημαντικά στο να αγαπήσουν τα παιδιά επί της ουσίας τον αθλητισμό.

Παράλληλα αμφιθυμία διέπει το δείγμα των συμμετεχόντων της παρούσας μελέτης σε σχέση με την συνδρομή ή μη των Ολυμπιακών αγώνων του 2004 στο ζήτημα της ανάπτυξης του ερασιτεχνικού αθλητισμού στην Ελλάδα. Από τη μια μέρος του δείγματος (προπονητές) εστιάζει στην ενίσχυση του κλασσικού αθλητισμού αναφέροντας το ως θετική απόρροια της διεξαγωγής των Ολυμπιακών αγώνων στην Ελλάδα και από την άλλη τονίζει εμφιατικά ότι σημαίνουν μέρος των πρώην Ολυμπιακών εγκαταστάσεων παραδόθηκε στη φθορά του χρόνου μετά τη λήξη των Ολυμπιακών αγώνων του 2004.

Ειδικότερα βαρύνουσας σημασίας κρίθηκαν οι απόψεις του δείγματος των θεσμικών προσώπων της κεντρικής διοίκησης περί της συμβολής ή μη των Ολυμπιακών αγώνων στο ζήτημα της ανάπτυξης του ερασιτεχνικού αθλητισμού. Συγκεκριμένα οι εν λόγω ερωτώμενοι κατέτειναν στο ότι από μέρους των κρατικών φορέων υπήρξαν σοβαρές αβλεψίες με αποτέλεσμα να βοηθηθούν τελικά μεμονωμένοι αθλητές και ομοσπονδίες και όχι ο ερασιτεχνικός αθλητισμός στο σύνολο του. Με βάση λοιπόν τα προαναφερθέντα κρίνεται επιβεβλημένη η ανάγκη ενίσχυσης συνολικά του ερασιτεχνικού αθλητισμού και όχι μεμονωμένων αθλητών από μέρους του κρατικού μηχανισμού.

Περαιτέρω αξίζει να δοθεί έμφαση στο γεγονός του ότι το δείγμα των εκπροσώπων της ΠΑΕ Ολυμπιακού εξέφρασε την άποψη ότι η τάση των πόλεων για στήριξη του ερασιτεχνικού αθλητισμού συντείνει αφενός στην προσέγγιση του αθλητικού ιδεώδους από μεγάλο φάσμα του κόσμου και αφετέρου στην συντήρηση των υφιστάμενων αθλητικών εγκαταστάσεων καθώς με τον τρόπο αυτό εξασφαλίζονται οι απαραίτητοι πόροι συντήρησης τους. Σε αλληλουχία με τα προαναφερθέντα κρίνεται σκόπιμο να ληφθεί υπόψη και η άποψη ενός εκ των θεσμικών εκπροσώπων της κεντρικής διοίκησης ότι θα πρέπει να υπάρχει μέριμνα από μέρους των πόλεων ώστε να μην παραγκωνίζονται οι πρωταθλητές, καθώς και αυτοί απαρέγκλιτα συνιστούν πρότυπα παρακίνησης του κόσμου στην κατεύθυνση του αθλητισμού.

Επίσης οι ερωτώμενοι δεν παραλείπουν να δώσουν έμφαση στην χρηστική αξία δόμησης θετικής στάσης μεταξύ κοινωνίας και ερασιτεχνικού αθλητισμού ξεκινώντας από το ακρογωνιαίο λίθο της κοινωνίας, δηλαδή την οικογένεια.

Περαιτέρω αξίζει να δοθεί έμφαση στο γεγονός του ότι το δείγμα των

θεσμικών προσώπων της κεντρικής διοίκησης ομόφωνα επισημαίνει ότι μόνο στην περίπτωση εξ' ορθολογισμού των δαπανών και ορθής αξιοποίησης των οικονομικών πόρων περί ερασιτεχνικού αθλητισμού δύναται να επέλθει επί της ουσίας οικονομικό όφελος από τα εκάστοτε προγράμματα ερασιτεχνικού αθλητισμού.

Καταληκτικά χρήζει μνείας το γεγονός του ότι ο ερασιτεχνικός αθλητισμός δύναται να δομήσει μια σχέση αμφίδρομη και επωφελή με τον κοινωνικό ιστό υπό την προϋπόθεση ότι *κινείται στα πλαίσια του εν αγωνιζέσθαι και της ευγενούς άμιλλας* Όλα αυτά δηλαδή *συγκερασμένα με τα όσα βιβλιογραφικά υποστηρίζουν οι* (Mullin, Hardy & Sutton, 2000) περί του ότι ο ερασιτεχνικός αθλητισμός συνιστά έναν θαυμάσιο δίαυλο μέσω του οποίου μεταφέρονται συναισθήματα και μηνύματα, τα οποία εύκολα καθίστανται κατανοητά από λαούς διαφορετικής γλώσσας, κουλτούρας και θρησκείας.

5.3 Προτάσεις για Μελλοντική έρευνα

Από την στιγμή όπου η παρούσα μελέτη στόχευε στο να διερευνήσει διάφορες εκφάνσεις συναφείς με την ανάπτυξη και εξέλιξη του ερασιτεχνικού αθλητισμού στην Ελληνική επικράτεια μια πρόταση μελλοντικής έρευνας θα μπορούσε κάλλιστα να εστιάσει σε μια συγκριτική αποτίμηση του τρόπου λειτουργίας των ερασιτεχνικών σωματείων σε εθνικό αλλά και σε παγκόσμιο επίπεδο.

Τα αποτελέσματα της μελλοντικής αυτής έρευνας δύναται να φωτίσουν πτυχές σχετικές με τον στρατηγικό σχεδιασμό ενίσχυσης του ερασιτεχνικού αθλητισμού σε άλλες χώρες του κόσμου και συνεκδοχικά να βοηθήσουν του εθνικούς φορείς στο ζήτημα της χάραξης μια πιο αποτελεσματικής στρατηγικής ενθάρρυνσης του ερασιτεχνικού αθλητισμού σε εθνικό επίπεδο. Επίσης η μελλοντική αυτή έρευνα θα μπορούσε να συντείνει ώστε να προσδιορίσει ο κάθε ενδιαφερόμενος μελετητής πόσο πραγματικά μπορεί να υστερεί ή όχι η Ελλάδα σε ότι σχετίζεται με την εξελικτική της πορεία στο πεδίο του ερασιτεχνικού αθλητισμού.

Βιβλιογραφία

Ξενόγλωσσες Αναφορές

- Algar, R. (1998). Activity Holidays a Growing business. *Leisure Management*, 8 (1), 37.
- Allanson, N. (1993). *Land of the rising sun. Leisure Management*.
- Bull, C. J. & Weed, M. E. (1999). Niche Markets and Small Island Tourism: The Development of Sport Tourism in Malta. *Managing Leisure*, 4 (2), 142- 155.
- Burgess, R. (1994). *Biting the Hand that Feeds You?* Στο Burgess, R. (ed.). *Educational Research and Evaluation for Policy and Practice?* (1-18). The Falmer Press.
- Bull, C. J., Hoose, J. & Weed, M. E. (2003). *An Introduction to Leisure Studies*. Harlow: Financial Times Prentice Hall.
- Chelladurai, P. (1994). Sport Management: Defining the field. *European Journal for Sport Management*. 1 (1): 7-21.
- Cohen, L. & Manion, L. (1992). *Research methods in education* (3rd edition). London: Routledge.
- Cohen, L., & Manion, L. (1994). *Μεθοδολογία Εκπαίδευσης Έρευνας*. Μετάφραση: Μητσοπούλου Χ., και Φιλοπούλου Μ., Αθήνα: Μεταίχμιο.
- Compass (1999). *A Project Seeking the Co-ordinated Monitoring of Participation in Sports in Europe*. London: UK Sport.
- De Bosscher, V., De Knop, P., Van Bottenburg, M., (2009). An analysis of homogeneity and heterogeneity of elite sports systems in six nations. *International Journal of Sports Marketing & Sponsorship*, 10 (2), 111.
- De Sensi, J. T., Kelly, D. R., Blatton, M. D. & Beitel, P. A. (1990). Sport Management curricular evaluation and needs assessment: A Multi- Faced Approach. *Journal of Sport Management*, 4, 31-58.
- Doswell R. (1997). *How Effective Management Makes the Difference*. Oxford: Butterworthand Heinemann.
- Eisner, W.E. (1991). *The Enlightened Eye, Qualitative Inquiry and the Enhancement of Educational Practice*. New York: Macmillan.

- Esping-Anderson, G., (1990). *The Three Worlds of Welfare Capitalism*. Cambridge: Polity Press.
- Fennel, DA. (1999). *Ecotourism: An Introduction*. New York: Routledge.
- Freeman, G. P., (1985). National Styles and Policy Sectors: Explaining Structured Variation. *Journal of Public Policy*, 5, 467-496.
- Gibson, H. (2001). *Sport Tourism Concepts and Theories*. USA: Routledge.
- Green, M. & Collins, S. (2008). Policy, Politics and Path Dependency: Sport Development in Australia and Finland. *Sport Management Review*, 11, 225-251.
- Green, M., & Houlihan, B. (2005). *Elite Sport Development: Policy Learning and Political Priorities*. London: Routledge.
- Harrison, J. (1990). *Leisure Facilities in Shopping Centers*. London: Royal Institute of Chartered Surveyors.
- Heinilae, K. (1988). Social Research on Sport in Finland. *Sportwissenschaft* 18(1), 9-28.
- Henry, I. P. (2001). *The Politics of Leisure Policy* (2nd edition). London: Palgrave.
- Houlihan, B., & Green, M. (Eds.). (2008). *Comparative Elite Sport Development: Systems, Structures and Public Policy*. Oxford: Butterworth-Heinemann.
- Hoye, R., Smith, A., Nicholson, M., Stewart, B. & Westerbeek, H. (2009). *Sport Management: Principles and Applications*. Elsevier: U.S.A.
- King, N. M (1999). The Qualitative Research Interview. Στο Cassell, C., & Symon, G. *Qualitative Methods in Organizational Research A Practical Guide*. London: Sage Publications, 4-36.
- Mishler, E. G. (1996). *Συνέντευξη Έρευνας*. Αθήνα: Ελληνικά Γράμματα.
- Morse, M. J. & Field, A. P. (1996). *Nursing Research: The Application of Qualitative Approach*. London: Crompton & Hall.
- Mullin, B. J., Hardy, S. & Sutton, W. A. (2000). *Sport Marketing*. 2nd Edition, Human Kinetics,ampaign, IL.
- Mutter, F., & Pawlowski, T., (2013). Role Models in Sports – Can Success in Professional Sports Increase the Demand for Amateur Sport Participation? *Sport Management Review*, doi: 10.1016/j.smr.2013.07.003.
- Orb, A., Eisenhauer, L., & Wynaden, D. (2000). Ethics in Qualitative Research. *Journal of Nursing Scholarship*, 33(1), 93-96.
- Ramos, M.C. (1989). Some ethical implications of qualitative research. *Research in Nursing & Health*, 12, 57-63.

- Shilbury, D. & Deane, J. (2001). *Sport Management in Australia. Strategic Sport Management*, Melbourne.
- Shilbury, D., Sotiriadou, K., Green, B. H., (2008). Sport Development Systems, Policies and Pathways: An Introduction to the Special Issue. *Sport Management Review*, 11, 213-223.
- Stewart-Weeks, M. (1997). The Third Wave: Developing a Post-2000 Sports Policy Framework. *The Sport Educator*, 9(3), 4-11.
- Stewart, B., Nicholson, M., Smith, A., & Westerbeek, H. (2004). *Australian Sport: Better by design? The Evolution of Australian Sport Policy*. London: Routledge.
- Stier, W.F. (1993). Alternative Career Paths in Physical Education: Sport Management. *ERIC Digest*, 1-6.
- Thomas., J. R. & Nelson., J. K., (2003). *Μέθοδοι Έρευνας στην Φυσική Δραστηριότητα. Τόμος I και II*. Επιμέλεια Ελληνικής Έκδοσης: Κώστας Καρτερολιώτης. Αθήνα: Πασχαλίδης.
- Veal, A. J. (1986). *People in Sport and Recreation 1980: Summery of Data from the 1980 General Household Survey for England and Wales*. London: Centre for Leisure and Tourism Studies, Polytechnic of North London.
- Walker, R. L. (1985). *Applied Qualitative Research*. Aldershot: Gower Publications.
- Westerbeek, H. (2000). Sport in the Global Village: A Sport- Based Typology of the International Sport Industry. *International Journal of Sport Management*, 1 (2), 103-120.
- Whelan, J. P., Meyers, A.W., & Donovan, C. (1995). *Competitive Recreational Athletes: A Multisystemic Approach*. In S. M. Murphy (Ed.) *Sport Psychology Interventions* (pp.71-116). Champaign, IL Human Kinetics.
- Wilson, J. Q., (1973). *Political Organisations*. New York: Basic Books.
- Wilson, J., (1998). *Politics and leisure*. London: Allen & Unwin.
- Wilson, A., (1991). *The Culture of Nature*. Toronto: Between the Lines.
- Withey, L. (1997). *Grand Tours and Cook's Tours: A History of Leisure Travel, 1750 to 1915*. London: Aurum Press.
- Wright, B. (1998). Policy Community, Policy Network and Comparative Industrial Policies. *Political Studies*, 36 (4), 593-612.

Ελληνόγλωσσες Αναφορές

- Ζαβλανός, Μ. (2002). *Μάνατζμεντ*. Εκδόσεις Σταμούλη Α.Ε.
- Ζαφειρόπουλος, Κ., (2005). *Πως Γίνεται μια Επιστημονική Εργασία; Επιστημονική Έρευνα και Συγγραφή Εργασιών*. Αθήνα: Εκδόσεις Κριτική.
- Καμπίτσης, Χ. & Καμπίτση, Υ. (1999). *Τεχνικές Έρευνας στις Αθλητικές Επιστήμες*. Θεσσαλονίκη: Εκδόσεις Μαϊάνδρος.
- Καμπίτσης, Χ., (2004). *Τεχνικές Έρευνας στις Αθλητικές Επιστήμες: Στατιστική Ανάλυση-Αξιολόγηση*. Θεσσαλονίκη: Εκδόσεις Τσιαρτσιάνης Αθανάσιος & ΣΙΑ Ο.Ε.
- Κόλλια-Παρασκευόπουλου, Ε. Α., (2008). *Μεθοδολογία Ποιοτικής Έρευνας στις Κοινωνικές Επιστήμες και Συνεντεύξεις*. *The Journal for Open and Distance Education and Education Technology*, 4 (1).
- Κριεμάδης, Α., (1997). *Το Μάνατζμεντ του Αθλητισμού*. Αθήνα: Εκδόσεις: Αθλότυπο.
- Κυριαζή, Ν. (1998). *Η Κοινωνιολογική Έρευνα, Κριτική, Επισκόπηση Μεθόδων και Τεχνικών*. Αθήνα: Ελληνικές Επιστημονικές Εκδόσεις.
- Κυριαζόπουλος, Π., & Σαμαντά, Ε. (2011). *Μεθοδολογία Εκπόνησης Διπλωματικών Εργασιών*. Αθήνα: Σύγχρονη Εκδοτική.
- Ματζούκας, Στ. (2007). *Ποιοτική Έρευνα σε έξι εύκολα βήματα. Η Επιστημολογία, οι Μέθοδοι και η Παρουσίαση*. *Νοσηλευτική*, 46(1), 88-98.
- Παπαδάκης, Β. Μ., (2007). *Στρατηγική των Επιχειρήσεων: Ελληνική και Διεθνής εμπειρία*. Αθήνα: Εκδόσεις: Μπένου.
- Παπαδημητρίου, Δ. (2005). *Διοίκηση Αθλητικών Οργανισμών και Επιχειρήσεων*. Εκδόσεις Κλειδάριθμος: Αθήνα
- Πετράκης, Μ. (2006). *Η Σύνταξη της Πτυχιακής Διατριβής*. Αθήνα: Εκδόσεις Σταμούλη Α.Ε:
- Στεργιούλας, Θ., (2008). *Μεθοδολογία Έρευνας με Εφαρμογές στην Οργάνωση/Διαχείριση του Αθλητισμού*. ΤΟΔΑ.
- Ψυχάρης, Τ. (2005). *Τα Περιφερειακά Προγράμματα των Κοινωνικών Πλαισίων Στήριξης, Επιστημονικές Μελέτες, προς Τιμήν του καθηγητή Ν. Κονσόλα*. *Πάντειον Πανεπιστήμιο, Κοινωνικών και Πολιτικών επιστημών*, 375-399.

Διαδικτυακές Αναφορές

Newsbeast.gr, (2014). Ο Πιερ ντε Κουμπερτέν του ολυμπιακού ιδεώδους. Διαθέσιμο στη: <<http://www.newsbeast.gr/portraits/arthro/726247/o-pier-de-kouberten-tou-olubiakou-ideodous/>> [Ανακτήθηκε: 14 Δεκεμβρίου 2014].

Παράρτημα 1:

Παράθεση των ερωτήσεων της ποιοτικής έρευνας

A. Πολιτική Ανάπτυξης

1. Τι είναι για εσάς ο ερασιτεχνικός αθλητισμός; (ανάμειξη σε αθλητικές δραστηριότητες, τυχαία ή οργανωμένη δραστηριότητα)
2. Πόσο χρονικό διάστημα ασχολείστε με τον ερασιτεχνικό αθλητισμό;
3. Πώς βλέπετε την εξέλιξη του ερασιτεχνικού αθλητισμού τα τρία τελευταία χρόνια;
4. Θεωρείτε ότι ο στρατηγικός σχεδιασμός λαμβάνει μεγάλη σημασία στην ανάπτυξη του ερασιτεχνικού αθλητισμού στην Ελλάδα;
5. Θεωρείτε ότι ο ερασιτεχνικός αθλητισμός, έχει αναπτυχθεί σε εθνικό και τοπικό επίπεδο;
6. Οι τοπικοί Δήμοι & Περιφέρειες δίνουν έμφαση στον σχεδιασμό και στην ανάπτυξη του ερασιτεχνικού αθλητισμού;
7. Ποια θεωρείτε σωστή στρατηγική για την ανάπτυξη του ερασιτεχνικού αθλητισμού;
8. Υπάρχει στον Δήμο ή την Περιφέρεια γραφείο ή επιτροπή όπου να ασχολείται με τον ερασιτεχνικό αθλητισμό;
9. Ποιους τομείς θεωρείτε τομείς-κλειδιά για την ανάπτυξη του ερασιτεχνικού αθλητισμού στην Ελλάδα & τον Πειραιά;
10. Ποιοι λόγοι συνεπικουρούν στην ανάπτυξη του ερασιτεχνικού αθλητισμού; (Αθλητικές διοργανώσεις- εκδηλώσεις, αθλητικές δραστηριότητες ως προαγωγή υγείας, κρατικές αρχές)
11. Θεωρείτε ότι υπάρχουν εμπόδια στην ανάπτυξη του ερασιτεχνικού αθλητισμού και αν ναι ποια;
12. Ποιες πιστεύετε ότι είναι οι αδυναμίες του ερασιτεχνικού αθλητισμού;
13. Το νομοθετικό πλαίσιο βοηθάει στην ανάπτυξη του ερασιτεχνικού αθλητισμού;
14. Η νομοθεσία υποστηρίζει ιδιωτικές επενδύσεις στον ερασιτεχνικού αθλητισμό;

15. Τι προτάσεις θα κάνατε, ώστε να βοηθήσουν προς την κατεύθυνση της ανάπτυξης του ερασιτεχνικού αθλητισμού;

B. Αξιοποίηση & ανάπτυξη των αθλητικών υποδομών

16. Η ανάπτυξη κλειστών αθλ. εγκαταστάσεων βοηθάει στην ανάπτυξη του ερασιτεχνικού αθλητισμού;
17. Θεωρείτε ότι οι υποδομές στον Δήμο ή στην Περιφέρεια είναι επαρκείς για την ανάπτυξη του ερασιτεχνικού αθλητισμού ;
18. Συμφωνείτε ότι κάθε αθλητική εγκατάσταση, νέα και παλιά, θα πρέπει να είναι προσβάσιμη στους δημότες και επίσης να μπορεί να χρησιμοποιηθεί από τους δημότες και όχι μόνον από αθλητικούς φορείς και για ελίτ αθλήματα;

Γ. Αξιοποίηση & ανάπτυξη του ερασιτεχνικού αθλητισμού & η συμβολή του στην κοινωνία

19. Τα μεγάλα αθλητικά γεγονότα βοηθούν στην ανάπτυξη του ερασιτεχνικού αθλητισμού;
20. Οι Ολυμπιακοί Αγώνες του 2004, βοήθησαν στην ανάπτυξη του ερασιτεχνικού αθλητισμού στη χώρα μας;
21. Γιατί τόσος κόσμος αναζητεί τη συμμετοχή στον ερασιτεχνικό αθλητισμό; Τι κερδίζει;
22. Ποια αθλήματα-δραστηριότητες θεωρείτε ότι μπορούν να βοηθήσουν στην ανάπτυξη του ερασιτεχνικού αθλητισμού;
23. Όλες οι πόλεις προωθούν την τοπική συμμετοχή και τον ερασιτεχνισμό, στις αθλητικές δραστηριότητες, έτσι ώστε να χρησιμοποιήσουν τις αθλητικές εγκαταστάσεις, και αυτό γιατί είναι πιο εύκολο να τις εκμεταλλευτούν απ' ό,τι να στηριχτούν στους επαγγελματίες αθλητές. Συμφωνείτε με αυτή τη στρατηγική;
24. Πιστεύετε ότι το οικονομικό όφελος από τα προγράμματα ερασιτεχνικού αθλητισμού θα είναι σημαντικό;

25. Μπορεί ο ερασιτεχνικός αθλητισμός να προσφέρει μια βιώσιμη αθλητική, κοινωνική, πολιτιστική οικονομική και περιβαλλοντική κληρονομιά όχι μόνο στην περιοχή ανάπτυξής του αλλά και στην ευρύτερη περιοχή;
26. Μπορεί ο ερασιτεχνικός αθλητισμός να δημιουργήσει μια θετική στάση της ελληνικής κοινωνίας απέναντι στον αθλητισμό και στη σωματική υγεία;

Παράρτημα 2:

Παράθεση των απαντήσεων του δείγματος της έρευνας

Οι απαντήσεις των προπονητών (0.1. 0.2. & 0.3.)

A. Πολιτική Ανάπτυξης

1. Τι είναι για εσάς ο ερασιτεχνικός αθλητισμός; (ανάμειξη σε αθλητικές δραστηριότητες, τυχαία ή οργανωμένη δραστηριότητα)

«Ο ερασιτεχνικός αθλητισμός για έναν προπονητή είναι επαγγελματικός αθλητισμός δεδομένου ότι έχει τις ίδιες απαιτήσεις, υποχρεώσεις και αγωνιστικό πρόγραμμα. Για έναν επαγγελματία προπονητή ο αθλητισμός είναι ερασιτεχνικός μόνο στα μάτια του κόσμου και της πολιτείας». (0.1)

«Για έναν προπονητή αναμφίβολα ο ερασιτεχνικός αθλητισμός συνιστά ένα είδος οργανωμένης δραστηριότητας η οποία απαιτεί χρόνο και αφοσίωση προκειμένου να επιφέρει τα επιθυμητά αποτελέσματα. Το δυστύχημα είναι πως μεγάλο μέρος της κοινωνίας και της πολιτείας πιστεύει πως η ενασχόληση με τον ερασιτεχνικό αθλητισμό δεν είναι τόσο σοβαρή υπόθεση» (0.2.)

«Είναι όραμα και μεράκι για την άθληση, όπως και την αναζήτηση ταλέντων».
(0.3.)

2. Πόσο χρονικό διάστημα ασχολείστε με τον ερασιτεχνικό αθλητισμό;

«Ασχολούμαι περίπου 30 χρόνια δεδομένου ότι είμαι αθλητής από δέκα ετώ»
(0.1.)

«22 χρόνια δραστηριοποιούμαι στο πεδίο του αθλητισμού από 13 ετών». (0.2.)

«Ασχολούμαι περίπου 35 χρόνια. Από 8 ετών ήδη άρχισα να δραστηριοποιούμαι στο πεδίο του αθλητισμού». (0.3.)

3. Υπάρχει στον Δήμο ή την Περιφέρεια γραφείο ή επιτροπή όπου να ασχολείται με τον ερασιτεχνικό αθλητισμό;

«Από όσο γνωρίζω υπάρχει αλλά μέχρι στιγμής δεν έχω παρατηρήσει την εμπλοκή τους στα δρώμενα του αθλητισμού. Ενδεχομένως η συγκεκριμένη επιτροπή να μη λειτουργεί όπως θα έπρεπε». (0.1.)

«Ναι υπάρχει αλλά δεν λειτουργεί όσο συντονισμένα απαιτείται». (0.2.)

«Ναι υπάρχει και προσπαθεί να είναι όσο γίνεται πιο δραστήρια σε ότι άπτεται

του πεδίου του ερασιτεχνικού αθλητισμού. Δυστυχώς όμως το κράτος δεν στέκεται πραγματικά αρωγός στην προσπάθεια αυτή και οι περισσότερες δράσεις τέτοιας μορφής επαφίενται στο πάθος των ανθρώπων όπου ασχολούνται ερασιτεχνικά με κάποιο άθλημα». (0.3.)

4. Ποιοι λόγοι συνεπικουρούν στην ανάπτυξη του ερασιτεχνικού αθλητισμού; (Αθλητικές διοργανώσεις- εκδηλώσεις, αθλητικές δραστηριότητες ως προαγωγή υγείας, κρατικές αρχές)

«Αναμφίβολα οι αθλητικές διοργανώσεις, τα events καθώς και οι αγώνες που παίρνουν μέρος τα παιδιά βοηθούν πάρα πολύ ιδιαίτερα τα παιδιά να αγαπήσουν το εκάστοτε άθλημα και να το διαδώσουν μέσω της προβολής που αυτό λαμβάνει. Η διάδοση ενός αθλήματος συντελείται και μέσω της ίδιας της οικογένειας καθώς ένα παιδί το οποίο αθλείται και συμμετέχει σε μια αθλητική διοργάνωση σίγουρα θα προσελκύσει το οικογενειακό του περιβάλλον (μπαμπά /μαμά/ παππούδες) να έρθει να το παρακολουθήσει. Επίσης η προβολή μιας αθλητικής διοργάνωσης για παράδειγμα μέσω της σύνταξης ενός δελτίου τύπου για μια ημερίδα κολυμβητικής δύναται να συνεισφέρει στην προβολή του ίδιου του αθλήματος». (0.1.)

«Οι αθλητικές διοργανώσεις- εκδηλώσεις, οι αθλητικές δραστηριότητες ως προαγωγή υγείας, και ως ένα βαθμό οι κρατικές αρχές παίζουν ρόλο βοηθητικό στην ανάπτυξη του ερασιτεχνικού αθλητισμού. Φυσικά απαιτούνται ακόμα πιο συντονισμένες προσπάθειες ώστε να αποκρυσταλλωθεί στη γνώμη του κόσμου πόσο ωφέλιμος είναι ο ερασιτεχνικός αθλητισμός για την υγεία και την μακροζωία των πολιτών και την ευρύτερη ευεξία τους». (0.2.).

«Χωρίς δεύτερη σκέψη οι αθλητικές διοργανώσεις, τα events καθώς και οι αγώνες στους οποίους λαμβάνουν μέρος τα παιδιά συνδράμουν πάρα πολύ στην διάδοση και ανάπτυξη του ερασιτεχνικού αθλητισμού. Ιδιαίτερα οι κάθε είδους αθλητικές διοργανώσεις και η διαφημιστική προβολή μιας αθλητικής εκδήλωσης παρέχουν κίνητρο στα παιδιά να αγαπήσουν το εκάστοτε άθλημα και να το διαδώσουν μέσω της προβολής που αυτό λαμβάνει». (0.3.)

5. Τι προτάσεις θα κάνατε, ώστε να βοηθήσουν προς την κατεύθυνση της ανάπτυξης του ερασιτεχνικού αθλητισμού;

«Είναι επιβεβλημένη ανάγκη να αναπροσαρμοστεί το αθλητικό νομοθετικό πλαίσιο ώστε να ενισχυθούν σημαντικά οι κατασκευές αθλητικών εγκαταστάσεων και γηπέδων». (0.1.)

«Πρέπει να αλλαχτεί ο αθλητικός νόμος σε πολλά σημεία και να δημιουργηθούν

γήπεδα και εγκαταστάσεις αθλητικού χαρακτήρα». (0.2.)

«Πρέπει η πολιτεία πρέπει να επιδείξει πραγματικό ενδιαφέρον και προσοχή στο ζήτημα της ανάπτυξης του ερασιτεχνικού αθλητισμού». (0.3.)

B. Αξιοποίηση & ανάπτυξη των αθλητικών υποδομών

6. Η ανάπτυξη κλειστών αθλ. εγκαταστάσεων βοηθάει στην ανάπτυξη του ερασιτεχνικού αθλητισμού;

«Βεβαίως. Όταν υπάρχουν κλειστές αθλητικές εγκαταστάσεις μπορούμε να κάνουμε 12 μήνες το χρόνο προπόνηση». (0.1.)

«Φυσικά και βοηθά δίνει τη δυνατότητα άθλησης όλο το χρόνο στον κόσμο». (0.2.)

«Βέβαια και βοηθάει καθώς δίνει τη δυνατότητα άθλησης ανεξάρτητα από τις καιρικές συνθήκες που επικρατούν». (0.3.)

7. Θεωρείτε ότι οι υποδομές στον Δήμο ή στην Περιφέρεια είναι επαρκείς για την ανάπτυξη του ερασιτεχνικού αθλητισμού ;

«Όχι σε καμία περίπτωση δεν είναι επαρκείς». (0.1.)

«Όχι κάθε άλλο, παρουσιάζουν πάρα πολλές ελλείψεις. Αλλά και όσες υποδομές υφίστανται δεν συντηρούνται με τον κατάλληλο τρόπο και ανά τακτά χρονικά διαστήματα». (0.2.)

«Όχι στον βαθμό που απαιτείται κάθε άλλο παρά επαρκείς θα μπορούσαν να θεωρηθούν». (0.3.)

Γ. Αξιοποίηση & ανάπτυξη του ερασιτεχνικού αθλητισμού & η συμβολή του στην κοινωνία

8. Τα μεγάλα αθλητικά γεγονότα βοηθούν στην ανάπτυξη του ερασιτεχνικού αθλητισμού;

«Φυσικά και βοηθούν πρώτα από όλα γιατί οι ολυμπιακοί αγώνες ενισχύουν τα πρότυπα του αθλητισμού. Γενικότερα τα παιδιά είναι καλό να έχουν επαφή με τον αθλητισμό». (0.1.)

«Ναι βοηθούν στην ευρύτερη προβολή του αθλητισμού, και δίνουν κίνητρο στον κόσμο να ασχοληθεί με τον ερασιτεχνικό αθλητισμό γιατί έχουν μεγάλη προβολή από τα μέσα μαζικής ενημέρωσης». (0.2.)

«Εννοείται ότι βοηθούν στην προβολή γενικότερα κάθε είδους αθλητικής δραστηριότητας». (0.3.)

9. Οι Ολυμπιακοί Αγώνες του 2004, βοήθησαν στην ανάπτυξη του ερασιτεχνικού αθλητισμού στη χώρα μας;

«Σε κάποιους τομείς ναι σε κάποιους τομείς όχι. Για παράδειγμα στην περίπτωση του κλασσικού αθλητισμού (στίβος) η Ελλάδα κατάφερε να αποσπάσει αρκετές διακρίσεις». (0.1.)

«Σε ένα βαθμό βοήθησαν εξαιτίας του ότι είχαν τεράστια διαφημιστική προβολή. Ιδιαίτερα ενισχύθηκε ο κλασσικός αθλητισμός όπου και η χώρα μας κατάφερε να διακριθεί σημαντικά». (0.2.)

«Βοήθησαν αρκετά. Το ζήτημα όμως είναι ότι μεγάλο μέρος των εγκαταστάσεων παραδόθηκε στη φθορά του χρόνου μετά τη λήξη των Ολυμπιακών αγώνων του 2004». (0.3.)

10. Γιατί τόσο κόσμος αναζητεί τη συμμετοχή στον ερασιτεχνικό αθλητισμό; Τι κερδίζει;

«Γιατί η συντριπτική πλειοψηφία του κόσμου αγαπάει την άθληση και ειδικά τα τελευταία χρόνια ο ερασιτεχνικός αθλητισμός ταυτίζεται σε μεγάλο βαθμό με τον μαζικό αθλητισμό». (0.1.)

«Κερδίζει καλή σωματική υγεία και εκτόνωση. Κάθε είδους αθλητική δραστηριότητα ακόμα και σε ερασιτεχνικό επίπεδο αποφορτίζει το άτομο από τα άγχη της καθημερινότητας». (0.2.)

«Κερδίζει το να μπορεί να έχει μια καλή φυσική κατάσταση και ταυτόχρονα ένα χόμπι που τον αποσπά από τον καθιστικό τρόπο ζωής της τρέχουσας πραγματικότητας. Ειδικά με την κρίση η ενασχόληση με τον αθλητισμό ερασιτεχνικά συνιστά μεγάλη εκτόνωση για αρκετό μέρος του πληθυσμού καθώς αποφορτίζει το άτομο από τα προβλήματα και τις υποχρεώσεις της καθημερινότητας». (0.3.)

11. Ποια αθλήματα-δραστηριότητες θεωρείτε ότι μπορούν να βοηθήσουν στην ανάπτυξη του ερασιτεχνικού αθλητισμού;

«Το τρέξιμο και το κολύμπι καθώς συνιστούν αθλήματα όπου δεν απαιτούν ιδιαίτερες σωματικές δεξιότητες και έτσι μπορεί να ασχοληθούν όλοι με αυτά». (0.1.)

«Η αθλητική ενασχόληση με την κολύμβηση σε ερασιτεχνικό επίπεδο συνιστά

μια αθλητική δραστηριότητα στην οποία μπορούν να προβούν άτομα όλων των ηλικιών και κατά συνέπεια δύναται να συμβάλλει στο ζήτημα της ανάπτυξης του ερασιτεχνικού αθλητισμού». (0.2.)

«Το τρέξιμο και το κολύμπι είναι αθλήματα με τα οποία μπορεί να ασχοληθεί μεγάλο μέρος του πληθυσμού ανεξαρτήτως ηλικίας. Επίσης για τους άνδρες εκτόνωση συνιστά και το ποδόσφαιρο. (Η άθληση ερασιτεχνικά στα γήπεδα 5x5)». (0.3.)

12. Πιστεύετε ότι το οικονομικό όφελος από τα προγράμματα ερασιτεχνικού αθλητισμού θα είναι σημαντικό;

«Εφόσον τα κονδύλια αξιοποιηθούν προς όφελος της ανάπτυξης του αθλητισμού είναι σημαντικό να βοηθήσουν οικονομικά για τη διενέργεια αθλητικών διοργανώσεων και υποδομών». (0.1.)

«Θα μπορέσει να είναι σημαντικό μόνο αν οι οικονομικοί πόροι αξιοποιηθούν για τις πραγματικές ανάγκες ενίσχυσης του ερασιτεχνικού αθλητισμού». (0.2.)

«Μόνο στην περίπτωση όπου δεν κατασπαταληθούν τα έσοδα από τους εμπλεκόμενους φορείς». (0.3.)

13. Μπορεί ο ερασιτεχνικός αθλητισμός να προσφέρει μια βιώσιμη αθλητική, κοινωνική, πολιτιστική οικονομική και περιβαλλοντική κληρονομιά όχι μόνο στην περιοχή ανάπτυξής του αλλά και στην ευρύτερη περιοχή;

«Φυσικά και μπορεί να προσφέρει για να γίνει αυτό βέβαια απαιτούνται συντονισμένες κινήσεις από μέρους της πολιτείας και όλων των εμπλεκόμενων αθλητικών φορέων». (0.1.)

«Η βιώσιμη αθλητική ανάπτυξη προκειμένου να επιτευχθεί απαιτεί ένα σύνολο συντονισμένων και καλά προγραμματισμένων ενεργειών από μέρους του κράτους αλλά και των αθλητικών φορέων. Κυρίως απαιτεί όραμα και πραγματική αγάπη για τον αθλητισμό». (0.2.)

«Ναι αλλά είναι επιβεβλημένη ανάγκη η πολιτεία να σταθεί πραγματικά αρωγός σε αυτό. Επιβάλλεται δηλαδή αθλητικοί φορείς και κράτος να βρίσκονται σε αμοιβαία συνεργασία μεταξύ τους ώστε να διασφαλιστεί η αειφορία του ερασιτεχνικού αθλητισμού». (0.3.)

**Οι απαντήσεις των στελεχών/εκπροσώπων της ΠΑΕ Ολυμπιακού
(0.4. 0.5. & 0.9.)**

A. Πολιτική Ανάπτυξης

1. Τι είναι για εσάς ο ερασιτεχνικός αθλητισμός; (ανάμειξη σε αθλητικές δραστηριότητες, τυχαία ή οργανωμένη δραστηριότητα)

«Είναι ο υγιής αθλητισμός, είναι ο λόγος και η αιτία που ξεκίνησε ο αθλητισμός. Ο λόγος που οι γονείς σπρώχνουν τα παιδιά τους στα γήπεδα» (0.4.) & (0.5.)

«Ο ερασιτεχνικός αθλητισμός είναι η ρίζα του δέντρου του αθλητισμού συνολικά. Χωρίς τον ερασιτεχνικό αθλητισμό δεν θα μπορούσε να αναπτυχθεί κάτι άλλο σε επαγγελματικό επίπεδο αργότερα, και ο ερασιτεχνικός αθλητισμός έχει να κάνει και με τον κοινωνικό αθλητισμό που πρέπει να αναπτυχθεί στη Ελλάδα σε επίπεδο κοινωνιών, γειτονιάς, δήμων κτλ αλλά και των ερασιτεχνικών σωματείων που είναι η ρίζα του αθλητισμού» (0.9.)

2. Πόσο χρονικό διάστημα ασχολείστε με τον ερασιτεχνικό αθλητισμό;

«22 χρόνια» (0.5.)

«20 χρόνια» (0.9.)

3. Πώς βλέπετε την εξέλιξη του ερασιτεχνικού αθλητισμού τα τρία τελευταία χρόνια;

«Η εξέλιξη είναι αρκετά μεγάλη και κινείται πλέον σε υψηλό επίπεδο, για αυτό τον λόγο βλέπουμε πολλές διακρίσεις ερασιτεχνικών σωματείων στο εξωτερικό, για παράδειγμα η κατάκτηση του Κύπελο Ευρώπης από την γυναικεία ομάδα του Ολυμπιακού, ωστόσο αν και υπάρχουν πολλά σωματεία δεν είναι όλα οργανωμένα» (0.4.) & (0.5.)

«Δυστυχώς ο ερασιτεχνικός αθλητισμός τα τελευταία χρόνια δεν έχει καθόλου βοήθεια από τη πολιτεία λόγω των οικονομικών προβλημάτων, υπάρχουν ερασιτεχνικά σωματεία που προσδεύουν όπως για παράδειγμα ο Ολυμπιακός ο Ερασιτέχνης διακρίνεται για την τεράστια προσπάθεια και τις θυσίες των ανθρώπων του όπως και τον σωστό προγραμματισμό του αλλά αυτό δεν μπορεί να επιτευχθεί σε όλα τα σωματεία για αυτό και βλέπουμε πάρα πολλά ερασιτεχνικά σωματεία σε ολόκληρη την Ελλάδα να σταματάνε τη λειτουργία τους και αυτό είναι δυσάρεστο».(0.9.)

4. Θεωρείτε ότι ο ερασιτεχνικός αθλητισμός, έχει αναπτυχθεί σε εθνικό και τοπικό επίπεδο;

«Στην Ελλάδα δεν ισχύει κάτι τέτοιο. Γνωρίζοντας την ανάπτυξη που υπάρχει για παράδειγμα σε άλλα κράτη όπως η Αμερική, η Ελλάδα θεωρώ ότι είναι πολύ πίσω». (0.4.) & (0.5.)

«Όχι δεν υπάρχει ανάπτυξη και δυσκολεύεται πολύ η ανάπτυξη στον ερασιτεχνικό αθλητισμό κυρίως γιατί η πολιτεία δεν μπορεί να δώσει τις δυνατότητες εκείνες και σαν νομοθετικό πλαίσιο για να λειτουργήσουν αλλά και σαν βοήθεια και έτσι είναι μοιραίο ο ερασιτεχνικός αθλητισμός να μπαίνει σε μια μοίρα που δεν θέλει να τον δει κανείς να μπαίνει». (0.9.)

5. Οι τοπικοί Δήμοι & Περιφέρειες δίνουν έμφαση στον σχεδιασμό και στην ανάπτυξη του ερασιτεχνικού αθλητισμού;

«Θεωρητικά και πρακτικά με τον τρόπο που έχουν στηθεί όλοι οι δήμοι σε όλη την Ελλάδα, προβλέπεται κάτι τέτοιο, και προβλέπεται και για τον ερασιτεχνικό αθλητισμό αλλά και για τον κοινωνικό αθλητισμό, δηλαδή ο κάθε δήμος θα έπρεπε να έχει τις δραστηριότητες και να βοηθάει κάθε συνοικία, κάθε γειτονιά και να μπορεί ο κάθε πολίτης να αθλείται. Αυτό δεν γίνεται στους περισσότερους δήμους γιατί υπάρχουν οικονομικά προβλήματα και όλα ξεκινούν από εκεί» (0.9.)

6. Υπάρχει στον Δήμο ή την Περιφέρεια γραφείο ή επιτροπή όπου να ασχολείται με τον ερασιτεχνικό αθλητισμό;

«Ναι υπάρχει». (0.4.) (0.5.) (0.9.)

7. Ποιους τομείς θεωρείτε τομείς-κλειδιά για την ανάπτυξη του ερασιτεχνικού αθλητισμού στην Ελλάδα & τον Πειραιά;

«Ο βασικότερος τομέας είναι η δημιουργία εγκαταστάσεων ικανοποιητικών για να καλύψουν τις ανάγκες των σωματείων. Επίσης πολύ βασικό είναι η οικονομική αλλά και ουσιαστική στήριξη από την τοπική κοινωνία» (0.5.)

8. Ποιες πιστεύετε ότι είναι οι αδυναμίες του ερασιτεχνικού αθλητισμού;

«Νομίζω το οικονομικό ζήτημα είναι αυτό που έχει να κάνει με τις εγκαταστάσεις αρχικά, γιατί χωρίς εγκαταστάσεις, αθλητικό υλικό και εξοπλισμό δεν μπορεί να γίνει αθλητισμός, δεν μπορεί δηλαδή να παιδιά να ασχοληθούν ερασιτεχνικά σε κολυμβητήριο που το νερό είναι παγωμένο ή βρώμικο». (0.9.)

9. Το νομοθετικό πλαίσιο βοηθάει στην ανάπτυξη του ερασιτεχνικού αθλητισμού;

«Όχι» (0.4.) (0.5.) (0.9.)

10. Τι προτάσεις θα κάνατε, ώστε να βοηθήσουν προς την κατεύθυνση της ανάπτυξης του ερασιτεχνικού αθλητισμού;

«Σωστότερο νομοθετικό πλαίσιο, που να δημιουργεί ευκολότερους τρόπους διοχέτευσης των κονδυλίων της Ευρωπαϊκής Ένωσης για αθλητικές εγκαταστάσεις, προς τα σωματεία και τους αρμόδιους φορείς» (0.4.) & (0.5.)

«Νομίζω ότι ο μόνος τρόπος για να μπορεί να βοηθηθεί ο ερασιτεχνικός αθλητισμός είναι να μπουν σε αυτόν επαγγελματικά στοιχεία, δηλαδή να παραμείνει ερασιτεχνικός ο αθλητισμός απλά να μπορεί να υπάρχει μια λογική μάρκετινγκ γύρω από μια ερασιτεχνική ομάδα, να μπορούν να βοηθήσουν οι ιδιώτες χωρίς να επηρεάζουν το ερασιτεχνικό πλαίσιο του αθλητισμού». (0.9.)

B. Αξιοποίηση & ανάπτυξη των αθλητικών υποδομών

11. Η ανάπτυξη κλειστών αθλ. εγκαταστάσεων βοηθάει στην ανάπτυξη του ερασιτεχνικού αθλητισμού;

«Ναι βοηθάει, γιατί δημιουργούνται κατάλληλες προϋποθέσεις για συνεχή ροή την άθλησης καθ' όλη την διάρκεια του έτους καθώς και καλύτερες συνθήκες άθλησης για τους αθλούμενους αλλά και δημιουργία του αισθήματος ασφάλειας στους γονείς των παιδιών που αθλούνται». (0.4.) & (0.5.)

«Σίγουρα βοηθάει με την έννοια ότι οι κλειστές εγκαταστάσεις είναι καλύτερα φρουρούμενες, μπορείς να έχεις και υλικά μέσα, πράγματα που δεν μπορούν να μείνουν σε ανοιχτό χώρο. Για λόγους ασφαλείας κυρίως. Από τη μια πλευρά ναι, από την άλλη πλευρά όμως στην Ελλάδα με τις κλιματολογικές συνθήκες που υπάρχουν τα αθλήματα που γίνονται σε ανοιχτό χώρο αν υπάρχουν εγκαταστάσεις ανοιχτές εγκαταστάσεις μπορούν να ανθήσουν». (0.9.)

12. Θεωρείτε ότι οι υποδομές στον Δήμο ή στην Περιφέρεια είναι επαρκείς για την ανάπτυξη του ερασιτεχνικού αθλητισμού;

«Όχι, δεν υπάρχουν ούτε οι στοιχειώδεις. Οι περισσότερες αθλητικές εγκαταστάσεις που υπάρχουν και λειτουργούν σωστά είναι είτε ιδιωτικές είτε προέρχονται από την ιδιωτική πρωτοβουλία» (0.5.)

«Όχι.» (0.4.) & (0.9.)

13. Συμφωνείτε ότι κάθε αθλητική εγκατάσταση, νέα και παλιά, θα πρέπει να είναι προσβάσιμη στους δημότες και επίσης να μπορεί να χρησιμοποιηθεί

από τους δημότες και όχι μόνον από αθλητικούς φορείς και για ελίτ αθλήματα;

«Ναι συμφωνώ, θα πρέπει και θα όφειλε να είναι προσβάσιμη, αρχικά σαν κίνητρο για να αναπτυχθεί ο αθλητισμός. Αθλητισμός χωρίς αθλητές δεν γίνεται άρα θα πρέπει σίγουρα να «σπρώξουμε» τον κόσμο να βγει από το σπίτι και να πάει να αθληθεί». (0.5.)

Γ. Αξιοποίηση & ανάπτυξη του ερασιτεχνικού αθλητισμού & η συμβολή του στην κοινωνία

14. Τα μεγάλα αθλητικά γεγονότα βοηθούν στην ανάπτυξη του ερασιτεχνικού αθλητισμού;

«Ναι βοηθούν γιατί δημιουργούν πρότυπα και είναι κίνητρο για τα μικρά παιδιά». (0.4.) & (0.5.)

«Νομίζω μόνο στο επίπεδο να υποκινήσουν ένα παιδί να ασχοληθεί και να ξεκινήσει τον ερασιτεχνικό αθλητισμό και όχι σε κάτι άλλο, δεν νομίζω δηλαδή ότι οι Ολυμπιακοί Αγώνες έκαναν τα παιδιά να αγαπήσουν τον αθλητισμό». (0.9.)

15. Οι Ολυμπιακοί Αγώνες του 2004, βοήθησαν στην ανάπτυξη του ερασιτεχνικού αθλητισμού στη χώρα μας;

«Όχι, γιατί γνωρίζοντας την εξέλιξη 10 χρόνια μετά, απαντώ πως οι δεν βοήθησαν καθόλου». (0.4.) & (0.5.)

«Όχι. Νομίζω βοήθησαν μόνο τους εργολάβους». (0.9.)

16. Γιατί τόσος κόσμος αναζητεί τη συμμετοχή στον ερασιτεχνικό αθλητισμό; Τι κερδίζει;

«Γιατί ο αθλητισμός είναι διέξοδος και εκτόνωση που έχει μόνο θετικές επιπτώσεις». (0.4.) & (0.5.)

17. Ποια αθλήματα-δραστηριότητες θεωρείτε ότι μπορούν να βοηθήσουν στην ανάπτυξη του ερασιτεχνικού αθλητισμού;

«Θα έδινα προτεραιότητα στα ομαδικά αθλήματα για παράδειγμα βόλεϊ, μπάσκετ, γιατί μέσα από αυτά δεν κερδίζει μόνο ο αθλητής αλλά και η κοινωνία». (0.4.) & (0.5.)

«Δεν θα ήθελα να ξεχωρίσω κάποιο άθλημα, από κει και πέρα υπάρχουν

παραδοσιακά Ελληνικά αθλήματα τα οποία έχουν σταματήσει να υπάρχουν όπως Πάλη για παράδειγμα, που ήταν το πιο λαοφιλές άθλημα στην αρχαιότητα. Θεωρώ ότι σαν Ελλάδα εάν προάγαμε αρχαία ελληνικά αθλήματα τα οποία και θα πρεσβεύουν τους Έλληνες και την ιστορία τους, θα υπήρχε περισσότερη απήχηση». (0.9.)

18. Όλες οι πόλεις προωθούν την τοπική συμμετοχή και τον ερασιτεχνισμό, στις αθλητικές δραστηριότητες, έτσι ώστε να χρησιμοποιήσουν τις αθλητικές εγκαταστάσεις, και αυτό γιατί είναι πιο εύκολο να τις εκμεταλλευτούν απ' ότι να στηριχτούν στους επαγγελματίες αθλητές. Συμφωνείτε με αυτή τη στρατηγική;

«Συμφωνώ γιατί έτσι έρχεται ο κόσμος πιο κοντά στον αθλητισμό και οι αθλητικές εγκαταστάσεις αποκτούν πόρους για να μπορούν να συντηρηθούν. (0.5.)

«Ναι συμφωνώ». (0.9.)

19. Μπορεί ο ερασιτεχνικός αθλητισμός να δημιουργήσει μια θετική στάση της ελληνικής κοινωνίας απέναντι στον αθλητισμό και στη σωματική υγεία;

«Ναι μπορεί ο ερασιτεχνικός αθλητισμός να δημιουργήσει θετικότερη στάση απέναντι στον αθλητισμό και την σωματική υγεία» (0.4.) & (0.5.)

«Προφανώς, αλλά το πιο σημαντικό απ' όλα για να υπάρχει η σωστή στάση της κοινωνίας απέναντι στον ερασιτεχνικό αθλητισμό είναι να φροντίσουμε όλοι ώστε η κοινωνία να συμμετέχει στον ερασιτεχνικό αθλητισμό. Δηλαδή αν μια οικογένεια έχει τα παιδιά της και είναι αθλητές σίγουρα θα εκτιμήσει πολύ περισσότερο την ερασιτεχνική προσπάθεια που γίνεται και τον ερασιτεχνικό αθλητισμό. Από μακριά κανείς δεν πρόκειται να τον αγαπήσει τον ερασιτεχνικό αθλητισμό. Θεωρώ ότι ο μαζικός αθλητισμός μπορεί να βοηθήσει τον ερασιτεχνικό αθλητισμό. Γεγονότα όπως «ο γύρος της πόλης», κτλ μπορούν να στρέψουν τον κόσμο προς τον ερασιτεχνικό αθλητισμό. Νομίζω ότι φέρνει την κοινωνία πιο κοντά στον αθλητισμό αλλά σε συμμετοχή γιατί πρέπει όλα τα πράγματα πρέπει να έχουν συμμετοχικότητα αλλιώς δεν το αντιλαμβάνεται ο άνθρωπος ότι πρέπει να συμμετέχει σε κάτι, σε οτιδήποτε, ότι και αν είναι αυτό. Συμμετέχει, το μαθαίνει, το αγαπάει και αυτό εξελίσσεται. Νομίζω δηλαδή το καλύτερο μοντέλο είναι να αρχίσουν οι γονείς να συμμετέχουν μαζί με τα παιδιά τους στον ερασιτεχνικό αθλητισμό. Από τη στιγμή που μιλάμε για ερασιτεχνικό αθλητισμό δεν είναι απαραίτητο ότι ο γονιός δεν μπορεί να συμμετέχει. Καλό είναι δηλαδή να είναι και οικογενειακό λίγο το θέμα, να μην συμμετέχει μόνο ένα παιδί». (0.9.)

Οι απαντήσεις των θεσμικών προσώπων της κεντρικής διοίκησης(0.7.) & (0.8.)

A. Πολιτική Ανάπτυξης

- 1. Τι είναι για εσάς ο ερασιτεχνικός αθλητισμός; (ανάμειξη σε αθλητικές δραστηριότητες, τυχαία ή οργανωμένη δραστηριότητα)**
«Ο ερασιτεχνικός αθλητισμός είναι η αρχή του αθλητισμού, είναι από εκεί που ξεκίνησαν όλα κάποτε». (0.7.) & (0.8.)
- 2. Πόσο χρονικό διάστημα ασχολείστε με τον ερασιτεχνικό αθλητισμό;**
*«25 χρόνια». (0.7.),
«34 χρόνια». (0.8.)*
- 3. Πώς βλέπετε την εξέλιξη του ερασιτεχνικού αθλητισμού τα τρία τελευταία χρόνια;**
«Όχι καλή. Υπάρχει μία φθίνουσα πορεία, γεγονός που οφείλεται κυρίως στην διακοπή των κρατικών επιχορηγήσεων και στην έλλειψη κινήτρων στα νεαρά παιδιά, γεγονός που επιβαρύνεται με την διακοπή μοριοδότησης στα πανεπιστημιακά ιδρύματα» (0.7.) & (0.8.)
- 4. Θεωρείτε ότι ο στρατηγικός σχεδιασμός λαμβάνει μεγάλη σημασία στην ανάπτυξη του ερασιτεχνικού αθλητισμού στην Ελλάδα;**
«Φυσικά και έχει μεγάλη σημασία. Μόνο με πλάνο και σχεδιασμός μπορείς να πας μπροστά». (0.7.) & (0.8.)
- 5. Θεωρείτε ότι ο ερασιτεχνικός αθλητισμός, έχει αναπτυχθεί σε εθνικό και τοπικό επίπεδο;**
«Όχι, δυστυχώς υπολείπεται πολύ». (0.7.) & (0.8.)
- 6. Οι τοπικοί Δήμοι & Περιφέρειες δίνουν έμφαση στον σχεδιασμό και στην ανάπτυξη του ερασιτεχνικού αθλητισμού;**
«Μέχρι πρότινος όχι. Εμείς στην Δήμο Πειραιά, έχουμε άλλα πλάνα και έχουμε πλάνο για την ανάπτυξη του ερασιτεχνικού αθλητισμού». (0.7.) & (0.8.)
- 7. Ποια θεωρείτε σωστή στρατηγική για την ανάπτυξη του ερασιτεχνικού αθλητισμού;**
«Την σύμπραξη δήμου με τα σωματεία της πόλης με σκοπό μέσα από τα αθλητικά γεγονότα, τους αγώνες κτλ. να προβάλλεται η πόλη αλλά και τα σωματεία να

αποκτούν εγκαταστάσεις και γήπεδα για να γίνουν όλα αυτά. Μία αμφίδρομη σχέση των 2 πλευρών». (0.7.) & (0.8.)

8. Υπάρχει στον Δήμο ή την Περιφέρεια γραφείο ή επιτροπή όπου να ασχολείται με τον ερασιτεχνικό αθλητισμό;

«Ναι φυσικά και υπάρχει και ασχολείται καθημερινά με όλα αυτά τα θέματα για να βρεθούν λύσεις». (0.7.) & (0.8.)

9. Ποιους τομείς θεωρείτε τομείς-κλειδιά για την ανάπτυξη του ερασιτεχνικού αθλητισμού στην Ελλάδα & τον Πειραιά;

«Κλειδί για την ανάπτυξη είναι η σύμπραξη ερασιτεχνικού σωματείου με τους τοπικούς φορείς, κάτω από την ομπρέλα της πολιτείας». (0.7.) & (0.8.)

10. Θεωρείτε ότι υπάρχουν εμπόδια στην ανάπτυξη του ερασιτεχνικού αθλητισμού και αν ναι ποια;

«Ναι δυστυχώς υπάρχουν πολλά. Ένα από τα μεγαλύτερα είναι ο υπάρχον αθλητικός νομός και ο συνδυασμός του με απαρχαιωμένες λειτουργίες και κανονισμούς ομοσπονδιών». (0.7.) & (0.8.)

11. Ποιες πιστεύετε ότι είναι οι αδυναμίες του ερασιτεχνικού αθλητισμού;

«Σίγουρα το οικονομικό, αλλά και οι ομοσπονδίες που ανήκουν τα σωματεία». (0.7.) & (0.8.)

12. Το νομοθετικό πλαίσιο βοηθάει στην ανάπτυξη του ερασιτεχνικού αθλητισμού;

«Όχι καθόλου». (0.7.) & (0.8.)

13. Η νομοθεσία υποστηρίζει ιδιωτικές επενδύσεις στον ερασιτεχνικού αθλητισμό;

«Όχι, είναι ιδιαίτερα δύστοκη». (0.7.) & (0.8.)

14. Τι προτάσεις θα κάνατε, ώστε να βοηθήσουν προς την κατεύθυνση της ανάπτυξης του ερασιτεχνικού αθλητισμού;

«Να διαμορφωθεί ένα τέτοιο νομοθετικό πλαίσιο που να επιτρέπει εμπορικές δραστηριότητες και λειτουργίες στα ερασιτεχνικά σωματεία». (0.7.) & (0.8.)

B. Αξιοποίηση & ανάπτυξη των αθλητικών υποδομών

15. Η ανάπτυξη κλειστών αθλ. εγκαταστάσεων βοηθάει στην ανάπτυξη του ερασιτεχνικού αθλητισμού;

«Φυσικά και βοηθάει. Απαντάμε και οι 2 τόσο σαν γονείς όσο και σαν φορείς του δήμου. Με τις κλειστές εγκαταστάσεις έχεις ασφάλεια και βιωσιμότητα της εγκατάστασης 12 μήνες τον χρόνο». (0.7.) & (0.8.)

16. Θεωρείτε ότι οι υποδομές στον Δήμο ή στην Περιφέρεια είναι επαρκείς για την ανάπτυξη του ερασιτεχνικού αθλητισμού ;

«Όχι, δυστυχώς κληρονομήσαμε το τίποτα». (0.7.) & (0.8.)

17. Συμφωνείτε ότι κάθε αθλητική εγκατάσταση, νέα και παλιά, θα πρέπει να είναι προσβάσιμη στους δημότες και επίσης να μπορεί να χρησιμοποιηθεί από τους δημότες και όχι μόνον από αθλητικούς φορείς και για ελίτ αθλήματα;

«Ναι έτσι θα πρέπει να είναι. Αυτός είναι ο σχεδιασμός που έχουμε κάνει σαν Δήμος ». (0.7.) & (0.8.)

Γ. Αξιοποίηση & ανάπτυξη του ερασιτεχνικού αθλητισμού & η συμβολή του στην κοινωνία

18. Τα μεγάλα αθλητικά γεγονότα βοηθούν στην ανάπτυξη του ερασιτεχνικού αθλητισμού;

«Ναι βοηθούν, γιατί φέρνουν τους αθλητές πιο κοντά αλλά και επίσης ο κόσμος έχει την δυνατότητα να γνωρίσει και αθλήματα που δεν τα ήξερε ή που δεν είχε τύχει να τα δει ζωντανά». (0.7.) & (0.8.)

19. Οι Ολυμπιακοί Αγώνες του 2004, βοήθησαν στην ανάπτυξη του ερασιτεχνικού αθλητισμού στη χώρα μας;

«Όχι, δεν το χειριστήκαμε σωστά» (0.7.)

«Βοήθησαν μεμονωμένους αθλητές και ομοσπονδίες, όχι το σύνολο και σε βάθος». (0.8.)

20. Γιατί τόσοι κόσμος αναζητεί τη συμμετοχή στον ερασιτεχνικό αθλητισμό; Τι κερδίζει;

«Διασκέδαση, διέξοδο, χαρά, υγεία». (0.7.) & (0.8.)

21. Ποια αθλήματα-δραστηριότητες θεωρείτε ότι μπορούν να βοηθήσουν στην ανάπτυξη του ερασιτεχνικού αθλητισμού;

Τα λαϊκά και απλά αθλήματα όπως το τρέξιμο αλλά και το ποδόσφαιρο».

(0.7.) & (0.8.)

22. Όλες οι πόλεις προωθούν την τοπική συμμετοχή και τον ερασιτεχνισμό, στις αθλητικές δραστηριότητες, έτσι ώστε να χρησιμοποιήσουν τις αθλητικές εγκαταστάσεις, και αυτό γιατί είναι πιο εύκολο να τις εκμεταλλευτούν απ' ό,τι να στηριχτούν στους επαγγελματίες αθλητές. Συμφωνείτε με αυτή τη στρατηγική;

«Ναι συμφωνώ» (0.7.)

«Ναι, αλλά δεν θα πρέπει να αφήνουμε εκτός τους πρωταθλητές γιατί αυτοί αποτελούν πρότυπο». (0.8.)

23. Πιστεύετε ότι το οικονομικό όφελος από τα προγράμματα ερασιτεχνικού αθλητισμού θα είναι σημαντικό;

«Ναι, αν αξιοποιηθούν σωστά». (0.7.) & (0.8.)

24. Μπορεί ο ερασιτεχνικός αθλητισμός να προσφέρει μια βιώσιμη αθλητική, κοινωνική, πολιτιστική οικονομική και περιβαλλοντική κληρονομιά όχι μόνο στην περιοχή ανάπτυξής του αλλά και στην ευρύτερη περιοχή;

«Φυσικά και μπορεί. Μην ξεχνάμε ότι είμαστε Έλληνες και η μεγαλύτερη κληρονομιά που έχουμε μέχρι και το σήμερα είναι οι Ολυμπιακοί Αγώνες». (0.7.) & (0.8.)

25. Μπορεί ο ερασιτεχνικός αθλητισμός να δημιουργήσει μια θετική στάση της ελληνικής κοινωνίας απέναντι στον αθλητισμό και στη σωματική υγεία;

«Ναι ο ερασιτεχνικός αθλητισμός μπορεί να δημιουργήσει θετική στάση της κοινωνίας. Θα πρέπει όμως και η κοινωνία να έχει την παιδεία να την κάνει αποδεκτή». (0.7.) & (0.8.)

Οι απαντήσεις του Προέδρου Ολυμπιακού Ερασιτέχνη (0.6.)

Α. Πολιτική Ανάπτυξης

- 1. Τι είναι για εσάς ο ερασιτεχνικός αθλητισμός; (ανάμειξη σε αθλητικές δραστηριότητες, τυχαία ή οργανωμένη δραστηριότητα)**

«Ο ερασιτεχνικός αθλητισμός είναι η αρχή του αθλητισμού, ο λόγος ύπαρξης της ΠΑΕ (ποδοσφαιρική ανώνυμη εταιρεία) και της ΚΑΕ (καλαθοσφαιριστική ανώνυμη εταιρεία). Όταν πριν 90 χρόνια ιδρύθηκε ο σύλλογος όλες οι ομάδες αγωνίζονταν στα τοπικά πρωταθλήματα. Με τον καιρό ανέβαιναν κατηγορία και λόγω του αθλητικού νόμου που υπαγορεύει ότι πάνω από την β' εθνική πρέπει να γίνει ο διαχωρισμός, έτσι και γεννήθηκαν οι ΠΑΕ Ολυμπιακός και η ΚΑΕ Ολυμπιακός αντίστοιχα». (0.6.)

- 2. Πόσο χρονικό διάστημα ασχολείστε με τον ερασιτεχνικό αθλητισμό;**

«40 χρόνια» (0.6.)

- 3. Πώς βλέπετε την εξέλιξη του ερασιτεχνικού αθλητισμού τα τρία τελευταία χρόνια;**

«Δυσμενής και δύσκολη γιατί κόπηκαν οι κρατικές επιχορηγήσεις. Δεν υπάρχουν χρήματα από το κράτος. Από την μία μέρα στην άλλη κλήθηκαν τα σωματεία να καλύψουν ένα τεράστιο οικονομικό κενό που δημιουργούσε αυτή η περικοπή. Αυτό δεν μπορεί παρά να είναι διάλυση του ερασιτεχνικού αθλητισμού». (0.6.)

- 4. Θεωρείτε ότι ο στρατηγικός σχεδιασμός λαμβάνει μεγάλη σημασία στην ανάπτυξη του ερασιτεχνικού αθλητισμού στην Ελλάδα;**

«Ναι ο στρατηγικός σχεδιασμός έχει μεγάλη σημασία στην ανάπτυξη του ερασιτεχνικού αθλητισμού στην Ελλάδα. Μόνο με πλάνο και προγραμματισμό μπορούν να υλοποιηθούν δράσεις και οράματα». (0.6.)

- 5. Θεωρείτε ότι ο ερασιτεχνικός αθλητισμός, έχει αναπτυχθεί σε εθνικό και τοπικό επίπεδο;**

«Όχι δεν έχει αναπτυχθεί, μόνο σε μεμονωμένα περιστατικά όπως στο σωματείο του Ολυμπιακού. Δυστυχώς μετά είναι το χάος, υπάρχει τεράστια απόσταση από τους άλλους συλλόγους σε όλα τα αθλήματα». (0.6.)

- 6. Οι τοπικοί Δήμοι & Περιφέρειες δίνουν έμφαση στον σχεδιασμό και στην ανάπτυξη του ερασιτεχνικού αθλητισμού;**

«Μέχρι τώρα όχι. Γίνονται ωστόσο κάποιες προσπάθειες και προσδοκούμε να

γίνουν περισσότερες».(0.6.)

7. Ποια θεωρείτε σωστή στρατηγική για την ανάπτυξη του ερασιτεχνικού αθλητισμού;

«Μια στρατηγική για ανάπτυξη σε βάθος είναι ο σύμπραξη αθλητισμού και παιδείας από την προσχολική ηλικία, δίνοντας τα απαραίτητα ερεθίσματα, τις βάσεις και τις αρχές για την δημιουργία αθλητικής παιδείας». (0.6.)

8. Υπάρχει στον Δήμο ή την Περιφέρεια γραφείο ή επιτροπή όπου να ασχολείται με τον ερασιτεχνικό αθλητισμό;

«Ναι υπάρχει αλλά δεν λειτουργεί όπως θα έπρεπε». (0.6.)

9. Ποιους τομείς θεωρείτε τομείς-κλειδιά για την ανάπτυξη του ερασιτεχνικού αθλητισμού στην Ελλάδα & τον Πειραιά;

«Η συμβολή του κράτους και οι κρατικές-κοινοτικές επιχορηγήσεις είναι ο τομέας κλειδί για την ανάπτυξη του ερασιτεχνικού αθλητισμού στην Ελλάδα, στον Πειραιά και οπουδήποτε».(0.6.)

10. Τι προτάσεις θα κάνατε, ώστε να βοηθήσουν προς την κατεύθυνση της ανάπτυξης του ερασιτεχνικού αθλητισμού;

«Αναθεώρηση του αθλητικού νόμου στις ανάγκες του 2015 και προς όφελος όλων των σωματείων. Αναδιάρθρωση της δομής των ομοσπονδιών που υπάγονται όλα τα σωματεία».(0.6.).

B. Αξιοποίηση & ανάπτυξη των αθλητικών υποδομών

11. Η ανάπτυξη κλειστών αθλ. εγκαταστάσεων βοηθάει στην ανάπτυξη του ερασιτεχνικού αθλητισμού;

«Φυσικά και βοηθάει. Αθλήματα τα οποία γίνονται ως επί το πλείστον σε κλειστές σάλες, όπως το βόλεϊ και το μπάσκετ είναι μείζονος σημασίας να έχουν κλειστά γήπεδα τόσο για την προπόνηση των αθλητών όσο και για την διεξαγωγή αγώνων όπου μπορούν να έρχονται φίλαθλοι και να τα παρακολουθήσουν». (0.6.)

12. Θεωρείτε ότι οι υποδομές στον Δήμο ή στην Περιφέρεια είναι επαρκείς για την ανάπτυξη του ερασιτεχνικού αθλητισμού;

«Όχι, δυστυχώς υπάρχει έλλειψη». (0.6.)

13. Συμφωνείτε ότι κάθε αθλητική εγκατάσταση, νέα και παλιά, θα πρέπει να είναι προσβάσιμη στους δημότες και επίσης να μπορεί να χρησιμοποιηθεί

από τους δημότες και όχι μόνον από αθλητικούς φορείς και για ελίτ αθλήματα;

«Από την μεριά μου σαν Πρόεδρος, και με δεδομένο ότι δεν υπάρχουν εγκαταστάσεις, αυτήν την στιγμή με τις ελάχιστες που διαθέτουμε θεωρώ ότι είναι πολυτέλεια κάτι τέτοιο, διότι για παράδειγμα κρατιούνται ώρες από την χρήση των κολυμβητήριων για να κολυμπούν 4-5 άνθρωποι ημερησίως την ώρα που οι ομάδες μας που διεκδικούν ευρωπαϊκές διακρίσεις δεν έχουν ώρες να προπονηθούν». (0.6.)

Γ. Αξιοποίηση & ανάπτυξη του ερασιτεχνικού αθλητισμού & η συμβολή του στην κοινωνία

14. Τα μεγάλα αθλητικά γεγονότα βοηθούν στην ανάπτυξη του ερασιτεχνικού αθλητισμού;

«Εμείς σαν Ολυμπιακός προσπαθούμε να αναλάβουμε μεγάλες διοργανώσεις γιατί πιστεύουμε ότι βοηθούν» (0.6.)

15. Οι Ολυμπιακοί Αγώνες του 2004, βοήθησαν στην ανάπτυξη του ερασιτεχνικού αθλητισμού στη χώρα μας;

«Όχι, γιατί δεν έγινε η ανάλογη αξιοποίηση τόσο σε επίπεδο προβολής νέων και υπαρχουσών αθλημάτων αλλά και στην ίδια αξιοποίηση των ολυμπιακών εγκαταστάσεων». (0.6.)

16. Γιατί τόσος κόσμος αναζητεί τη συμμετοχή στον ερασιτεχνικό αθλητισμό; Τι κερδίζει;

«Γιατί ακόμη και στα ερασιτεχνικά πρωταθλήματα υπάρχει ανταγωνισμός και συναγωνισμός που δημιουργεί με αυτόν τον τρόπο διεξόδους ακόμη και αν δεν είσαι το πρωτοκλασάτο όνομα στην Α1 κάποιας επαγγελματικής ομάδας». (0.6.)

17. Ποια αθλήματα-δραστηριότητες θεωρείτε ότι μπορούν να βοηθήσουν στην ανάπτυξη του ερασιτεχνικού αθλητισμού;

«Το ποδόσφαιρο, το μπάσκετ και το βόλεϊ γιατί είναι αθλήματα που μπορούν να έχουν κοινό να τα παρακολουθεί και μπορούν να χρησιμοποιηθούν σαν κράχτες μαζί με γνωστούς αθλητές για να προσελκύσουν νέο κόσμο». (0.6.)

18. Όλες οι πόλεις προωθούν την τοπική συμμετοχή και τον ερασιτεχνισμό, στις αθλητικές δραστηριότητες, έτσι ώστε να χρησιμοποιήσουν τις αθλητικές εγκαταστάσεις, και αυτό γιατί είναι πιο εύκολο να τις

εκμεταλλευτούν απ' ότι να στηριχτούν στους επαγγελματίες αθλητές.
Συμφωνείτε με αυτή τη στρατηγική;

«Ναι συμφωνώ». (0.6.)

19. Πιστεύετε ότι το οικονομικό όφελος από τα προγράμματα ερασιτεχνικού αθλητισμού θα είναι σημαντικό;

«Φυσικά, εφόσον απορροφηθούν σωστά και με στρατηγικό σχεδιασμό». (0.6.)

20. Μπορεί ο ερασιτεχνικός αθλητισμός να προσφέρει μια βιώσιμη αθλητική, κοινωνική, πολιτιστική οικονομική και περιβαλλοντική κληρονομιά όχι μόνο στην περιοχή ανάπτυξής του αλλά και στην ευρύτερη περιοχή;

«Ναι μπορεί γιατί μέσα από τον αθλητισμό και της μεγάλες αθλητικές διοργανώσεις που πραγματοποιούνται στην περιοχή (για παράδειγμα του Πειραιά), να προβάλλεται και να συνδέεται ο τόπος με τον αθλητισμό». (0.6.)

21. Μπορεί ο ερασιτεχνικός αθλητισμός να δημιουργήσει μια θετική στάση της ελληνικής κοινωνίας απέναντι στον αθλητισμό και στη σωματική υγεία;

«Γενικά ο αθλητισμός μπορεί να επηρεάσει εφόσον και αν κινείται στα πλαίσια του εν αγωνίζεσθαι, της ευγενούς άμιλλας κτλ, μπορεί να δημιουργήσει πρότυπο με θετικές επιπτώσεις στην ελληνική κοινωνία». (0.6.)